ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ, ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.— Ἐξάμηνος δραχμαὶ 36.— Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3

ΕΤΟΣ Β'. | ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1954 | ΤΕΥΧΟΣ 34ΟΝ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1954)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΙΑ'. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΑΘΗΝΩΝ

9.—α.—Γενικὰ περὶ τῶν Ὑπηρεσιῶν Ἀσφαλείας τῆς Ἀστυνομίας.
β.—Διάρθρωσις τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν.
—Παραρτήματα Ἀσφαλείας — Κεντρικαὶ Ὑπηρεσίαι Ἀσφαλείας.

9. Ἡ Ὑπηρεσία Ἀσφαλείας οὖσα ἐκ τῶν κυριωτέρων πτυχώσεων μιᾶς καλῶς ὠργανωμένης Ἀστυνομίας, ἔτυχεν μεγίστης προσοχῆς κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ θεσμοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων. Διότι ἡ Ὑπηρεσία Ἀσφαλείας ἀποτελεῖ δύναταί τις

Μία φωτογραφία ἀπὸ τὸν ἁγιασμὸν καὶ τὴν τελετὴν ποὺ ἔγιναν τὸ 1952 ἐπὶ τῇ ἐγκαταστάσει τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων εἰς Ἀθήνας. Διακρίνονται οἱ ἀείμνηστοι Γεώργιος Κονδύλης, τότε πρωθυπουργός, Σπυρίδης, τότε ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, Κλεάνθης Γεωργιάδης τότε διευθυντὴς τοῦ ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, ὁ τότε δήμαρχος Πάτσης, ὁ τότε νομάρχης Πετιμεζᾶς, ὁ πολιτευόμενος Δαγκλῆς καὶ ἄλλοι. Ἡ φωτογραφία ἔχει ληφθῆ πρὸ τῶν Παλαιῶν Ἀνακτόρων, ἐκεῖ ποὺ εἶναι σήμερον τὸ μνημεῖον τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου.

νὰ ὑποστηρίξῃ αὐτὴν ταύτην τὴν σπονδυλικὴν στήλην τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, ἀφοῦ ἐν αὐτῇ ἑδράζεται κατὰ μέγα μέρος ἡ οὐσιαστικὴ δύναμις τῆς ἐπιτυχοῦς λειτουργίας τοῦ Ἀστυνομικοῦ Ὀργανισμοῦ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς Ἀσφαλείας ἔχει γενικὴν καὶ ἱκανοποιητικὴν ἀπήχησιν ἐπὶ τῶν πολιτῶν καὶ ἡ τελειότης τῆς ὀργανώσεώς της δημιουργεῖ τὰς καταλλήλους προϋποθέσεις, ὥστε νὰ γίνῃ πιστευτὴ ἡ ἱκανότης τοῦ Ὀργανισμοῦ καὶ νὰ ἑδραιωθῇ τὸ αἴσθημα τῆς Ἀσφαλείας. Ἡ πεποίθησις εἰς τοὺς πολίτας ὅτι ὑπάρχει καὶ δρᾷ μία τελεία καὶ συντονισμένη Ὑπηρεσία Ἀσφαλείας, τοὺς καθιστᾷ ἱκανοὺς νὰ ἐπιδίδωνται ἀπερίσπαστοι εἰς τὰ ἔργα των καὶ ἀπηλλαγμένοι τοῦ φόβου ὅτι θὰ πέσωσιν θύματα τοῦ πρώτου τυχόντος κακοποιοῦ. Ἡ πίστις αὐτὴ τῶν πολιτῶν προκαλεῖ τὸ γενικὸν αἴσθημα τῆς ἀσφαλείας καὶ ἡ κοινότης τῶν ἀτόμων κινεῖται εἰς τὸ πλαίσιον τῆς νομιμότητος καὶ τῶν καθηκόντων, μιᾶς καλῶς ἐννοουμένης Κοινωνίας. Κατ' ἀντίθεσιν μία ἀτελῶς καὶ μὴ ἀποδίδουσα Ὑπηρεσία Ἀσφαλείας φέρει τὸν σάλον καὶ τὴν ἐξουθένωσιν καὶ ἡ Κοινωνία αὐτὴ εἶναι εἰς τὴν διάθεσιν τῆς δράσεως τῶν κακοποιῶν, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν πλήρη κατάρρευσίν της.

Αἱ ἄλλαι πτυχώσεις τῆς Ἀστυνομικῆς λειτουργίας πλαισιώνουν καὶ ἐνισχύουν ἢ ἀναλόγως ἀναπτύσσουν τὸ γενικὸν καὶ κύριον αὐτὸ ἔργον τῆς ἀσφαλείας. Ἡ δημιουργικὴ δρᾶσις τῆς Ἀσφαλείας εἶναι ἀφανὴς καὶ ἀθόρυβος καὶ γίνεται ἀντιληπτὴ μόνον εἰς τοὺς ἐρχομένους εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸ ἔργον της. Ἡ Ὑπηρεσία Ἀσφαλείας εὑρίσκεται πάντοτε εἰς σιωπηλόν, σκληρὸν καὶ ἀδυσώπητον πόλεμον μὲ τοὺς ἐγκληματίας καὶ ἀγωνίζεται διὰ τὴν ἐπικράτησιν τῶν Νόμων καὶ ἐξασφάλισιν τῆς λειτουργίας τοῦ Κοινωνικοῦ Ὀργανισμοῦ. Ἀγωνιζομένη ἐπισύρει τὸν γενικὸν θαυμασμὸν καὶ τὴν ἐκτίμησιν τῶν καλῶν πολιτῶν, τὸν σεβασμὸν δὲ καὶ τὸ δέος τῶν κακοποιῶν.

Ἡ Ἀστυνομία, ἐμφανίζεται βεβαίως διὰ τῶν Ἀστυνομικῶν Τμημάτων Τάξεως καὶ τῶν ἄλλων Εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν της καὶ δι' αὐτῶν ἐνσαρκώνει τὴν ὕπαρξίν της εἰς τὴν Πολιτείαν.

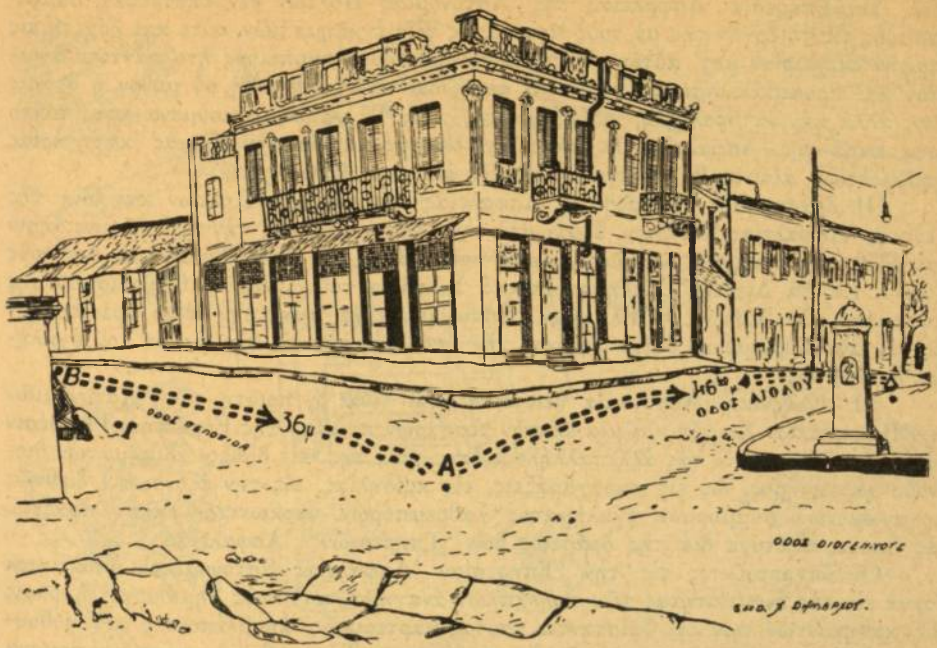
Ἡ δημιουργὸς ὅμως ἀρτηρία αὐτῆς εἶναι ἡ Ὑπηρεσία Ἀσφαλείας καὶ αὐτὴ δίδει διὰ τῶν ἐπιτυχιῶν της τὴν σταθερὰν καὶ ἐπιβλητικὴν ἐμφάνισιν τῶν ἄλλων κλάδων. Διὰ τοὺς πολίτας κάμνει εὐμενῆ ἐντύπωσιν ἡ δρᾶσις τῶν Ἀστυνομικῶν Τμημάτων εἰς τὰ γενικὰ ζητήματά των, τὰ ἀφορῶντα τὴν τάξιν, τὴν καθαριότητα, τὴν ἡσυχίαν, τὴν εὔρυθμον κίνησιν κλπ. ἀλλὰ ἱκανοποιοῦνται καὶ ἐνθουσιάζονται μόνον ὅταν εἶναι περιορισμένοι καὶ ἀκίνδυνοι οἱ κακοποιοί. Διότι πράγματι ποίαν ἀξίαν θὰ εἶχε διὰ τὴν Κοινωνίαν τῶν Πολιτῶν ἡ τελεία ἐφαρμογὴ τῶν ἀφορώντων τὴν κίνησιν καὶ ἐμφάνισίν των, ὅταν αὐτοὶ θὰ ἦσαν ἐκτεθειμένοι εἰς τὴν δρᾶσιν τῶν κακοποιῶν; Τότε μόνον ἀναπτύσσεται τὸ αἴσθημα τῆς γενικῆς ἱκανοποιήσεως, ὅταν ἡ Ὑπηρεσία Ἀσφαλείας ἀποδίδει τὰ καθ' ἑαυτὴν ἐπιτυχῶς καὶ δίδει τὴν θερμουργὸν πνοὴν τοῦ αἰσθήματος τῆς ἀσφαλείας.

Αἱ ἐπιτυχίαι τῆς Ὑπηρεσίας Ἀσφαλείας δὲν προκαλοῦν μόνον τὸ γενικὸν αἴσθημα ἀνακουφίσεως εἰς τοὺς πολίτας, ἀλλ' ὑποτάσσουν καὶ τὰς τυχὸν διαθέσεις των πρὸς τὸ ἐγκληματεῖν. Ὅταν διὰ τὴν Κοινωνίαν ἀποτελεῖ θεμελιώδη πίστιν ὅτι οἱ τυχὸν ἐκτρεπόμενοι τῶν νομίμων ὁρίων θὰ παταχθῶσιν, δὲν εὑρίσκονται πολλοὶ νὰ ἐπιχειρήσωσι τοῦτο καὶ μόνον ἀντίζοοι συνθῆκαι καὶ ἀταβιστικαὶ ροπαὶ θὰ φέρωσιν ἄτομα εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐγκληματούντων. Οὕτω ἡ Ὑπηρεσία Ἀσφαλείας δρᾷ πλέον προληπτικῶς καὶ ὅταν πλήρως ἐπιτυγχάνει τοῦτο, τότε εὑρίσκεται εἰς τὴν τελειότητα τῆς ἀποδόσεώς της καὶ εἰς τὸ ἰδεῶδες τοῦ θεσμοῦ τῶν καθηκόντων της.

Ἡ Ἀστυνομία Πόλεων ἀνήγαγεν εἰς περιωπὴν τὸ ἔργον τῆς Ἀσφαλείας καὶ τὸ ἐφήρμοσεν εἰς ἃς πόλεις ἐξασκεῖ τὸ λειτούργημά της ὡς εἰς τὴν Πρωτεύουσαν, διὰ νέων καὶ συγχρονισμένων μεθόδων, μὲ ἐξαιρετικὰ ἀποτελέσματα. Ἡ κριτικὴ ἐπὶ τοῦ ἔργου τῆς Ἀσφαλείας, ὅσο καὶ ἂν θελήσῃ νὰ εἶναι ἀντικειμενικῶς

αὐστηρά, δὲν θὰ εὕρῃ κατάλληλα βάθρα, διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ τυχὸν ἀποτυχίαν ἢ ἀνεπάρκειαν, ἀλλὰ θὰ ἐπιβραβεύσῃ τὸ ὅλον ἔργον.

Ἡ 'Αστυνομία Πόλεων ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων της ἀντεμετώπισεν πληθὺν ἀστυνομικῶν προβλημάτων ἀσφαλείας, κληρονομηθέντων ἀπὸ τὸ παρελθὸν καὶ ἐπεδόθη ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς εἰς σκληρὸν ἀγῶνα μὲ τὰς ποικιλο-

1. Διὰ κάθε σοβαρὸν ἔγκλημα τὸ Σχεδιαστήριον τῆς Γενικῆς 'Ασφαλείας 'Αθηνῶν διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ 'Αρχιφύλακος Δημάρχου καταρτίζει σχέδια ἔγχρωμα, ἅτινα μεγάλως ὑποβοηθοῦν τὴν δικαιοσύνην. 'Ανωτέρω σχέδιον ἀπὸ μίαν ληστείαν λαβοῦσαν χώραν εἰς κατάστημα τῆς ὁδοῦ Αἰόλου ('Αέρηδες).

μόρφους ἐκδηλώσεις τῶν ἐγκληματιῶν. Ἡ ἀνάληψις τῶν καθηκόντων τῆς 'Ασφαλείας ὑπὸ τῆς 'Αστυνομίας τῶν Πόλεων ἔδιδεν εὐκαιρίαν δράσεως εἰς τοὺς κακοποιούς, οἵτινες θεωροῦντες ἑαυτοὺς ἀσφαλεῖς ὑπὸ τὸ νέον καθεστὼς καὶ νομίζοντες ὅτι ἐκαλύπτοντο ἀπὸ τὴν ἀνωνυμίαν τοῦ ἀγνώστου, ἐπεδίδοντο μὲ ζέσιν εἰς τὸ ἔγκλημα.

'Εν προκειμένῳ ὑποχρεούμεθα νὰ τονίσωμεν ὅτι ἡ ἀνάληψις τῶν καθηκόντων ἀσφαλείας ἐγένετο ὑπὸ ἄκρως δυσμενεῖς συνθήκας.

Δι' αὐτὸ ἀκριβῶς οἱ ἄνδρες τῆς Γενικῆς 'Ασφαλείας κατανοοῦντες τὸ μέγεθος τῶν καθηκόντων καὶ εὐθυνῶν των, ἀπὸ τῶν 'Αξιωματικῶν καὶ μέχρι τοῦ τελευταίου ἀστυφύλακος, ἀνέπτυξαν μίαν καταπληκτικήν, τῷ ὄντι, δραστηριότητα καὶ παρ' ὅλον ὅτι ὑπὸ χαλεπὰς καὶ δυσμενεῖς συνθήκας παρελάμβανον τὴν 'Ασφάλειαν ἑκάστης πόλεως, ἐφαρμόζοντες νέαν τακτικὴν καὶ μεθόδους ἀγνώστους εἰς τοὺς κακοποιούς, ἐπετύγχανον, νὰ θέτωσιν ἐκποδὼν τοὺς κακοποιοὺς ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς. Ὡς ἀναφέρομεν ἡ τάξις τῶν κακοποιῶν, ὑφ' ὅλας τὰς μορφὰς ἐγκληματικότητος, ὑπεδέχετο τὴν 'Αστυνομίαν μὲ κῦμα ἐγκληματικῶν ἐκδηλώσεων, ἀλλὰ τὸ κῦμα τοῦτο δὲν ὠγκοῦτο καὶ ἡ κατασταλτικὴ ἐνέργεια τῆς 'Αστυνομίας, ἔφερεν

ἀμέσως τὴν νηνεμίαν καὶ γαλήνην εἰς τὰς πόλεις καὶ οἱ ἀναθαρρήσαντες ἐγκληματίαι ἀπὸ τὴν μεταλλαγὴν τῆς ἀσφαλείας, ἀντελαμβάνοντο ἀπὸ τὴν πρώτην σύγκρουσιν, ὅτι ἐπέβη ἐπ' αὐτῶν ἄρτιος καὶ ὑγιὴς δυναμικὸς Ὀργανισμός, ὡς τῶν Ὑπηρεσιῶν Ἀσφαλείας τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, μὲ τὸν ὁποῖον ἔπαυε πλέον δι' αὐτοὺς ἡ εὐκαιρία νὰ στηρίζωνται ἐπὶ ἀδυναμιῶν καὶ ἀνικανοτήτων καὶ ἔπρεπε πλέον νὰ τὸν ὑπολογίζουν ὡς καταπέλτην τῆς νεμέσεως, δι' ἑκάστην ἐγκληματικὴν πρᾶξιν των. Ἡ Ὑπηρεσία Ἀσφαλείας τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων δὲν ἐπέτρεψεν συμβιβασμοὺς εἰς τὸ ἔργον της μὲ τοὺς προστάτας τῶν ἐγκληματιῶν, οὔτε καὶ ἤρχετο εἰς ἐπαφὴν ἐκεχειρίας μετ' αὐτῶν. Τὸ μέτωπον μὲ τοὺς κακοποιοὺς ἦτο πάντοτε ἀνοικτὸν καὶ προσεβάλλοντο εἰς τὰ ἄντρα τους, διὰ νὰ ἐξουθενωθῇ, οὐ μόνον ἡ δρᾶσις των, ἀλλὰ καὶ νὰ προληφθῇ νέα ἐξόρμησίς των. Τὰ χρησιμοποιούμενα πρὸς τοῦτο μέσα παρὰ τῆς Ἀσφαλείας θὰ ἐκτεθῶσιν εἰς τὰς καθέκαστον εἰδικὰς κατηγορίας ἐγκλημάτων, αἵτινες θὰ περιγραφοῦν εἰς ἑπόμενα ἄρθρα μας.

Ἡ δρᾶσις τῶν Ὑπηρεσιῶν Ἀσφαλείας Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ ἰδία τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν, ἐξύψωσεν τὴν Ἀστυνομίαν εἰς τὴν διεθνῆ συνείδησιν καὶ ἐδόθησαν εὐκαιρίαι νὰ διαπιστωθῇ τοῦτο ἀπὸ τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ Διεθνοῦς Τύπου. Εἰς τὰ Διεθνῆ Ἐγκληματολογικὰ Συνέδρια τοῦ Διεθνοῦς Ὀργανισμοῦ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἡ Ἑλληνικὴ Ἀστυνομία εἶχε τιμητικὴν θέσιν ὀφειλομένην εἰς τὴν ἀνεγνωρισμένην ἀξίαν της καὶ τὴν ἀπόδοσίν της εἰς τὴν δίωξιν τοῦ ἐγκλήματος διεθνῶς.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἀστυνομία θεωρεῖται καὶ εἶναι ἡ πρώτη τῶν Ἀστυνομιῶν τῶν Βαλκανικῶν Χωρῶν καὶ μία ἐκ τῶν τεσσάρων πρώτων τῆς Εὐρώπης. Τὴν θέσιν αὐτὴν κατέλαβεν ἀπὸ τὰς ἀλλεπαλλήλους ἐπιτυχίας της εἰς δίωξιν ἀδικημάτων διεθνοῦς χαρακτῆρος, ὡς εἰς παραχαράξεις, εἰς κιβδηλίας, εἰς τὴν ἐξόντωσιν διεθνῶς ὠργανωμένων συμμοριῶν ἐγκλήματος λαθρεμπόρων ναρκωτικῶν κλπ. πράξεις, τὰς ὁποίας ἐπέτυχε διὰ τῆς δράσεως τῶν Ὑπηρεσιῶν Ἀσφαλείας.

Οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν Ἀσφαλείας ἀστυνομικοὶ ὑπόκεινται συχνὰ εἰς τὰς ἐναντιότητας τῶν πολλαπλῶν ἀναγκῶν, ποὺ τοὺς δημιουργεῖ ἡ φύσις τῶν καθηκόντων των καὶ ὑφίστανται ταύτας καρτερικῶς, ἀποβλέποντες μετ' ἐνθουσιασμοῦ εἰς τὸν γενικὸν σκοπὸν τῆς ἀποστολῆς των. Τὰ κατάλληλα μέσα καὶ ὄργανα διεξαγωγῆς τοῦ ἀγῶνος κατὰ τοῦ ἐγκλήματος κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη ἐξευρίσκοντο οὐχὶ σπανίως ἐκ τῶν οἰκονομιῶν αὐτῶν τούτων τῶν ἀστυνομικῶν τῆς διώξεως. Σιγὰ-σιγὰ ὅμως ἤρχισαν αἱ Ὑπηρεσίαι Ἀσφαλείας νὰ ἐφοδιάζωνται καὶ νὰ πλουτίζωνται διὰ νέων συγχρονισμένων μέσων καταπολεμήσεως τοῦ ἐγκλήματος.

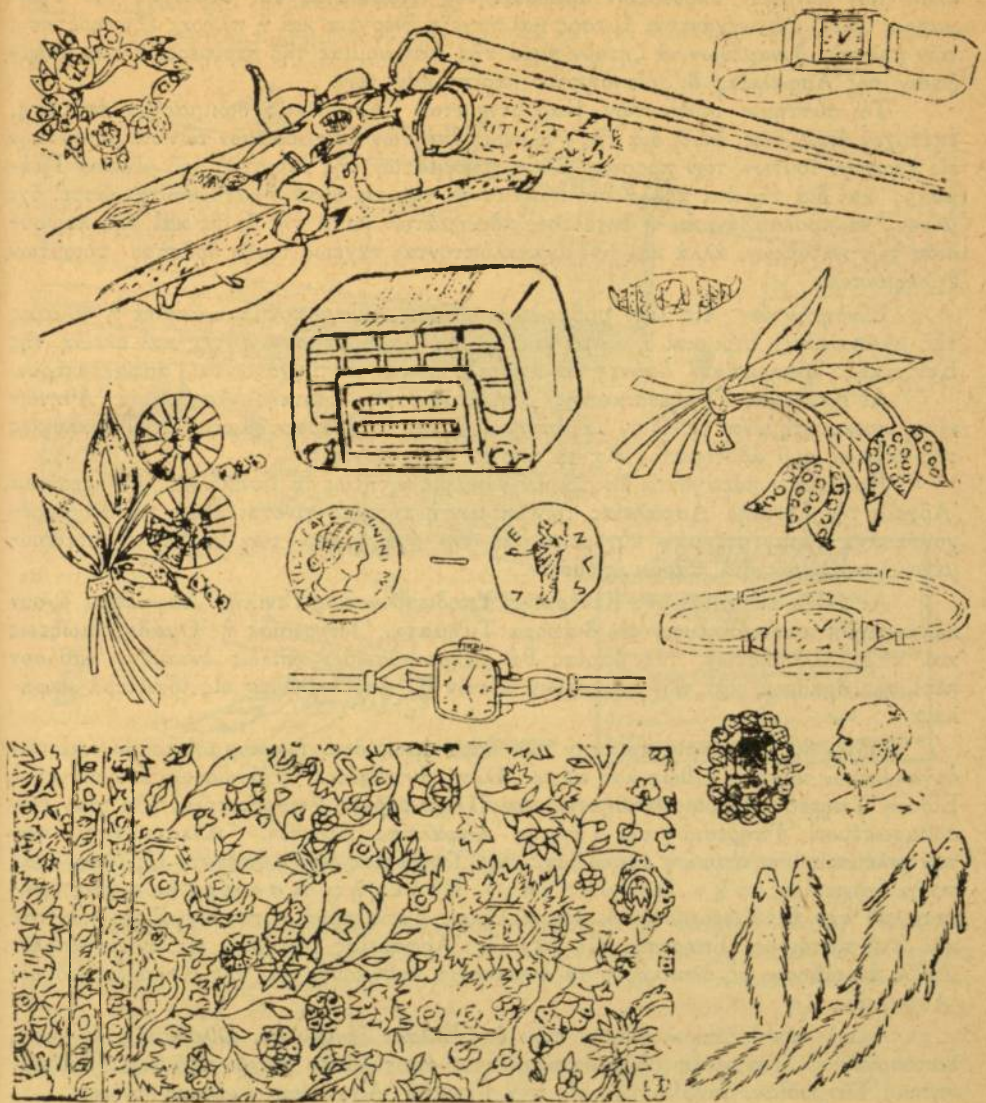
Ἡ αὐτοθυσία τῶν ἀνδρῶν Ἀσφαλείας κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων εἶναι αὐταπόδεικτος ἐκδήλωσις τοῦ ἐνθουσιασμοῦ των καὶ τῆς αὐταπαρνήσεως ποὺ διέπνεε τὰς ψυχάς των.

Ἐγράφησαν καὶ συνεχίζονται νὰ γράφωνται ὡραῖαι σελίδες ἀφοσιώσεως εἰς τὸ καθῆκον, ποὺ καταυγάζουν τὰς συνειδήσεις καὶ ἐξυψώνουν εἰς τὸ ζενὶθ τὸ ἔργον τῆς Ἀστυνομίας. Βεβαίως ἐστοίχισαν τὴν ζωὴν ἐκλεκτῶν ἀνδρῶν τῆς Ὑπηρεσίας Ἀσφαλείας ἀλλ' ἡ θυσία των εἰς τὸν βωμὸν τοῦ καθήκοντος ἔδωσε τὸν τόνον τῆς αἴγλης καὶ τοῦ μεγαλείου τῆς Ἀστυνομίας καὶ κατίσχυσεν λόγῳ τοῦ δικαίου τοῦ ἀγῶνος διὰ τὴν Κοινωνίαν. Αἱ ψυχαὶ τῶν θυσιασθέντων εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑποχρεώσεων τῆς Ἀστυνομίας πρὸς τὴν Πολιτείαν, θὰ φωτίζουν πάντοτε τοὺς ἐπιζῶντας εἰς τὸν δρόμον τῆς ἀρετῆς καὶ τοῦ καθήκοντος.

Μὲ τοιαῦτα διδάγματα γαλουχοῦνται οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὴν Ἀστυνομίαν καὶ σφυρηλατεῖται ἡ ἔννοια καὶ τὸ ὑψηπετὲς φρόνημα, ὅτι ἀγωνίζονται εἰς τὰς ἐπάλξεις τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας, δι' αὐτὴν ταύτην τὴν ὑπόστασίν της καὶ διὰ τὴν κατίσχυσιν τοῦ δικαίου καὶ τῆς νομιμότητος ἐναντίον τῶν ἀνθρώπων τοῦ σκότους καὶ τοῦ ἐγκλήματος.

β) Ἡ διάρθρωσις τῆς Γενικῆς 'Ασφαλείας 'Αθηνῶν ἔχει γίνει κατὰ τρόπον ἐπιστημονικὸν καὶ γενικῶς ἐξυπηρετικὸν τοῦ κοινοῦ καὶ τῆς ἐπιτυχοῦς διώξεως τοῦ ἐγκλήματος, ὡς ἐκθέτωμεν ἀμέσως κατωτέρω.

Ἐν πρώτοις, δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι αὕτη ἀποτελεῖ Ὑποδιεύθυνσιν καὶ ὡς ἐκ

2. Βάσει τῶν περιγραφῶν τῶν παθόντων τὸ σχεδιαστήριον τῆς Γεν. 'Ασφαλείας καταρτίζει, ἀκριβῆ σχέδια, ἅτινα ἐκτυπούμενα εἰς χιλιάδας ἀντιτύπων διανέμονται εἰς τὰ καταστήματα, κοσμηματοπωλεῖα κλπ. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου πλεῖσται κλοπαὶ ἀπεκαλύφθησαν, ἀνευρεθέντων τῶν κλοπιμαίων καὶ συλληφθέντων τῶν δραστῶν τῶν κλοπῶν ἢ ἄλλων ἀδικημάτων.

τούτου ὑπάγεται εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν Ἀθηνῶν ἀποτελοῦσα μίαν τῶν Ὑπηρεσιῶν αὐτῆς.

Ἡ Ὑποδιεύθυνσις Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν ἐκτὸς τῶν Κεντρικῶν Ὑπηρεσιῶν αὐτῆς ἔχει ἐγκαταστήσει εἰς ἕκαστον Ἀστυνομικὸν Τμῆμα τάξεως, ἴδιον Παράρτημα Ἀσφαλείας, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνατίθεται καὶ ὅπερ ἐπιλαμβάνεται ὅλων τῶν συνήθων ὑποθέσεων ἁρμοδιότητος Ἀσφαλείας τῆς περιοχῆς τοῦ Τμήματος. Οὕτω ἐπιτυγχάνεται ἄμεσος καὶ ταχεῖα ἐνέργεια καὶ ἡ πλήρης ἐξυπηρέτησις τῶν πολιτῶν, δυναμένων νὰ ζητοῦν παρὰ τῆς Ἀστυνομίας τῆς περιφερείας των ἐπέμβασιν τῆς Ἀσφαλείας δι' οἱανδήποτε περίπτωσίν των.

Τὸ σύστημα τοῦτο τῶν Παραρτημάτων Ἀσφαλείας δοκιμασθὲν ἐπὶ ἔτη, ἐπέτυχεν ἀπολύτως, διότι διὰ τῆς γνώσεως ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν τῶν ὑπηρετούντων εἰς ἕκαστον τούτων, τῶν προσώπων καὶ πραγμάτων τῆς περιοχῆς τοῦ οἰκείου Τμήματος καὶ διὰ τῆς ἐπὶ πολλὰ ἔτη παραμονῆς των εἰς αὐτά, κατορθοῦται ὥστε, ὄχι μόνον νὰ προλαμβάνεται ἡ ἐκτέλεσις ἀδικημάτων κατὰ τῆς ζωῆς καὶ τῆς περιουσίας τῶν κατοίκων, ἀλλὰ καὶ ν' ἀνακαλύπτονται ταχέως τυχὸν δρᾶσται τοιούτων ἐγκλημάτων.

Εὐνόητον ὅτι εἰς λίαν σοβαρὰς ὑποθέσεις, κινητοποιεῖται ἅπασα ἡ δύναμις τῆς Ἀσφαλείας, ἤτοι καὶ ἡ ἀνήκουσα εἰς τὰ Παραρτήματα αὐτῆς καὶ ἐκείνη τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας, ὁπότε τὰ ἀποτελέσματα ἐπιτυγχάνωνται ἀσφαλέστερον.

Αἱ Κεντρικαὶ Ὑπηρεσίαι τῆς Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν εἶναι ἐγκατεστημέναι εἰς ἴδιον κατάστημα ἢ καὶ εἰς Παραρτήματα αὐτοῦ ἀναλόγως τῆς φύσεως τοῦ ἀδικήματος διὰ τὸ ὁποῖον ἀσχολοῦνται.

Πολύτιμον παράγοντα ἀποτελοῦν ἀναμφισβητήτως τὰ Γενικὰ καὶ Ὀνομαστικὰ Ἀρχεῖα τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας τῶν ὁποίων ἡ τήρησις γίνεται κατὰ τρόπον παρέχοντα ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν εὐχέρειαν εἰς τὴν ἀναζήτησιν τῶν ἑκάστοτε ἀπαιτουμένων στοιχείων διὰ πᾶσαν ὑπόθεσιν.

Αἱ ἄλλαι ἐργασίαι τῆς Κεντρικῆς Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας ἔχουν κατανεμηθῆ κατ' εἰδίκευσιν εἰς διάφορα Τμήματα, Ὑπηρεσίας ἢ Ὁμάδας διώξεως καὶ παρακολουθήσεως, τὰς ὁποίας θά μνημονεύσωμεν ἁπλῶς ἐνταῦθα, καθόσον περὶ τῆς δράσεως καὶ τῶν ἐπιτυχιῶν αὐτῶν θ' ἀσχοληθῶμεν εἰς ἰδιαίτερα κεφάλαια.

Οὕτω διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν παρανόμως δρώντων κομμουνιστῶν καὶ τῶν ὀργανώσεων αὐτῶν, καθὼς καὶ πάσης ἄλλης ἀντεθνικῆς ὀργανώσεως λειτουργεῖ ἡ Εἰδικὴ Ὑπηρεσία Παρακολουθήσεως καὶ Πληροφοριῶν, ἥτις ἀποτελεῖ ἤδη μίαν τῶν σοβαρωτέρων Ὑπηρεσιῶν τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν. Ἄλλοτε, ἤτοι πρὸ τοῦ τελευταίου πολέμου ἡ ἁρμοδιότης τῆς Ὑπηρεσίας αὐτῆς ὑπήγετο εἰς ἰδίαν κρατικὴν ὑπηρεσίαν, τὴν Διεύθυνσιν Εἰδικῆς Ἀσφαλείας, ἥτις ὑπήγετο εἰς τὴν Β. Χωροφυλακήν. Παραλλήλως ὅμως πρὸς αὐτὴν εἰργάζετο πάντοτε καὶ ἡ ἀντίστοιχος Ὑπηρεσία τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν, εἰς ἣν μεταπολεμικῶς ἀνετέθησαν ἐξ ὁλοκλήρου τὰ ἀντίστοιχα καθήκοντα καὶ τῆς Δ)νσεως Εἰδικῆς Ἀσφαλείας.

—Διὰ τὴν παρακολούθησιν τῶν ἐν Ἑλλάδι ξένων καὶ ἀλλοδαπῶν ἐν γένει, λειτουργεῖ ἡ Ὑπηρεσία Ἀλλοδαπῶν, ἥτις ἀποτελοῦσα μέχρι πρό τινος ἀνεξάρτητον Ὑπηρεσίαν, ὑπήχθη ἤδη εἰς τὴν Γενικὴν Ἀσφάλειαν ἑκάστης πόλεως.

—Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ λαθρεμπορίου ἐν γένει καὶ ἰδίᾳ τῶν ναρκωτικῶν, λειτουργεῖ ἰδία Ὑπηρεσία Παρακολουθήσεως Ναρκωτικῶν.

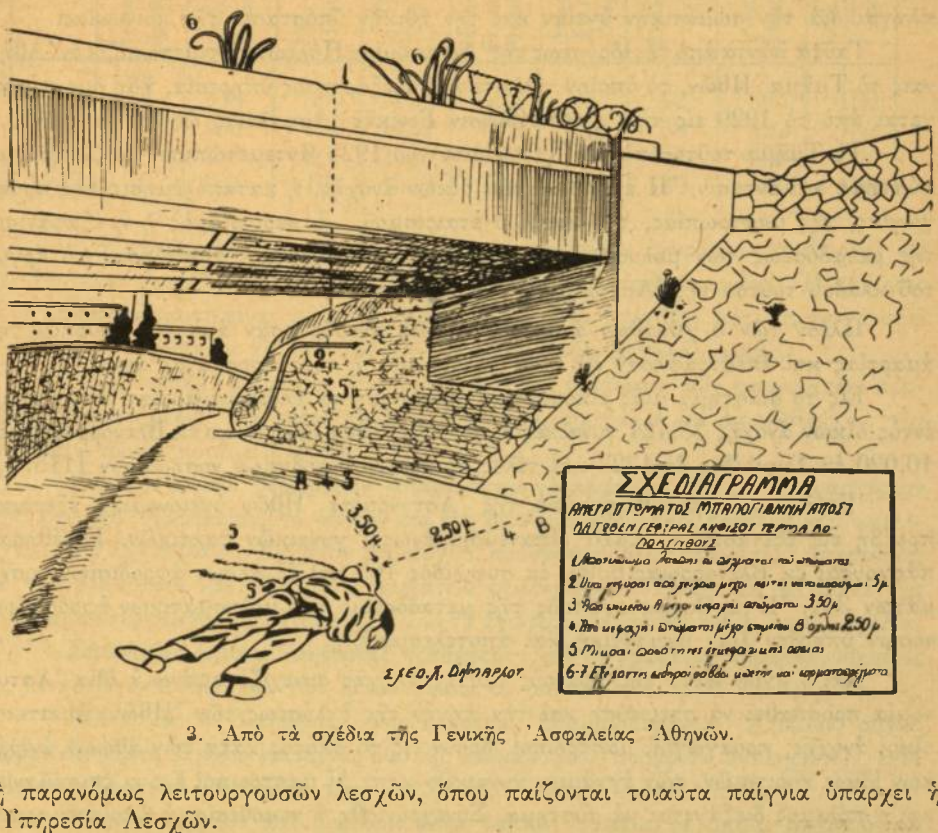
—Διὰ τὰς ὑποθέσεις πλαστογραφιῶν, παραχαράξεων, κιβδηλείας κλπ. ἔχει συγκροτηθῆ ἰδία Ὑπηρεσία παρακολουθήσεως τούτων.

—Διὰ τὰς κλοπάς, διαρρήξεις σοβαρᾶς μορφῆς ὑπάρχει ἡ Ὑπηρεσία Παρακο-

λουθήσεως Διαρρηκτῶν, ἥτις ἀποτελοῦσα μίαν τῶν σοβαρωτέρων Ὑπηρεσιῶν καὶ συγκεντρώνουσα εἰδικευμένους ἀστυνομικούς, ἀσχολεῖται συχνὰ ὄχι μόνων μὲ τὰς ὑποθέσεις κλοπῶν διὰ ρήξεως ἀλλὰ καὶ μὲ πᾶσαν σοβαρὰν ὑπόθεσιν κατὰ τῆς ζωῆς ἤτοι μὲ λῃστείας, ἐμπρησμούς, φόνους κλπ.

—Διὰ τοὺς κλέπτας πορτοφολίων καὶ τοὺς ἀπατεῶνας ὑπάρχει ἀντίστοιχος ὁμὰς διώξεως καὶ παρακολουθήσεως τούτων.

—Διὰ τὰ ἀπηγορευμένα τυχηρὰ παίγνια καὶ τὴν παρακολούθησιν τῶν νομίμων

3. Ἀπὸ τὰ σχέδια τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν.

ἢ παρανόμως λειτουργουσῶν λεσχῶν, ὅπου παίζονται τοιαῦτα παίγνια ὑπάρχει ἡ Ὑπηρεσία Λεσχῶν.

Καθὼς ὅλοι γνωρίζομεν, ἐκεῖ ποὺ παρασύρονται ἀδαεῖς ἰδιῶται, ὑπάλληλοι δημόσιοι καὶ τραπεζῶν, ἀνήλικοι κ.λ.π. εἶναι τὰ ὠργανωμένα τυχηρὰ παίγνια. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι κατὰ τὴν προπολεμικὴν ἐποχὴν εἶχεν κατορθώσει ἡ Ὑπηρεσία Λεσχῶν νὰ θέσῃ ποιάν τινα τάξιν. Αἱ λέσχαι τυχηρῶν παιγνίων κατηργήθησαν. Αἱ νομίμως λειτουργοῦσαι λέσχαι μικτῶν παιγνίων εἶχον περιορισθῆ εἰς ἓξ ἐπαγγελματικὰς καὶ ὀκτὼ σωματειακάς, ἐνῷ αἱ ἄλλαι αἱ ἄνευ ἀδείας ὑπὸ μορφὴν οἰκογενειακῶν συγκεντρώσεων εἶχον διωχθῆ ἀπηνῶς. Τὰ τραπέζια καὶ τὰ ἔπιπλα γενικῶς τῶν τοιούτων μυστικῶν λεσχῶν ὑπέκειντο εἰς κατάσχεσιν καὶ ὅλοι οἱ συμμετέχοντες καὶ οἱ συνεργάται (τσιλιαδόροι) συνελαμβάνοντο καὶ ὡδηγοῦντο εἰς τὰ Δικαστήρια. Κατὰ τὴν Κατοχὴν ὅμως τὸ κακὸν τοῦτο σὺν τῷ χρόνῳ ἔλαβεν διαστάσεις. Οὕτω ἐνῷ κατὰ τὸ 1941 αἱ νομίμως λειτουργοῦσαι λέσχαι μικτῶν παιγνίων ἦσαν 14 ἐπαγγελματικαὶ καὶ σωματειακαί, τὸ 1942—43 ηὐξήθησαν εἰς 32, τὸ 1943—1944, εἰς 46 καὶ τὸ

1944 εἰς 50 ἐν Ἀθήναις μόνον. Ἤδη ἐπανήλθομεν εἰς τὰ προπολεμικὰ ὅρια. Ὁ ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας ταύτης ἀναληφθεὶς ἀγὼν συνεχίζεται μετ' αὐξανομένης ἐντάσεως. Εἶναι δύσκολος ὅμως διότι πολλάκις δύναται νὰ δημιουργήσῃ παρεξήγησιν εἰς βάρος εὐϋπολήπτων προσώπων καὶ διὰ τοῦτο ἡ ἐπέμβασις ἑκάστοτε γίνεται μετὰ λεπτολόγον καὶ ἐπιμελῆ παρακολούθησιν.

—Ὁ κρύφιος ἑταιρισμός, τὸ ἐμπόριον τῆς λευκῆς σαρκός, ἡ προαγωγία ἀνηλίκων ἢ ἄλλων γυναικῶν καὶ ἡ μαστρωπία, ὑπῆρξαν πάντοτε καὶ εἶναι σημαντικαὶ πληγαὶ διὰ τὴν σωματικὴν ὑγείαν καὶ τὴν ἠθικὴν ὑπόστασιν τῆς κοινωνίας.

Ταῦτα πάντα ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ἀντιμετωπίζει ἐν Ἀθήναις τὸ Τμῆμα Ἠθῶν, τὸ ὁποῖον ἄλλοτε ἦτο ἀνεξάρτητος ὑπηρεσία, ἤδη ὅμως ὑπάγεται ἀπὸ τὸ 1929 εἰς τὴν Ὑποδιεύθυνσιν Γενικῆς Ἀσφαλείας ὡς Τμῆμα αὐτῆς.

Τὸ Τμῆμα τοῦτο ἀπὸ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1925 ἀντεμετώπισεν τὸ ζήτημα μὲ σύστημα καὶ ἔντασιν. Ἡ ἐποπτεία τῶν οἴκων ἀνοχῆς, ἡ καταπολέμησις τῆς προαγωγίας, τῆς μαστρωπίας, τοῦ κρυφίου ἑταιρισμοῦ, ὁ περιορισμὸς ἢ ἡ ἐξαφάνισις τῆς μεταδόσεως τῶν μολυσματικῶν ἀφροδισίων νοσημάτων, ἀπετέλεσαν τὸ ἔργον τοῦ κλάδου τούτου τῆς Ἀστυνομίας τῶν Πόλεων.

Πλέον τῶν 5 χιλιάδων ἀνήλικα κοράσια ἀνεσύρθησαν ἀπὸ τὸν βοῦρκον τῆς ἁμαρτίας καὶ ἐπεστράφησαν εἰς τοὺς γονεῖς των ἢ τοὺς προστάτας των.

Εἰς τὸ διάστημα μιᾶς εἰκοσαετίας συνελήφθησαν ἐκδιδόμεναι κατ' ἐπάγγελμα ἐντὸς οἴκων ἀνοχῆς 35.424 γυναῖκες ἐξ ὧν εὑρέθησαν πάσχουσαι ἐκ Βλενορροίας μὲν 10.020 ἐκ Συφιλίδος δὲ 1223 καὶ τέλος ἐξ ἄλλων ἀφροδισίων νοσημάτων 1115.

Ἐπίσης ἡ ὀργανωθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας Ἠθῶν ὑγειονομικὴ ἐξέτασις προέβη εἰς ἐξετάσεις 628.410 (ἐπανειλημμένως), γυναικῶν τακτικῶν. Εὑρέθησαν πάσχουσαι ἐκ Βλενορροίας 6395, ἐκ συφιλίδος 165 καὶ ἐξ ἄλλων ἀφροδισίων νοσημάτων 341. Ἡ πρόληψις συνεπῶς τῆς μεταδόσεως τῶν μολυσματικῶν ἀφροδισίων νόσων ὑπῆρξεν λίαν σημαντικὴ καὶ ἀποτελεσματική.

Καὶ ὁ ἀγὼν κατὰ τῆς ἀφανοῦς ταύτης πληγῆς συνεχίζεται, ἐνῷ ἡ ἰδία Ἀστυνομία προσπαθεῖ νὰ στειρεύσῃ καὶ τὴν πηγὴν τῆς ἐκλύσεως τῶν Ἠθῶν. Μυστικοὶ οἶκοι ἀνοχῆς, προαγωγοί, μαστρωποί, δροῦν εἰς τὸ σκότος κατὰ τῶν ἀθῴων ἀνηλίκων ἰδίως κοριτσιῶν, τῶν ἐγγάμων γυναικῶν κλπ. Αἱ μαστρωποὶ ἔχουν ἐπισημανθῇ καὶ ὁ πόλεμος διεξάγεται μὲ σύστημα. Συνεχρονίσθη ἡ νομοθεσία, ἡ ὁποία ἐφαρμόζεται. Ὑπερδιακόσια ἄτομα ἰδίως γυναῖκες παρεπέμφθησαν εἰς τὰ Δικαστήρια ἅπαξ, δίς, τρίς, τετράκις καί τινες πεντάκις ἑξάκις καὶ δεκάκις καὶ εἰκοσάκις διὰ προαγωγὴν εἰς πορνείαν, διὰ διατήρησιν μυστικοῦ οἴκου ἀνοχῆς, διὰ παρὰ φύσιν ἀσέλγειαν μετὰ κλοπῆς κλπ. Ἡ Κ. Α. συνελήφθη 31 φορὰς διὰ διατήρησιν μυστικοῦ οἴκου ἀνοχῆς καὶ ἄλλαι πλειστάκις. Ὁ κίναιδος Σ. Τ. συνελήφθη δεκάκις διὰ κλοπὰς πορτοφολίων καὶ τιμαλφῶν ἀντικειμένων τῶν θυμάτων πελατῶν του ἅτινα παρέσυρεν μετ' ἄλλων συνεργῶν του κιναίδων τῶν Γ. Α. καὶ Ζ. Τ. μέχρι τῆς οἰκίας του, ἔνθα καθ' ἣν ὥραν τὸ θῦμα ἠσέλγει ἐπί τινος τῶν συνεργῶν ὁ Σ. Τ. ἀφῄρει ἀπὸ τὰ θυλάκια τοῦ θύματος τὰ ἀνωτέρω εἴδη.

Καὶ ὁ ἀγὼν δὲν ἔπαυσεν ἀλλὰ συνεχίζεται.

'Η κατωτέρω στατιστικὴ τῶν ἐτῶν 1936—1939 δίδει εἰκόνα τῆς δράσεως τῆς 'Υπηρεσίας ταύτης.

"Ετος	Λειτουργοῦντες Νομίμως οἶκοι ἀνοχῆς	Γυναῖκες διαμένουσαι ἐν αὐτοῖς	Εἰς Ξεν. ὕπνου, Πανσιόν, δωμάτια	'Υπεβλήθησαν εἰς 'Υγειονομικὴν ἐξέτασιν	'Εκ τούτων εὑρέθησαν πάσχουσαι, εἰσήχθησαν νοσοκομεῖον	'Απεστάλησαν παρ' ἄλλων ὑπηρ. δι' ὑγειον. ἐξέτασιν	Συνελήφθησαν εἰς τὰς ὁδοὺς νέαι	'Ανακαλυφθέντες κρύφιοι οἶκοι ἀνοχῆς	'Αριθ. συλληφθεισῶν γυναικῶν εἰς κεντρικοὺς οἴκους
1936	11	150	300	1127	432	87	42	304	198
1937	10	150	150	1429	678	101	58	492	732
1938	10	150	80	2560	1134	—	61	500	601
1939	10	150	10	1549	496	426	39	510	186

—Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν πάσης φύσεως τακτικῶν ἐγγράφων λειτουργεῖ εἰς τὴν Γενικὴν 'Ασφάλειαν ἡ 'Υπηρεσία 'Εκτελέσεως Καταδιωκτικῶν. 'Η κίνησις ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ταύτῃ εἶναι τεραστία, ἐνέχει δὲ ὑψίστην σημασίαν διότι ἐπιτυγχάνεται ἡ σύλληψις φυγοδίκων καὶ καταδίκων, ἐγκληματιῶν μεγάλης ὁλκῆς.

—'Ιδία ἐπίσης 'Υπηρεσία λειτουργεῖ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐνταλμάτων προσωπικῆς κρατήσεως διὰ χρέοι πρὸς τὸ δημόσιον, συμβάλλουσα σπουδαίως εἰς τὴν εἴσπραξιν τῶν δημοσίων ἐσόδων.

—Εἰδικὴν μνείαν θεωροῦμεν ἀπαραίτητον νὰ κάμωμεν διὰ τὸ σχεδιαστήριον τῆς Γενικῆς 'Ασφαλείας, τὸ ὁποῖον ἐπὶ ἔτη διευθυνόμενον παρ' ἀστυνομικοῦ καλλιτέχνου, τοῦ ἀρχιφύλακος Χρήστου Δημάρχου, προσέφερεν ὅλως ἐξαιρέτους ὑπηρεσίας, διὰ τὴν βεβαίωσιν καὶ ἐξιχνίασιν πλείστων ἐγκλημάτων. 'Ελάχιστα δείγματα τῆς ἐργασίας τοῦ ἐργαστηρίου αὐτοῦ ἀποτελοῦν τὰ ἀνωτέρω παρατιθέμενα 1, 2 καὶ 3 σχέδια.

—Σπουδαίας ἐπίσης ὑπηρεσίας πρεσέφερεν καὶ τὸ γραφεῖον παρακολουθήσεως τῆς κινήσεως καὶ ἐλέγχου τῶν ξενοδοχείων, τὸ ὁποῖον λειτουργεῖ ὑποδειγματικῶς.

—'Αλλὰ καὶ ἡ 'Υπηρεσία 'Αναζητήσεως 'Εξαφανιζομένων 'Ατόμων, συχνὰ ἔδωσεν δείγματα ἐξόχου ἐπιτυχίας διὰ τῆς ἀνακαλύψεως σοβαρῶν ἐγκλημάτων, ἐκεῖ ὅπου ἐνομίζετο ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἁπλῆς ἐξαφανίσεως ἀτόμου τινός.

—Τέλος ὑπάρχουν καὶ διάφορα ἄλλα εἰδικὰ γραφεῖα, τὰ ὁποῖα πλαισιώνουν τὴν ὅλην 'Υπηρεσίαν τῆς Γενικῆς 'Ασφαλείας καὶ διὰ τοῦ συντονισμοῦ τῶν ἐνεργειῶν τῶν ὁποίων ἐπιτυγχάνεται ἡ ἐπιτυχία εἰς πᾶσαν ὑπόθεσιν.

Αὐτὴ ἐν συντομίᾳ εἶναι ἡ διάρθρωσις τῶν 'Υπηρεσιῶν τῆς 'Υποδιευθύνσεως Γενικῆς 'Ασφαλείας 'Αθηνῶν.

Εἰς τὰ ἑπόμενα κεφάλαια θέλομεν ἀσχοληθῇ εἰδικῶς διὰ τὴν δρᾶσιν τῆς 'Αστυνομίας εἰς τοὺς διαφόρους κλάδους καὶ ὑπηρεσίας αὐτῆς γενικῶς, τόσον διὰ τὴν Γενικὴν 'Ασφάλειαν ὅσον καὶ δι' ἄλλας ἀνεξαρτήτους 'Υπηρεσίας, ὡς ἡ 'Υποδιεύθυνσις τροχαίας κινήσεως, ἡ 'Αγορανομία κλπ.

(Συνεχίζεται)

ΕΚΡΗΚΤΙΚΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ

- ΤΑ ΔΕΜΑΤΑ ΠΟΥ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΝ -

Ὑπὸ κ. Δ. **ΚΑΨΑΣΚΗ** Ἰατροδικαστοῦ

1.—Χρῆσις δολοφονικῶν δεμάτων εἰς Ἀμερικήν. Ἐργαστήρια τοῦ Ἔφ Μπὶ Ἄϊ διὰ τὸν ἔλεγχον ἐκρηκτικῶν μηχανημάτων. Προληπτικαὶ ἐνέργειαι.
2.—Ἐξακρίβωσις τῆς δράσεως δολοφονίας δι' ἐκρηκτικοῦ δέματος ὑπὸ τοῦ Ἔφ Μπὶ Ἄϊ.
3.—Χρησιμοποίησις τῆς μεθόδου αὐτῆς κατὰ τὴν περίοδον πολέμου.
4.—Περίπτωσις φόνου δι' ἐκρηκτικοῦ μηχανήματος εἰς Ἰταλίαν.

1. Ἕνα νέον εἶδος ἐγκληματιῶν, στυγερωτέρων ἀπὸ ἐκείνους ποὺ δολοφονοῦν μὲ πιστόλι τὸ θῦμα των, ὑπάρχει εἰς τὴν Ἀμερικήν. Εἶναι οἱ ἄνθρωποι ποὺ θέλουν ν' ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ ὡρισμένους ἐνοχλητικοὺς συνανθρώπους των, στέλλοντες εἰς αὐτοὺς ἕνα ὡραῖα συσκευασμένον δέμα. Τὸ ἄνοιγμά του στοιχίζει εἰς τὸν παραλήπτην τὴν ζωήν. Τὰ δέματα αὐτὰ εἶναι διάφοροι σατανικαὶ ἐπινοήσεις ἐκρηκτικῶν μηχανημάτων ὡρολογιακῶς ρυθμιζομένων ἢ μὲ αὐτόματον ἠλεκτρικὴν σκανδάλην μὲ μικροσκοπικὴν μπαταρίαν, ποὺ προκαλεῖ τὴν ἔκρηξιν τὴν ὥραν ποὺ λύει κανεὶς τὸν σπάγγον τοῦ δέματος. Διὰ τὰς ὑποθέσεις αὐτὰς λειτουργεῖ εἰς τὸ Τμῆμα ἐλέγχου πυροβόλων ὅπλων καὶ βλημάτων εἰδικὴ ὑπηρεσία διὰ τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν ἐξέτασιν διαφόρων σατανικῶν ἐκρηκτικῶν μηχανημάτων. Εἰς τὰ ἐργαστήρια ὑπάρχουν δειγματολόγια τῶν χρησιμοποιουμένων ὑλικῶν καὶ μηχανημάτων ποὺ περιέχονται εἰς τὰ ὕπουλα αὐτὰ δέματα. Ἕνα ὑπόλειμμα ποὺ θὰ εὑρεθῇ εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκρήξεως τοῦ ἐγκληματικοῦ αὐτοῦ μηχανήματος ἐξεταζόμενον προσεκτικὰ ἀπὸ τοὺς εἰδικοὺς μαζὶ μὲ τὰ ἀποτελέσματα καὶ τὰ εὑρήματα τῆς ἐρεύνης εἰς τὸ σπίτι ἢ τὸ ἐργαστήριον ἑνὸς ὑπόπτου, ἔχει παραδόσει ἀρκετοὺς ἐγκληματίας αὐτοῦ τοῦ ἀπαισίου εἴδους εἰς τὴν Δικαιοσύνην.

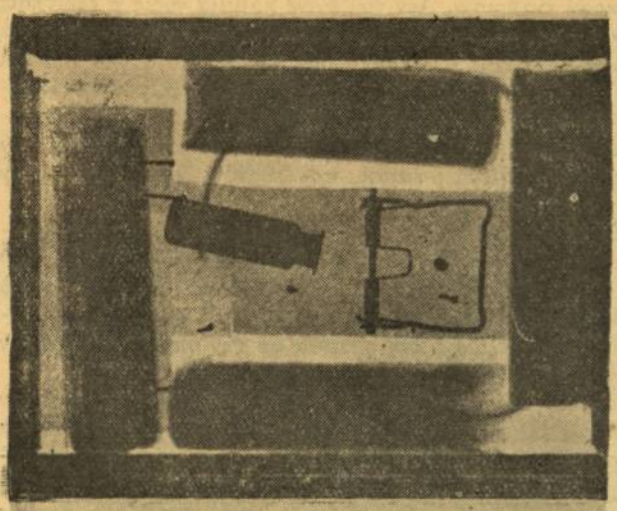
Δυστυχῶς, ὅμως, εἰς περιπτώσεις ἐγκλημάτων δι' ἐκρηκτικῶν μηχανημάτων ἀποστελλομένων ἐντὸς δεμάτων, δὲν εἶναι πάντοτε εὔκολος ἡ ἀνεύρεσις σαφῶν ἰχνῶν. Τὰ ἐναπομένοντα εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκρήξεως ὑπολείμματα σπανίως εἶναι ἀρκετὰ διὰ νὰ συναχθοῦν σαφῆ συγκριτικὰ συμπεράσματα διὰ τὸν τύπον των, διὰ τὰς ἐκρηκτικὰς ὕλας ἐκ τῶν ὁποίων ἀποτελοῦνται κλπ. Διὰ τοῦτο καταβάλλεται ἐξαιρετικὴ προσοχὴ ἀπὸ τὸ Ἔφ-Μπὶ-Ἄϊ, τὰς τοπικὰς ἀστυνομίας καὶ ἰδίως ἀπὸ τὰς ταχυδρομικὰς ὑπηρεσίας πρὸς πρόληψιν ἐγκλημάτων τοιούτου εἴδους. Τὰ προληπτικὰ μέτρα συνίστανται κυρίως εἰς τὴν χρησιμοποίησιν ὑπὸ τῶν περισσοτέρων ταχυδρομικῶν γραφείων παραλαβῆς καὶ ἀποστολῆς δεμάτων, μηχανημάτων ἀκτίνων Ραϋντγκεν, διὰ τῶν ὁποίων ἀκτινοσκοποῦνται ὅλα τὰ δέματα, ὥστε ν' ἀποκαλύπτεται ἡ τυχὸν ὕπαρξις ἐντὸς αὐτῶν ἐκρηκτικῶν μηχανημάτων. Τὰ προληπτικὰ αὐτὰ μέτρα ἀπεδείχθησαν ἀρκετὰ ἀποτελεσματικά, ὥστε νὰ περιορισθῇ πολὺ ἡ ἀποστολὴ ἐκρηκτικῶν δεμάτων. Ἐξ ἄλλου συνιστᾶται ἐπιμόνως εἰς τὸ κοινὸν νὰ προσέχῃ ἰδιαιτέρως ὅταν λαμβάνῃ δέματα οὐχὶ διὰ τῆς ταχυδρομικῆς ὁδοῦ, ἀλλ' ἰδιωτικῶς, ἐφ' ὅσον δὲν παραδίδονται προσωπικῶς ἀπὸ ἀπολύτως γνωστά των πρόσωπα, ἐμπνέοντα κάθε ἐμπιστοσύνην.

Τὰ φρικτὰ αὐτὰ ἐγκλήματα μὲ τὴν ἀποστολὴν ἐκρηκτικῶν μηχανημάτων διὰ δεμάτων εἶχαν τρομοκρατήσει τοὺς Ἀμερικανούς. Τελευταίως, ὅμως, ἔχει ἀρκετὰ περιορισθῇ ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ἀπαισίας αὐτῆς ἐγκληματικῆς μεθόδου, λόγῳ τῶν ἐξαι-

ρετικῶν προληπτικῶν μέτρων τὰ ὁποῖα λαμβάνονται, ὅπως ἀνεφέραμεν καὶ τῆς διαφωτίσεως τοῦ Κοινοῦ. Παρ' ὅλας τὰς τεραστίας δυσκολίας τὰς ὁποίας παρουσιάζει ἡ ἐξιχνίασις τῶν τοιούτου εἴδους ἐγκλημάτων λόγῳ τῆς ἐλλείψεως, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, σαφῶν ἀποδεικτικῶν ἰχνῶν, ἐν τούτοις ἀρκεταὶ περιπτώσεις διελευκάνθησαν ἀπὸ τὸ Ἔφ-Μπὶ-Ἄϊ μέσα εἰς τὰς χιλιάδας ποὺ ἐσημειώθησαν κατὰ περιόδους.

2. Μία χαρακτηριστικὴ περίπτωσις κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Τύχη ἐπρονοόησεν ὥστε νὰ παραμείνουν μετὰ τὴν ἔκρηξιν ὡρισμένα ἴχνη πολύτιμα διὰ τὴν ἐγκληματολογικὴν ἔρευναν, καὶ χάρις εἰς τὰ ὁποῖα τὸ Ἔφ-Μπὶ-Ἄϊ κατώρθωσε νὰ ἀνακαλύψῃ τὸν δράστην εἶναι ἡ ἑξῆς :

Πρὸ ἀρκετῶν ἐτῶν εἰς μίαν πόλιν τῆς Μασσαχουσέτης, τὸ Μάρσφιλντ, εἰς τὸ σπίτι τῆς κ. Τσάμπαν, ἐλήφθη ἕνα ταχυδρομικὸν δέμα, ἀπευθυνόμενον πρὸς τὸν ἄνδρα της. Ἡ γυναικεία περιέργεια ὤθησε τὴν οἰκοδέσποιναν νὰ ἀνοίξῃ τὸ δέμα πρὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ συζύγου της. Πῆρε ἕνα μαχαῖρι τῆς κουζίνας καὶ ἐπεχείρησε νὰ ἀνοίξῃ τὸ δέμα. Τὴν ὥραν ποὺ ἔσυρε τὸν σπάγγον ἀντήχησε μία τρομακτικὴ ἔκρηξις, ποὺ ἔγινεν αἰσθητὴ εἰς ἀρκετὴν ἀκτῖνα εἰς τὰ γύρω σπίτια, τῶν ὁποίων τὰ τζάμια ἐρράγισαν. Ἡ ἀτυχὴς κ. Τσάπμαν ἔγινε κομμάτια. Τὸ γεγονὸς ὅτι εἶχεν ἐπιχειρήσει ν' ἀνοίξῃ μὲ τὸ μαχαῖρι τὸ δέμα, διεπιστώθη διότι τοῦτο εὑρέθη κατὰ τὴν αὐτοψίαν εἰς τὸ χέρι τοῦ πτώματος.

Φωτογραφία ληφθεῖσα δι' ἀκτίνων Ραϊντγκεν ἑνὸς δέματος ποὺ περιεῖχεν ἐκρηκτικὸν μηχάνημα. Διακρίνονται ἡ αὐτόματος σκανδάλη τὸ καψύλιον καὶ οἱ κύλινδροι μὲ τὴν ἐκρηκτικὴν ὕλην.

Εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκρήξεως ἀμέσως μετέβησαν ὄργανα τῆς τοπικῆς ἀστυνομίας καὶ εἰδικοὶ πράκτορες τοῦ Ἔφ-Μπὶ-Ἄϊ καὶ ἐνήργησαν λεπτομερεστάτην ἔρευναν. Μικροκομματάκια, καμένα χαρτάκια καὶ ὅ,τι ἄλλο εὑρέθη περισυνελέγησαν προσεκτικὰ καὶ ὅλα ἀπεστάλησαν εἰς τὸ εἰδικὸν τμῆμα τῶν ἐργαστηρίων τοῦ Ἔφ-Μπὶ-Ἄϊ. Μετὰ λεπτομερεστάτην καὶ ἐπισταμένην ἔρευναν τῶν ἐπιστημόνων τοῦ ἐργαστηρίου, ἐξήχθησαν ὡρισμένα ἐπιστημονικὰ συμπεράσματα. Ἡ χρησιμοποιηθεῖσα ἐκρηκτικὴ ὕλη ἔπρεπε νὰ ἦτο νιτρογλυκερίνη. Τὸ ἐκρηκτικὸν μῖγμα ὁ δράστης εἶχε τοποθετήσει ἐντὸς ξυλίνου σωλῆνος διαμέτρου μιᾶς ἴντσας. Τὰ τοιχώματα τοῦ σωλῆνος εἶχαν πάχος περίπου τριῶν χιλιοστομέτρων. Ὁ σωλὴν δὲ ἦτο κατασκευασμένος ἀπὸ ὀξυά, ὅπως προέκυψεν ἀπὸ τὴν μελέτην ἑνὸς ὑπολείμματος ξυλίνου, ὄχι μεγαλυτέρου ἀπὸ τὸ μέγεθος νυχιοῦ τοῦ μικροῦ δακτύλου. Ἡ ἀνεύρεσις ἐπίσης ἑνὸς μικροῦ τεμαχίου λεπτοῦ ἠλεκτρικοῦ σύρματος ἤγαγεν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι τὸ μηχάνημα ἐλειτούργησε δι' αὐτομάτου σκανδάλης μὲ ἠλεκτρικὴν μπατταρίαν.

Τὸ πολυτιμότερον ὅμως εὕρημα ὑπῆρξεν ἕνα μισοκαμένο κομματάκι χαρτὶ ἀπὸ τὸ περίβλημα τοῦ δέματος, εἰς τὸ ὁποῖον εἶχε γραφῇ ἡ διεύθυνσις τοῦ παραλήπτου. Εἰς τὸ χαρτάκι αὐτὸ εἶχε γραφῇ μὲ τὸ χέρι τὸ ὄνομα τῆς πόλεως Μάρσφιλντ.

Ἡ ὀρθογραφία ὅμως δὲν ἦτο ἡ ὀρθή. Εἰς τὴν ἀγγλικὴν ἡ λέξις γράφεται Marshfield, ἐνῶ εἰς τὸ χαρτάκι ἦτο γραμμένη «Marsfild», ἔλειπε δηλαδὴ ἕνα h καὶ ἕνα e.

Οἱ ἐπὶ τῶν ξένων γλωσσῶν ἐμπειρογνώμονες τοῦ Ἔφ-Μπὶ-Ἄϊ συνεπέραναν ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχῃ γραφῇ ἀπὸ ἄτομον Σουηδικῆς καταγωγῆς, διότι οἱ Σουηδοὶ γράφουν τὴν λέξιν χωρὶς τὰ δύο ἐλλείποντα ψηφία, τὰ ὁποῖα ἄλλωστε δὲν προφέρονται καὶ εἰς τὴν ἀγγλιστὶ γραφὴν τῆς λέξεως.

Μὲ τὰ στοιχεῖα αὐτὰ ποὺ συνεκεντρώθησαν, ἐξαπελύθησαν τὰ πεπειραμένα λαγωνικὰ τοῦ Ἔφ-Μπὶ-Ἄϊ διὰ συμπληρωματικὴν ἀνακριτικὴν ἔρευναν. Δὲν ἐβράδυναν νὰ πληροφορηθοῦν ὅτι κάποιος Σουηδός, ἀσχολούμενος μὲ ἐπισκευὰς μεταλλικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν ὀργάνων ὀνόματι Μάργκουσον, ἦτο ἐχθρὸς τοῦ κ. Τσάπμαν, μὲ τὸν ὁποῖον εἶχεν ἔλθει ἐπανειλημμένως εἰς προστριβάς. Αἰφνιδιαστικῶς, μίαν ἡμέραν, ἐνάμισυ μῆνα περίπου μετὰ τὸ ἔγκλημα, ἐνῶ ἀμέριμνος ὁ Μάργκουσον εἰργάζετο εἰς τὸ ἐργαστήριόν του, συνελήφθη καὶ ὡδηγήθη εἰς τὸ τοπικὸν γραφεῖον τοῦ Ἔφ-Μπὶ-Ἄϊ διὰ μίαν μικρὰν ἀνάκρισιν. Δὲν τοῦ ἔγινε καμμία νύξις ἢ ἐρώτησις ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως, ἀλλ' ἁπλῶς παρεκλήθη νὰ γράψῃ μίαν ἀναφορὰν τὴν ὁποίαν θὰ τοῦ ὑπηγόρευαν. Ψύχραιμος καὶ ἀτάραχος ὁ Μάργκουσον, ἔβγαλε τὸ στυλό του καὶ ἤρχισε νὰ γράφῃ. Κατὰ τὴν ὑπαγόρευσιν τοῦ κειμένου ἐφρόντισαν νὰ τοῦ ἐπαναλάβουν πολλὲς φορὲς τὴν λέξιν «Μάρσφιλντ». Ὅταν τελείωσε, μετ' ἐκπλήξεως παρετήρησαν ὅτι, ὅπου εἶχε γράψει τὴν λέξιν, αὐτὴ ἦτο γραμμένη μὲ τὴν ὀρθογραφίαν ποὺ ἦτο γραμμένη καὶ εἰς τὸ μισοκαμένο χαρτάκι ποὺ εὑρέθη, χωρὶς οὔτε μίαν φορὰν ν' ἀκολουθήσῃ τὴν ἀγγλικὴν ὀρθογραφίαν.

Ἀμέσως τὸ ἔγγραφον ἀπεστάλη εἰς τὸ εἰδικὸν γραφολογικὸν τμῆμα καὶ ἐρεύνης χημικῆς συνθέσεως μελάνης τοῦ Ἔφ-Μπὶ-Ἄϊ, πρὸς ἔλεγχον. Ἡ ἔρευνα τῶν εἰδικῶν γραφολόγων κατέδειξεν ὅτι ἡ λέξις ἐπὶ τῆς διευθύνσεως τοῦ δέματος καὶ τὸ κείμενον ποὺ εἶχε γράψει ὁ Μάργκουσον εἶχαν γραφῆ ἀπὸ τὸ ἴδιον πρόσωπον. Ἐπίσης ἡ χημικὴ σύνθεσις, τὸ εἶδος τῆς μελάνης καὶ ἡ πέννα μὲ τὴν ὁποίαν ἐγράφησαν καὶ τὰ δύο, ἦσαν ἀπολύτως ὅμοια. Ὁ Μάργκουσον ἐκρατήθη.

Ἡ ὑπηρεσία, ἐν τούτοις, δὲν ἐθεώρησε ἐπαρκῆ τὴν γραφολογικὴν ἀπόδειξιν καὶ τὴν ὀρθογραφικὴν σύμπτωσιν, ἀλλ' ἠθέλησε νὰ ἐνισχύσῃ τὰ ὑπάρχοντα στοιχεῖα καὶ μὲ ἄλλα ἀποδεικτικά. Ἐνηργήθη λοιπὸν λεπτομερεστάτη ἔρευνα εἰς τὸ ἐργαστήριον τοῦ Μάργκουσον καὶ τὴν κατοικίαν του. Μετὰ κόπους πολλοὺς ἀνεκαλύφθη εἰς τὴν σοφίταν τοῦ σπιτιοῦ του ἕνα ἰδιαίτερον ἐργαστηριάκι, ποὺ ἀπεδείχθη ἀληθὴς κεκρυμμένος θησαυρὸς εὑρημάτων. Ὑπῆρχαν ἐκεῖ νιτρογλυκερινοῦχος ἐκρηκτικὸς πολτός, ἠλεκτρικὰ συρματάκια δυὸ-τρεῖς μικρὲς ἠλεκτρικὲς μπατταρίες καὶ μερικοὶ ξύλινοι σωλῆνες ἀπὸ ξύλο ὀξυᾶς διαμέτρου μιᾶς ἴντσας καὶ πάχους τοιχώματος τριῶν χιλιοστῶν καθὼς καὶ λίγο χαρτὶ περιτυλίγματος. Ὅλ' αὐτὰ ἐστάλησαν εἰς τὰ ἐργαστήρια τοῦ Ἔφ-Μπὶ-Ἄϊ.

Ἡ σύγκρισις καὶ ἐξέτασις τῶν εὑρημάτων εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκρήξεως μὲ τὰ εὑρεθέντα εἰς τὸ ἰδιαίτερον ἐργαστήριον τοῦ Μάργκουσον διεπίστωσεν ὅτι τὰ ὑλικὰ τοῦ φονικοῦ δέματος προήρχοντο ἀπὸ αὐτό.

Ὁ Μάργκουσον ὅταν τὸ σύνολον τῶν ὀφθαλμοφανῶν αὐτῶν ἀποδείξεων ἐτέθη ὑπ' ὄψιν του ἠναγκάσθη νὰ ὁμολογήσῃ τὴν ἐνοχήν του καὶ νὰ προβῇ εἰς πλήρεις ὁμολογίας. Εἰς δημοσιογράφους, ποὺ τὸν ἐπεσκέφθησαν εἰς τὰς φυλακάς ὅπου ἐκρατεῖτο, μεταξὺ ἄλλων εἶπε, μίαν ἡμέραν : «Νόμιζα πὼς μπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ ἔγκλημα ἀπολύτως μελετημένον, ποὺ νὰ εἶναι ἀδύνατον νὰ διαλευκανθῇ. Ἔχω πεισθῇ ὅμως, τώρα, ὅτι τέτοιο ἔγκλημα μόνον εἰς τὴν ἀχαλίνωτον φαντασίαν τῶν συγγραφέων τῶν ἀστυνομικῶν μυθιστορημάτων διαπράττεται».

Ἐπηκολούθησεν ἡ δίκη του καὶ ὁ δολοφόνος ἐστάλη εἰς τὴν ἠλεκτρικὴν καρέκλαν.

3. Ἡ μέθοδος αὐτὴ τῶν ἐγκλημάτων, ὅπως ὀρθῶς εἶχε προβλεφθῇ ἀπὸ τοὺς

ἀνθρώπους τοῦ Ἔφ-Μπὶ-Ἄϊ καὶ ἀπὸ τὰς ὑπευθύνους στρατιωτικὰς ὑπηρεσίας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, θὰ ἐσημείωνεν ἀνιοῦσαν κατὰ τὴν περίοδον τοῦ πολέμου, διότι ἦτο φυσικὸν νὰ ἐφαρμοσθῇ ἀπὸ διαφόρους σαμποτὲρ καὶ κατασκόπους διὰ καταστροφὰς εἰς μικρὰν ἔκτασιν καὶ διὰ τὴν ἐξόντωσιν ὡρισμένων ἐπισήμων προσώπων. Αἱ προβλέψεις των δὲν διεψεύσθησαν, ἀλλὰ τὰ δρακόντεια μέτρα, ποὺ ἔλαβον αἱ διάφοροι εἰδικαὶ ὑπηρεσίαι ἀσφαλείας τοῦ Κράτους καὶ εἰδικώτερα ἡ συστηματικὴ ἐργασία τοῦ Ἔφ-Μπὶ-Ἄϊ, ἀρκετὸν χρόνον πρὸ τοῦ πολέμου, πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ κινδύνου αὐτοῦ ἐν περιπτώσει συμμετοχῆς τῶν Ἡν. Πολιτειῶν εἰς τὴν παγκόσμιον σύρραξιν, περιώρισαν εἰς τὸ κατώτατον δυνατὸν ὅριον τὴν δρᾶσιν τῶν πρακτόρων τοῦ ἐχθροῦ ἐν προκειμένῳ.

Ἡ ἀντικατασκοπευτικὴ δρᾶσις τοῦ Ἔφ-Μπὶ-Ἄϊ κατὰ τὴν πρὸ τοῦ πολέμου περίοδον καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτοῦ ὑπῆρξε πραγματικὰ ἀξιοθαύμαστος.

4. Θ' ἀναφέρωμεν καὶ μίαν ἄλλην περίπτωσιν φόνου δι' ἐκρηκτικοῦ μηχανήματος ποὺ ἔγινε εἰς Ἰταλίαν.

Ὁ ὡραῖος «τενέντε» (ὑπολοχαγὸς) τοῦ Ἰταλικοῦ ἱππικοῦ Γκουαλτιέρο Γκουαλτιερόττι, μὲ τὰ μαγνητικὰ μάτια του, εἶχε τὴν φήμην ὅτι ἀπὸ τὰ στιλπνὰ σπηρούνια του ἦσαν κρεμασμένες δεκάδες πληγωμένων γυναικείων καρδιῶν.....

Μίαν ἡμέραν τοῦ 1936, εἰς τὸ διαμέρισμά του εἰς τὴν Ρώμην, ἔλαβε ἕνα ζευγάρι καινούργιες μπότες τῆς ἱππασίας. Ἕνα ἐπισυνημμένον σημείωμα, γραμμένο ἀπὸ γυναικεῖο χέρι, ἔλεγε:

«Γιὰ τὰ ὡραιότερα ἀνδρικὰ μάτια τῆς Ρώμης, ἀπὸ μίαν θαυμάστριάν των».

Εἰς μάτην ὁ Γκουαλτιερόττι προσεπάθησε νὰ ἀνακαλύψῃ ποῖος—ἢ μᾶλλον ποία—τοῦ εἶχε στείλει τὶς μπότες αὐτές. Μετὰ τρεῖς μῆνας προήχθη εἰς λοχαγὸν καὶ ἐτοποθετήθη εἰς ἕνα ἄλλο σύνταγμα, εἰς τὴν Μπρέσια, 275 μίλια μακρὰν τῆς Ρώμης.

Ἐκεῖ διὰ πρώτην φορὰν ὁ ὡραῖος λοχαγὸς ἐφόρεσε τὶς καινούργιες μπότες—τὸ δῶρον τῆς ἀγνώστου θαυμαστρίας του—καὶ ἐξεκίνησε διὰ νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸν νέον διοικητήν του. Ἡ συνάντησις ὑπῆρξε βραχεῖα. Ὁ Γκουαλτιερόττι ἀφοῦ ἐχαιρέτησε διὰ χειραψίας τὸν συνταγματάρχην του, ἐστάθη εἰς προσοχήν, κτυπῶντας, κατὰ στρατιωτικὴν συνήθειαν, τὰ τακούνια του. Τὴν ἰδίαν στιγμὴν μία τρομακτικὴ ἔκρηξις τὸν ἀνετίναξε κυριολεκτικῶς εἰς τὸν ἀέρα!.....

Ἐπὶ 15 ἔτη ἡ Ἰταλικὴ ἀστυνομία ἐζήτησε νὰ ἀνακαλύψῃ ποῖος εἶχε στείλει εἰς τὸν Γκουαλτιερόττι τὶς μπότες ἐκεῖνες, μέσα εἰς τὰ κούφια ντακούνια τῶν ὁποίων εἶχε τοποθετηθῇ ἱκανὴ ποσότης νιτρογλυκερίνης. Ἐπὶ τέλους μόλις πρὸ ἑνὸς ἔτους, ἡ ἀστυνομία εὑρῆκε τὸν καταχθόνιον δολοφόνον, ὁ ὁποῖος ἀπελαλύφθη ὅτι ἦτο ἕνας ἐξάδελφος τοῦ Γκουαλτιερόττι, ὁ Πιὲρ Λουΐτζε Ταμπουρλάνι.

Ὁ Ταμπουρλάνι ὡμολόγησε τὴν ἐνοχήν του, μετὰ τὴν σύλληψιν ἑνὸς ὑποδηματοποιοῦ τῆς Ρώμης, ὁ ὁποῖος ἀνακρινόμενος διὰ κάποιαν ἄλλην ὑπόθεσιν, ἐνεθυμήθη ὅτι κατὰ τὰ τέλη τοῦ 1936 εἶχε κατασκευάσει ἕνα ζευγάρι μπότες μὲ κούφια ντακούνια, κατὰ παραγγελίαν τοῦ Ταμπουρλάνι. Ὁ Ταμπουρλάνι εἶχεν εἰπῇ εἰς τὸν ὑποδηματοποιόν, ὅτι τὰ ντακούνια ἔπρεπε νὰ εἶναι κούφια, ἐπειδὴ οἱ μπότες προωρίζοντο δι' ἕνα ἀξιωματικὸν ποὺ ἤθελε νὰ κρύβῃ ἐκεῖ μέσα διάφορα μυστικὰ ἔγγραφα.

Ἡ ἀνάκρισις ἐξηκρίβωσε καὶ τὸ ἐλατήριον τοῦ ἐγκλήματος, τὸ ὁποῖον ἦτο ἐκδίκησις. Ὁ Ταμπουρλάνι ἀνετίναξεν εἰς τὸν ἀέρα τὸν ἐξάδελφόν του, ἐπειδὴ ὁ ἀκαταμάχητος ἀξιωματικὸς τοῦ ἱππικοῦ εἶχε ξεγελάσει καὶ τὴν μνηστήν του, διὰ νὰ τὴν ἐγκαταλείψῃ ἔπειτα ἀσπλάγχνως. Ἡ ἐγκαταλειφθεῖσα ηὐτοκτόνησε, μετὰ τὴν αἰσθηματικὴν ἐκείνην ἀπογοήτευσιν.

Η ΘΑΝΑΤΙΚΗ ΠΟΙΝΗ

- ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΝΑΓΚΗΣ ΔΙΑΤΗΡΗΣΕΩΣ Ἢ ΜΗ ΤΑΥΤΗΣ -

Ὑπὸ κ. **ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΚΑΤΣΑ** Καθηγητοῦ Ἰατροδικαστικῆς

1.—Εἰσαγωγή.
2.—Ἔκνομοι θανατώσεις.
3.—Νόμιμοι Θανατικαὶ Ποιναί.
4.—Ἀντιρρήσεις κατὰ τῆς Θανατικῆς Ποινῆς.
5.—Συνηγορίαι ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῆς Θανατικῆς Ποινῆς.
6.—Ἡ Θανατικὴ Ποινὴ ἐκφοβίζει τοὺς ἐγκληματίας.
7.—Κατηγορίαι κατὰ τῆς Θανατικῆς Ποινῆς ὅτι εἶναι τελεσίδικος.
8.—Κατηγορίαι τῆς Πολιτείας ὡς μικροπρεποῦς καὶ ἀδίκου.

1. Εἰσαγωγὴ

Ὑπάρχουν θέματα ἀπὸ αἰώνων ἤδη συζητούμενα καὶ ἑκάστοτε ἐπανερχόμενα εἰς τὴν ἐπικαιρότητα, ἵνα καὶ πάλιν δώσωσιν ἀφορμὴν εἰς ἐπανάληψιν τῶν περὶ αὐτῶν συζητήσεων. Τοιοῦτον θέμα εἶναι τὸ περὶ ὠφελιμότητος καὶ διατηρήσεως ἢ μὴ τῆς θανατικῆς ποινῆς.

Τὴν ἐπικαιρότητα τοῦ θέματος δεικνύουσι δύο συγχρόνως περίπου δημοσιευθέντα ἄρθρα παρ' ἡμῖν. Ἓν τούτων εἶναι τὸ εἰς τὰ Ποινικὰ Χρονικὰ (Ἰούνιος—Ἰούλιος 1954) δημοσιευθὲν ἄρθρον τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας καὶ Σωφρονιστικῆς κ. Κ. Γαρδίκα ὑπὸ τὸν τίτλον : Ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου. Τὸ ἕτερον εἶναι μελέτη τοῦ Ἀμερικανοῦ Cutler (Κάτλερ) δημοσιευθεῖσα κατὰ Ἰούλιον 1954 ἐν τῇ Καθημερινῇ ἐπὶ σειρὰν ἡμερῶν ὑπὸ τὸν τίτλον : Ἡ ἐπιβολὴ καὶ ἐκτέλεσις τῆς θανατικῆς ποινῆς. Εἰς τὸ ἄρθρον τοῦ κ. Κ. Γαρδίκα καταχωρεῖται εὐρεῖα βιβλιογραφία, ξένη καὶ Ἑλληνικὴ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς Θανατικῆς Ποινῆς.

Οὐδαμῶς κατὰ τὰς συζητήσεις ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς Θανατικῆς Ποινῆς λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν αἱ ἄνευ διατηρήσεως καὶ σεβασμοῦ τῶν διατάξεων τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος τῶν διαφόρων Κρατῶν ἐπιβαλλόμεναι θανατικαὶ ποιναί. Ὑπάρχουν δὲ πολλαὶ περιπτώσεις καθ' ἃς ἐθανατώθησαν ἄνθρωποι, ἔξω τῶν διατάξεων τοῦ ἑκάστοτε εἰς χώραν τινὰ ἰσχύοντος Ποινικοῦ Νόμου.

2. Ἔκνομοι θανατώσεις

Οἱ ἀρχαῖοι Ἀθηναῖοι, ὑπὸ τὴν φλόγα τῆς πατριωτικῆς ἐξάρσεως, μετὰ μάλιστα τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν ἐθανάτωσαν διὰ λιθοβολισμοῦ, ἄνευ δίκης τινός, τὸν βουλευτὴν Λυκίδην, διότι ἐτόλμησε νὰ συστήσῃ ὅτι ἔπρεπε νὰ συζητηθοῦν αἱ περὶ εἰρήνης προτάσεις τοῦ Μαρδονίου, τοῦ ἀναλαβόντος τὴν ἀρχηγίαν τῶν Περσῶν μετὰ τὴν φυγὴν τοῦ Ξέρξου, κατατρομάξαντος διὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας. Συμπληροῦσαι δὲ τὴν τιμωρίαν αἱ Ἀθηναῖαι γυναῖκες ἐθανάτωσαν ἐν Σαλαμῖνι ἐπίσης διὰ λιθοβολισμοῦ, ὁλόκληρον τὴν οἰκογένειαν τοῦ Λυκίδη, δηλαδὴ τὴν σύζυγόν του καὶ τὰ τέκνα του. Ταῦτα ἀναφέρει ὁ Ἡρόδοτος (IX. 5). Δὲν ἦτο δὲ ὁ λιθοβολισμὸς νόμιμος τρόπος θανατώσεως τῶν εἰς θάνατον καταδικαζομένων εἰς τὰς Ἀρχαίας Ἀθήνας.

Κατὰ τὸν μεσαίωνα ὡς παράδειγμα ἐκνόμου θανατώσεως ἀναφέρομεν τὴν ὑπὸ ἱεροδικείων καταδίκην εἰς τὸν διὰ πυρᾶς θάνατον τῶν κατὰ τὴν κρίσιν τῶν ἱεροδικῶν ἀσεβησάντων πρὸς τὴν Χριστιανικὴν θρησκείαν, ἐνῷ πράγματι συνήθως ἐπρόκειτο περὶ διαμαρτυρηθέντων κατὰ τῶν ἀτασθαλιῶν τοῦ τότε Καθολικοῦ κλήρου.

Κατὰ τὰς διαφόρους ἐπαναστάσεις τοῦ Μεσαίωνος καὶ ἐντεῦθεν πρόχειρα λαϊκά, δῆθεν δικαστήρια, ἐθανάτωσαν πλῆθος ἀνθρώπων. Εἶναι γνωστὰ τὰ ὄργια μεγάλων ἐπαναστάσεων, ὡς τῆς Γαλλικῆς, τῆς Ρωσσικῆς καὶ ἄλλων. Καὶ ἐν Ἑλλάδι ὅμως ἔχομεν ὀδυνηρὰ παραδείγματα θανατώσεων ἐκνόμων κατὰ τὸ κομμουνιστικὸν κίνημα. Πρόχειρα δῆθεν δικαστήρια, λαϊκά, ἑδρεύοντα εἰς τὸ Περιστέρι,

τὴν Κοκκινιὰν καὶ ἀλλαχοῦ, ἐνομιμοποίουν δῆθεν τὴν ἐκ τῶν προτέρων ληφθεῖσαν ἀπόφασιν θανατώσεως τῶν ὑπὸ τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος συλληφθέντων καὶ ἐκ τῶν προτέρων ἐκλεγέντων πρὸς ἐκτέλεσιν.

Ἀναφέρομεν ἐπιπροσθέτως καὶ ἄλλο παράδειγμα ἐκνόμου ἐφαρμογῆς τῆς θανατικῆς ποινῆς. Εἶναι γνωστὸς ὁ ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς ἰσχύων νόμος τοῦ Λίντς. Ἦτο ἄλλοτε ἐπίσημος νόμος, κατηργήθη κατόπιν, ἀναφαίνεται ὅμως ἐνίοτε καὶ νῦν εἰσέτι. Ἐφαρμόζεται πρὸ πάντων κατὰ τῶν Νέγρων καὶ δὴ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι διέπραξαν βιασμὸν κατὰ κορασίδος ἢ καὶ γυναικὸς τῆς λευκῆς φυλῆς καὶ ἂν εἰσέτι ὁ βιασμὸς δὲν συνωδεύθη μετὰ φόνου τῆς βιασθείσης. Ὁ ὄχλος συλλαμβάνων τὸν ἔνοχον Μαῦρον ἢ καὶ ἐνίοτε ἁφαρπάζων αὐτὸν ἀπὸ τῆς φυλακῆς, ἀπαγχονίζει ἀπὸ τοῦ προστυχόντος δένδρου ἢ στύλου, ἄνευ οὐδεμιᾶς δικαστικῆς διαδικασίας.

Θὰ ἠδυνάμεθα νὰ παραθέσωμεν καὶ ἄλλα παραδείγματα καταδίκης εἰς θάνατον ἀνθρώπου τινὸς καὶ ἐκτελέσεως ταύτης, ἄνευ δικαστικῆς τινὸς διαδικασίας.

3. Νόμιμοι Θανατικαὶ Ποιναὶ

Ἐπανερχόμενοι εἰς τὸ κυρίως μέλλον νὰ ἀπασχολήσῃ ἡμᾶς θέμα, δηλαδὴ τὸ τῆς συμφώνως πρὸς τὸν νόμον ἐπιβαλλομένης θανατικῆς ποινῆς, παρατηροῦμεν ὅτι ἀφ' ἧς οἱ ἄνθρωποι συνῆλθον εἰς σχηματισμὸν Πολιτείας, αὕτη ἀνέλαβε τὴν τιμωρίαν τῶν ἐγκληματούντων καὶ ὡς ἀνεφέραμεν εἰς προηγηθεῖσαν ἀνακοίνωσιν ἡμῶν (1) ἡ θανατικὴ ποινὴ ἐφηρμόζετο δι' ἐγκλήματα, ἅτινα ὡς πλημμελήματα, ἂν μή, πταίσματα θὰ ἐτιμωροῦντο νῦν. Ἐπὶ τούτου ἔγραψε καὶ ὁ Γυμνασιάρχης κ. Ι. Φραγκιδάκης (2). Ἐπίσης ὁ κ. Γαρδίκας (3).

Ὁ περίφημος Κῶδιξ τοῦ Χαμμουραμπί, βασιλέως τῶν Βαβυλωνίων, 2.100 περίπου ἔτη πρὸ Χριστοῦ, ἀναγράφει τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου δι' ἐγκλήματα ἐλαφρὰ διὰ τὴν σημερινὴν ἐποχήν. Ὁ W. Durand σχετικῶς πρὸς ταῦτα ἀναγράφει τὰ ἑξῆς (4) «Πολλὰ ἀδικήματα τὰ τιμωροῦσαν—σύμφωνα μὲ τὸν Κώδικα τοῦ Χαμμουραμπὶ—μὲ τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου, ὅπως τὸν βιασμό, τὴν ἀπαγωγὴ παιδιοῦ, τὴν ληστεία, τὴν κλοπὴ μὲ διάρρηξι, τὴν αἱμομιξία, τὸν φόνο τοῦ συζύγου, ὅταν ἡ δολοφόνος εἶχε σκοπὸ νὰ παντρευτῇ μὲ ἄλλον ἄνδρα, τὴν παρουσία μιᾶς ἱερείας σὲ ταβέρνα, τὸ νὰ δώσῃ κανεὶς ἄσυλο σ' ἕνα δοῦλο φυγάδα, τὴν δειλία μπροστὰ στὸν ἐχθρό, τὶς καταχρήσεις, τὴν κακονοικοκυρωσύνη καὶ τὴν σπατάλη τῆς νοικοκυρᾶς, τὴν ἀπάτη στὸ ἐμπόριο τῆς μπύρας κλπ.».

Ὁ Ποινικὸς Κῶδιξ τοῦ Χαμμουραμπὶ δύναται νὰ θεωρηθῇ, ἀπὸ ἀπόψεως σκληρότητος, ὡς ὁ γεννήτωρ τοῦ Μωσαϊκοῦ Νόμου, ἀλλὰ καὶ τῶν τοῦ Ἀθηναίου Δράκοντος καὶ τοῦ Ζαλεύκου, νομοθέτου τῶν ἐν τῇ Κάτω Ἰταλίᾳ ἐπιζεφυρίων Λοκρῶν καὶ ἴσως καὶ ἄλλων ἐξ ἴσου αὐστηρῶν νόμων τῆς ἀρχαιότητος.

Βαθμηδὸν ἠμβλύνθη ἡ αὐστηρότης τοῦ Ποιν. Νόμου τῶν ἑκασταχοῦ Πολιτειῶν καὶ νῦν καθορίζονται ὑπὸ τοῦ Νόμου τὰ διὰ θανατικῆς ποινῆς τιμωρούμενα ἐγκλήματα.

4. Ἀντιρρήσεις κατὰ τῆς Θανατικῆς Ποινῆς

Κατὰ τῆς Θανατικῆς Ποινῆς ἐξεγείρονται πολλοὶ ὡς βαρβάρου, ἀστόχου καὶ ἀδίκου καὶ ὑποστηρίζουν τὴν κατάργησιν ταύτης. Καίτοι καὶ ἄλλοι εἶχον γράψῃ κατὰ τῆς Θανατικῆς Ποινῆς ἐπεισοδιακῶς, παρὰ πάντων ὡς πρῶτος ἐπισήμως κηρυχθεὶς κατ' αὐτῆς θεωρεῖται ὁ Ἰταλὸς Βεκκαρίας (1764 μ. Χ.). Οὗτος ἦτο καθηγητὴς τῆς

(1) Γρηγ. Κάτσα—Ἡ Θανατικὴ Ποινή.—Μέσα ἐκτελέσεως ταύτης. Ἀστυνομικὰ Χρονικά. Τεῦχος 17—1954.
(2) Ι. Φραγκιδάκη—Ἡ Θανανικὴ Ποινὴ παρ'ἀρχαίοις. Ἀστυνομικὰ Χρονικά. Τεῦχος 18.
(3) Κ. Γαρδίκα—Ἡ Θανατικὴ Ποινή. Ποινικὰ Χρονικὰ 1954.
(4) Durand—Ἱστορία τοῦ Πολιτισμοῦ. Μετάφρασις Γ. Καλογεροπούλου.

Πολιτικῆς Οἰκονομίας εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τοῦ Μιλάνου. Ὁ Βεκκαρίας εἰς τὸ περὶ ἐγκλημάτων καὶ ποινῶν περίφημον βιβλίον του ἠναντιώθη πρὸς τὰ μέχρι τότε ἐφαρμοζόμενα βασανιστήρια καὶ τὴν Θανατικὴν Ποινὴν καὶ ὑπεστήριξεν ὅτι ἡ ποινὴ πρέπει νὰ ἔχῃ ὡς σκοπὸν τὴν βελτίωσιν τοῦ ἐνόχου, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀπ' αὐτοῦ προστασίαν τῆς Κοινωνίας. Αἱ ἰδέαι τοῦ Βεκκαρία ἐγένοντο ἀφορμὴ πολλῶν βελτιώσεων τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, δὲν ἴσχυσαν ὅμως, ὡς θέλομεν ἴδῃ νὰ καταργήσουν ἁπανταχοῦ τὴν Θανατικὴν Ποινήν.

Ἡμεῖς ὅμως νομίζομεν, ὅτι ὡς πρῶτος ἀντιταχθεὶς κατὰ τῆς θανατικῆς ποινῆς δέον νὰ θεωρηθῇ ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς. Εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον (η. 1—11) ἀναφέρεται ὅτι οἱ Φαρισαῖοι προσήγαγον πρὸς τὸν Ἰησοῦν γυναῖκα, καταληφθεῖσαν ἐπ' αὐτοφώρῳ μοιχευομένην καὶ πειράζοντες τὸν Ἰησοῦν ἐζήτουν δῆθεν τὴν γνώμην του, ἵνα σχῶσι κατηγορίαν κατ' αὐτοῦ, ἐὰν ἀνελάμβανε νὰ συνηγορήσῃ ὑπὲρ τῆς γυναικός, ὁπότε θὰ ἀντετίθετο πρὸς τὸν Μωσαϊκὸν Νόμον, ἐπιβάλλοντα τὸν διὰ λιθοβολισμοῦ θάνατον τῆς οὕτω ἁμαρτησάσης γυναικός. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς τοὺς Φαρισαίους τὴν περίφημον καταστᾶσαν φρᾶσιν «Ὁ ἀναμάρτητος ὑμῶν πρῶτος βαλέτω λίθον ἐπ' αὐτήν». Καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες ἀπεχώρουν ὁ εἷς μετὰ τὸν ἄλλον. Φρονοῦμεν ὅτι ἡ ἔκφρασις τοῦ Κυρίου ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς γενικὴ ἀποδοκιμασία τῆς θανατικῆς ποινῆς.

Ἂς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι ἡ ἀποχώρησις τῶν Φαρισαίων δεικνύει ὅτι εἶχον συνείδησιν μεγαλειτέραν ἄλλων συγχρόνων, οἵτινες δὲν διστάζουν νὰ διαπράττωσι πολλὰ δι' ἔλλειψιν συνειδήσεως.

Τὴν ὑπὸ τοῦ Βεκκαρία ἐκφρασθεῖσαν γνώμην κατὰ τῆς Θανατικῆς Ποινῆς, ἀπεδέχθησαν πολλοὶ ἄλλοι φιλόσοφοι, θεολόγοι, νομοδιδάσκαλοι, κοινωνιολόγοι κλπ. Ὑπὸ πολλῶν δὲ λογοτεχνῶν φιλοσόφων (Οὐγκώ—Τολστόϊ κλπ.) ἐξεδόθησαν ἔργα ὑποστηρίζοντα τὴν κατάργησιν τῆς Θανατικῆς Ποινῆς.

5. Συνηγορίαι ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῆς Θανατικῆς Ποινῆς

Παρὰ πάσας ὅμως τὰς συνηγορίας πρὸς κατάργησιν τῆς Θανατικῆς Ποινῆς, αὕτη διατηρεῖται ὡς νόμιμος εἰς πλεῖστα Κράτη καὶ τὸ χαρακτηριστικώτερον τῆς ἀνάγκης διατηρήσεως αὐτῆς εἶναι ὅτι πολλὰ Κράτη, καταργήσαντα τὴν Θανατικὴν Ποινήν, ἀνεθεώρησαν μετὰ καιρὸν τὴν νομοθεσίαν των καὶ ἐπανέφερον ἐν ἰσχύϊ ταύτην. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ἀναφέρομεν ἀνταπόκρισιν ἐκ Σίδνεϋ τῆς Αὐστραλίας δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ Ἔθνος κατὰ Δεκέμβριον 1953. Ἐν αὐτῇ ἀναφέρεται ὅτι ἐν Αὐστραλίᾳ ἡ ἐγκληματικότης τελευταίως ηὐξήθη εἰς βαθμὸν ἐπικίνδυνον, διαπράττονται δὲ πολλὰ ἐγκλήματα δυνάμενα νὰ χαρακτηρισθῶσιν ὡς εἰδεχθῆ, ὡς λῃστεῖαι μετὰ φόνου κλπ. Κατὰ τὴν ἀνταπόκρισιν οἱ Ἀστυνομικοὶ ἀποδίδουν τὸ κῦμα τῆς ἐγκληματικότητος εἰς τὴν ἐπιδεικνυομένην ἀπὸ τὰ Δικαστήρια ἐπιείκειαν καὶ ζητοῦν τὴν καθ' ὅλην τὴν χώραν ἐπαναφορὰν ἐν ἰσχύϊ τῆς ποινῆς τοῦ θανάτου, ἡ ὁποία τώρα ἐπιβάλλεται μόνον εἰς τὴν Νότιον Αὐστραλίαν.

Ἀναφέρομεν ἐπίσης ἄρθρον τῆς Ἑστίας, δημοσιευθὲν κατὰ Ἰούλιον ἐ.ἔ. Εἰς τὸ Ρόσταλ, μικρὰν πολίχνην τῆς Δυτικῆς Γερμανίας διαρρήκτης τις ἐφόνευσε, κατὰ τὴν ὥραν τῆς διαρρήξεως, δύο ἄτομα. Πάντες οἱ κάτοικοι, ὄχι μόνον τῆς πολίχνης ταύτης, ἀλλὰ καὶ παρακειμένων μεγάλων πόλεων, ὡς ἡ Νυρεμβέργη καὶ ἡ Στουττγάρδη, διὰ πανδήμου δημοψηφίσματος, ζητοῦν ὅπως ἐπανέλθῃ ἐν ἰσχύϊ ἡ Θανατικὴ Ποινὴ ἥτις ἐκεῖ ἔχει καταργηθῇ. Διακηρύσσουν δὲ τὴν ἀπορίαν καὶ ἀγανάκτησίν των διότι ἕνας ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἐφόνευσε ψυχραίμως δύο ἀθῴους συνανθρώπους του, δὲν θὰ πληρώσῃ μὲ τὴν ζωήν του τὸ ἔγκλημά του, ἀλλὰ θὰ διατρέφεται ἰσοβίως ὑπὸ τῆς ὁλότητος τῆς Κοινωνίας εἰς μίαν εὐάερον καὶ εὐήλιον φυλακήν. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ ἄρθρα τοῦ Κάτλερ ἀναφέρεται ἡ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου γνώμη τοῦ Στράϋκερ, γνωστοῦ δικηγόρου τῆς Ν. Ὑόρκης. Οὗτος λέγει «Δὲν βλέπω

τὸν λόγον διὰ τὸν ὁποῖον ἡ κοινωνία πρέπει νὰ δαπανᾷ τὸ χρῆμα της διὰ νὰ διατηρῇ, νὰ διατρέφῃ καὶ νὰ φροντίζῃ ἐπὶ 40ετίαν ἢ καὶ πλέον τὸν φονέα».

6. Ἡ Θανατικὴ Ποινὴ ἐκφοβίζει τοὺς ἐγκληματίας

Οἱ ὑποστηρίζοντες τὴν ἀνάγκην τῆς διατηρήσεως τῆς Θανατικῆς Ποινῆς πιστεύουν, ὅτι ἡ διατήρησις αὐτῆς ἐπιβάλλεται διότι ἐκφοβίζει τοὺς ρέποντας πρὸς τὸ ἔγκλημα ἀπὸ τῆς ἐκτελέσεως τοιούτου καὶ ἐπιφέρει ἐλάττωσιν τῶν εἰδεχθῶν ἰδίᾳ ἐγκλημάτων. Τὴν ἐκφοβιστικὴν ταύτην ἐπίδρασιν τοῦ φόβου τῆς Θανατικῆς Ποινῆς διαμφισβητοῦν οἱ ὑποστηρίζοντες τὴν κατάργησιν ταύτης, διατεινόμενοι ὅτι ἡ διατήρησις αὐτῆς οὐδεμίαν ἔσχεν ἐπίδρασιν πρὸς ἐλάττωσιν τῆς ἐγκληματικότητος, ὡς τουναντίον ἡ κατάργησις αὐτῆς δὲν ἐπέφερεν αὔξησιν.

Ἀμφότεραι αἱ μερίδες παραθέτουν στατιστικὰς ὑποστηριζούσας τὴν γνώμην των. Χωρὶς νὰ θέλῃ τις—ἡμεῖς μάλιστα—νὰ κρίνωμεν τὴν ἀξίαν τῶν ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς Θανατικῆς Ποινῆς ἐμφανιζομένων στατιστικῶν, ὑπενθυμίζομεν τὴν ἐπὶ τῶν στατιστικῶν γνώμην τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ὑγιεινῆς κ. Γερασ. Ἀλιβιζάτου (Μνημόνιον Ὑγιεινῆς) λέγοντος σχετικῶς πρὸς τὰς ἰατρικὰς στατιστικὰς τὰ ἑξῆς: «Τὰ ἀποτελέσματα στατιστικῶς δύνανται κατὰ τὸ δοκοῦν νὰ ἀποβῶσιν ὅλα εὐνοϊκὰ ἢ καὶ ἐντιθέτως· τοῦτο δὲ εἶναι κλασσικὸν οὕτως εἰπεῖν παράδειγμα τοῦ διὰ τῆς στατιστικῆς ἀποδεικνύειν τὸ ὅ,τι ἕκαστος βούλεται, ἐφ' ὅσον δὲν ἐγένετο καλὴ χρῆσις τῶν ἐνδεδειγμένων στατιστικῶν μεθόδων.....». Ἡ γνώμη αὕτη τοῦ Καθηγητοῦ Ἀλιβιζάτου δύναται νὰ ἔχῃ ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν ὑπὲρ ἢ κατὰ τῆς Θανατικῆς Ποινῆς καταρτιζομένων στατιστικῶν. Εἰς τὴν σειρὰν τῶν ἄρθρων τοῦ Cutler (Κάτλερ), τὴν δημοσιευθεῖσαν, ὡς εἴπομεν, εἰς τὴν Καθημερινήν, παρατίθενται γνῶμαι Κυβερνητῶν διαφόρων Πολιτειῶν (states) τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς. Οἱ μὲν τῶν Κυβερνητῶν ὑποστηρίζουν τὴν ἀνάγκην διατηρήσεως τῆς Θανατικῆς Ποινῆς, οἱ δὲ θεωροῦν ταύτην ἄδικον καὶ ἀνωφελῆ, διότι οὔτε ἐκφόβισιν τῶν ἐγκληματιῶν προκαλεῖ, ἑπομένως οὔτε ἐλάττωσιν τῆς ἐγκληματικότητος. Ἀμφότεραι δὲ αἱ μερίδες στηρίζονται, ὡς εἴπομεν, ἐπὶ στατιστικῶν. Τοῦτο εἶναι ἀπόδειξις τῆς οὐχὶ ἀπολύτου ἀξίας τῶν ἐπὶ τῆς Θανατικῆς Ποινῆς στατιστικῶν. Ὡς ὀρθῶς παρατηρεῖ ὁ Ἡλιόπουλος (1) ὁ Γαρδίκας (2) καὶ ἄλλοι, ὑπάρχουν διαφοραὶ τῆς ψυχολογικῆς ἐπιδράσεως τῆς Θανατικῆς Ποινῆς ἐπὶ τοῦ πληθυσμοῦ χώρας τινος ἀπὸ ἄλλης. Εἰς μίαν δυνατὸν ἡ θανατικὴ ἐκτέλεσις νὰ ἀσκῇ σωτήριον ἐκφοβιστικὴν ἐπίδρασιν, εἰς ἄλλην οὐδεμίαν. Προέρχεται δὲ ἡ διαφορὰ ἐκ τῆς διαφόρου πνευματικῆς ἀναπτύξεως τοῦ πληθυσμοῦ, τῶν ἀσχολιῶν του, τῶν καλῶν ἢ κακῶν συνηθειῶν του, τῶν συνθηκῶν τῆς ζωῆς του, καὶ ἄλλων παραγόντων.

Ἀφήνοντες τὰς ἄλλας χώρας καὶ περιοριζόμενοι εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑποχρεούμεθα μετὰ τῶν πλείστων Ἑλλήνων ἐξεταστῶν τοῦ ζητήματος τῆς Θανατικῆς Ποινῆς, νὰ ἀποδεχθῶμεν ὅτι ἡ Θανατικὴ Ποινή, γνωστοποιουμένης τῆς μετ' αὐτὴν ἐκτελέσεως τοῦ καταδικασθέντος, χρησιμεύει ὡς χαλινὸς πολλῶν ὑποψηφίων ἐγκληματιῶν, τοιούτων ἐγκλημάτων, ὥστε νὰ ἐπάγωνται ὡς τιμωρίαν τὴν Θανατικὴν Ποινήν. Δικαίως ξένοι καὶ ἡμέτεροι μελετηταὶ τῆς ὠφελιμότητος τῆς Θανατικῆς Ποινῆς πρὸς τοὺς ὑποστηρίζοντας τὴν μὴ ἐπίδρασιν ταύτης πρὸς ἀνάσχεσιν τῆς ἐγκληματικότητος, ἀντιτάσσουν τὸ ἐπιχείρημα ὅτι γνωρίζομεν μὲν ἐκείνους τοὺς ἐγκληματίας, οἱ ὁποῖοι παρὰ τὴν γνῶσιν ἐφαρμογῆς τῆς Θανατικῆς Ποινῆς προέβησαν εἰς εἰδεχθῆ ἐγκλήματα, τιμωρούμενα διὰ θανάτου, δὲν γνωρίζομεν ὅμως τὸν ἀριθμὸν ἐκείνων, οἵτινες διὰ τὴν γνῶσιν τῆς πιθανῆς ἐπ' αὐτῶν ἐφαρμογῆς τῆς Θανατικῆς Ποινῆς δὲν προέβησαν εἰς εἰδεχθῆ ἐγκλήματα, τοιοῦτοι δέ, εἶναι πλεῖστοι.

(1) Ἡλιοπούλου. Σύστημα Ποινικοῦ Δικαίου. Τόμος Α'.
(2) Γαρδίκα. Ἐγκληματολογία. Τόμος Α'.

Ὡς εἴπομεν ἀνωτέρω οἱ Ἕλληνες μελετηταὶ τῆς ὠφελιμότητος διατηρήσεως τῆς Θανατικῆς Ποινῆς παρεδέχθησαν ὑπάρχουσαν τοιαύτην. Ἀρκούμεθα ἀναφέροντες τούς, Ἠλιόπουλον, Γαρδίκαν καὶ τὰς συζητήσεις τῆς Ἐπιτροπῆς συντάξεως τοῦ νῦν ἰσχύοντος Ποινικοῦ Κώδικος. Εἰς τὰ συγγράμματα τῶν ἀναφερθέντων παρατίθεται πλουσία βιβλιογραφία. Πάντες συμφωνοῦν ὅτι διὰ τὴν Ἑλλάδα ἐπιβάλλεται ἡ διατήρησις τῆς Θανατικῆς Ποινῆς καὶ παρὰ τὴν ἔλλειψιν σαφῶν στατιστικῶν παρατάσσουν διάφορα ἐπιχειρήματα ὑπὲρ τῆς γνώμης ταύτης.

Ἡμεῖς, μὴ νομικοί, ἐξ ἀπόπτου, οὕτως εἰπεῖν, ἐξετάζοντες τὸ ζήτημα τῆς Θανατικῆς Ποινῆς, ἔχομεν πεισθῆ περὶ τῆς ἐκφοβιστικῆς δυνάμεως τῆς ὑπάρξεως ταύτης. Ἔγκλημα βαρὺ καὶ εἰδεχθὲς εἶναι ἡ λῃστεία, ἡ συνοδευομένη μετὰ φόνου, ὁπότε ἐπιβάλλεται ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου. Ὁσάκις ὁ Νόμος ὠρθώθη ἀμείλικτος ἐναντίον τῶν εἰς θάνατον καταδικασθέντων, διὰ τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν, ἡ λῃστεία περιωρίσθη κατὰ πολύ, ἂν μὴ πλήρως ἐξέλιπε καὶ δὴ εἰς ἐπαρχίας, τὰς ὁποίας θὰ ἠδυνάμεθα νὰ καλέσωμεν λ η σ τ ο γ ό ν ο υ ς, διὰ τὴν πληθὺν τῶν ἐξ αὐτῶν καταγομένων λῃστῶν.

Ἡ σωτήριος ἐκφοβιστικὴ ἐπίδρασις βαρείας ποινῆς πρὸς πρόληψιν ἐγκλημάτων δεικνύεται καὶ ἐκ τῆς μελέτης ἄλλων ἐγκλημάτων. Ἡ ζωοκλοπὴ εἶναι ἀδίκημα συνηθέστατον δυστυχῶς ἐν Ἑλλάδι, διότι, ἐκτὸς τοῦ ἐξ αὐτῆς κέρδους, προσδίδει παρὰ τῷ λαῷ εἰς τὸν ἱκανὸν ζωοκλέπτην καὶ τὴν διαφήμισιν, ὡς ἀνδρὸς ἱκανοῦ, θαρραλέου, λεβέντη, παλληκαριοῦ. Ἤρκεσεν ὅμως ὁ περίφημος περὶ καταπολεμήσεως τῆς ζωοκλοπῆς νόμος τοῦ ἀειμνήστου Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης Δημητρακοπούλου (νόμος ΓΩΛΣΤ τοῦ 1911) διὰ νὰ ἐγκαταλείψουν οἱ ζωοκλέπται τὴν προσφιλῆ καὶ προσοδοφόρον ἀσχολίαν των. Δεινὸς ἐκ Ξηρομέρου ζωοκλέπτης, τὸν ὁποῖον ὡς στρατιώτην τοῦ Χειρουργείου μου ἐγνώρισα κατὰ τὸν πόλεμον 1912—13, ἐσεμνύνετο διηγούμενος τὰ ζωοκλοπικά του κατορθώματα, ὡμολόγει ὅμως μετὰ συντριβῆς ὅτι ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Νόμου Δημητρακοπούλου αὐτὸς καὶ οἱ ἐν ζωοκλοπῇ συνάδελφοί του δὲν ἐτόλμων νὰ διαπράξωσιν οὐδ' ἁπλοῦ ἐριφίου τὴν κλοπήν.

Δὲν γνωρίζω τὴν νῦν ἔκτασιν τῆς ζωοκλοπῆς. Ἂν αὕτη δὲν εἶναι ὁποία ἦτο ἐπὶ τῆς ἐποχῆς Δημητρακοπούλου, τοῦτο θὰ εἶναι ἀπόδειξις οὐχὶ τῆς μὴ ἐκφοβιστικῆς δυνάμεως τοῦ νόμου, ἀλλὰ τῆς μὴ αὐστηρᾶς ἐφαρμογῆς του.

Πιστεύω ὅθεν καὶ ἐγὼ εἰς τὴν ἀκφοβιστικὴν ὠφελιμότητα τῆς Θανατικῆς Ποινῆς ὡς καὶ πάσης ἄλλης ποινῆς, δικαίως καταφερομένης κατὰ τοῦ ἐνόχου.

7. Κατηγορίαι κατὰ τῆς Θανατικῆς Ποινῆς ὅτι εἶναι τελεσίδικος

Οἱ μὴ ἀποδεχόμενοι τὴν Θανατικὴν Ποινὴν κατηγοροῦν ταύτην διότι εἶναι τελεσίδικος καὶ δὲν ἐξασφαλίζει ἀπὸ ἀδίκου ἐκ δικαστικῆς πλάνης καταδίκης, διὸ προτείνουν τὴν δι' ἰσοβίου καθείρξεως ἀντικατάστασιν ταύτης. Βεβαίως τὸ δικάζειν, ὡς πᾶσα ἀνθρωπίνη ἐνέργεια εἶναι δυνατόν, νὰ παρουσιάζῃ ἀτελείας, ἀγούσας εἰς τὴν ἄδικον καταδίκην ἀθῴου τινὸς ἢ εἰς τὴν ἐξ ὑπερμέτρου αὐστηρότητος κατάγνωσιν τῆς ποινῆς τοῦ θανάτου. Ὡς πρὸς τὸ πρῶτον, δηλ. τὴν καταδίκην ἀθῴου δὲν δύναταί τις νὰ ἀρνηθῇ ὅτι ἄνθρωποι ἀπολύτως ἀθῷοι κατεδικάσθησαν ἐκ πλάνης εἰς τὴν ἐσχάτην τῶν ποινῶν καὶ ἐξετελέσθησαν. Δέον ὅμως νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι ἂν τοῦτο παρετηρεῖτο ἄλλοτε—σπανίως βεβαίως—νῦν συνεπείᾳ ἀναπτύξεως τῶν διαφωτιστικῶν διὰ τὸν δικαστὴν μεθόδων (ψυχολογικῶν, τοξικολογικῶν, ἰατροδικαστικῶν κλπ.) ὁ κίνδυνος τῆς καταδίκης ἀθῴου τινὸς ἐξέλιπε σχεδόν.

Σχετικῶς πρὸς τὴν ἐκ δικαστικῆς πλάνης καταδίκην εἰς θάνατον ἐνθυμούμεθα πάντες τὴν πρὸ ἔτους περίπου διαλαληθεῖσαν πολύκροτον ὑπόθεσιν τοῦ Ἄγγλου δολοφόνου Κρίστι. Οὗτος κατηγορήθη ἐπὶ φόνῳ ἱκανῶν γυναικῶν κυρίως, τούτων δὲ τὰ πτώματα ἐξηφάνιζε ρίπτων αὐτὰ ἐντὸς θειϊκοῦ ὀξέος. Ὁ κακοῦργος οὗτος

πρὸ τριετίας, ὅτε ἐθεωρεῖτο ἀγαθὸς πολίτης, εἶχε καταμαρτυρήσῃ κατά τινος Smith κατηγορουμένου ἐπὶ παιδοκτονίᾳ καὶ οὗτος κατεδικάσθη εἰς θάνατον καὶ ἀπηγχονίσθη. Μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Κρίστι ὡς κακούργου φοβεροῦ ἠγέρθη θύελλα ὑπὲρ τῆς καταργήσεως τῆς Θανατικῆς Ποινῆς, καθ' ὅσον ἐπιστεύθη ὅτι ὁ Smith κατεδικάσθη ἐκ πλάνης εἰς θάνατον, χάρις εἰς τὴν ψευδομαρτυρίαν τοῦ κακούργου Κρίστι καὶ ὅτι ἄν, Θανατικὴ Ποινὴ δὲν ἐφηρμόζετο, ὁ Smith νῦν θὰ ἀπελύετο τῶν φυλακῶν ὡς ἀθῷος. Λεπτολόγοι, ὅμως ἀνακρίσεις, διεξαχθεῖσαι κατόπιν τῆς κατὰ τῆς Θανατικῆς Ποινῆς θυέλλης ἐβεβαίωσαν ὅτι ὁ Smith ὄντως εἶχε διαπράξῃ τὴν παιδοκτονίαν, δὲν κατεδικάσθη δὲ εἰς θάνατον ἐπὶ τῇ βάσει μόνον τῆς μαρτυρίας τοῦ Κρίστι, ἀλλ' ἐπὶ τῇ βάσει καὶ πολλῶν ἄλλων ἐνδείξεων καὶ ἀποδείξεων. Κατόπιν τούτου ἡ κατὰ τῆς Θανατικῆς Ποινῆς θύελλα ἐκόπασε.

Ὡς πρὸς τὸ δεύτερον ζήτημα, δηλαδὴ τῆς ἐξ ὑπερμέτρου αὐστηρότητος καταδίκης εἰς θάνατον ἐγκληματίου τινός, ἀξίου ἐλαφροτέρας ποινῆς, δηλαδὴ τῆς ἰσοβίου καθείρξεως ἢ καὶ ἐλαφροτέρας παρατηροῦμεν ὅτι νῦν, καὶ ἀλλαχοῦ ἀλλὰ καὶ παρ' ἡμῖν, οἱ ἔνορκοι καὶ οἱ Δικασταὶ τείνουν πρὸς ἀποφυγὴν τῆς εἰς θάνατον καταδίκης, πλὴν ἂν πρόκειται περὶ εἰδεχθοῦς ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἐγκλήματος, πλήρως ἀποδεδειγμένου.

8. Κατηγορίαι τῆς Πολιτείας ὡς μικροπρεποῦς καὶ ἀδίκου

Ἕτερον ἐπιχείρημα ἐναντίον τῆς διατηρήσεως τῆς Θανατικῆς Ποινῆς εἶναι ὅτι ἡ Πολιτεία θανατώνουσα ἕνα ἄνθρωπον δεικνύεται μικροπρεπής, ἐκδικουμένη διὰ τοιαύτης ποινῆς τὸν ἐγκληματίαν· εἶναι δὲ συνάμα ἄδικος. Θεωροῦν οἱ ὑποστηρίζοντες ταῦτα ὅτι ἡ Πολιτεία δεικνύεται μικροπρεπής, διότι ἡ μετὰ καταδίκην θανάτωσις σημαίνει ἐκδίκησιν τοῦ ἰσχυροτέρου κατὰ τοῦ ἀδυνάτου, ἄδικος δὲ διότι ἀφαιρεῖ ἀπό τινα θεῖον τι δώρημα, τὴν ζωήν.

Ὡς πρὸς τὴν δῆθεν μικροπρέπειαν τῆς Πολιτείας, ἐπιβαλλούσης ποινὴν πρὸς ἐκδίκησιν, παρατηροῦμεν ὅτι ἂν τοῦτο ἦτο ἀληθές, θὰ ὑπεχρεούμεθα νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι πᾶσαι αἱ ποιναί, μικραὶ ἢ μεγάλαι θὰ ἔπρεπε νὰ θεωροῦνται ὡς ἐκδήλωσις ἐκδικήσεως τῆς Πολιτείας κατὰ τοῦ ἁμαρτήσαντος πολίτου. Δεχόμενοι ὅμως τοῦτο θὰ ἔπρεπε νὰ δεχθῶμεν ὅτι οὐδεμία ποινὴ δι' οὐδεμίαν ἐγκληματικὴν πρᾶξιν πρέπει νὰ ἐπιβάλλεται. Τοῦτο ὅμως ὑπ' οὐδενὸς ὑποστηρίζεται. Ἡ ψυχολογία οὕτως εἰπεῖν τῆς ἐπιβολῆς ποινῆς δι' οἱαδήποτε ἁμαρτήματα εὐρέως συζητεῖται ὑπὸ ἁρμοδίων ἐπιστημόνων, δὲν εἴμεθα δὲ ἡμεῖς οἱ ἱκανοὶ νὰ συζητήσωμεν τὸ ζήτημα τοῦτο, καὶ δὴ ἐν περιωρισμένῳ ἄρθρῳ. Ὁ ἐπιθυμῶν δύναται νὰ διαφωτισθῇ ἐκ τῶν συγγραμμάτων Ἡλιοπούλου, Γαρδίκα καὶ ἄλλων.

Οὐδὲ εἶναι ἀποδεκτὴ ἡ ἄλλη κατὰ τῆςΘανατικῆς Ποινῆς κατηγορία τὴν ὁποίαν ἀνεφέραμεν, ὅτι δηλαδὴ αὕτη εἶναι ἄδικος, ὡς ἀφαιροῦσα θεῖον δώρημα, τὴν ζωήν. Ἡ Πολιτεία ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ φροντίζῃ διὰ τὴν ζωὴν τῶν πολιτῶν της καὶ τοῦ ἑαυτοῦ της, ὡς Πατρίδος τοῦ συνόλου. Ἐκλείποντος τοῦ φόβου πάσης ποινῆς καὶ ἐπομένως καὶ τῆς Θανατικῆς ἐκλείπει καὶ ἡ πεποίθησις τῶν πολιτῶν ὅτι ἡ ζωή, ἡ τιμή, ἡ περιουσία των, ἐναποτιθεμένη εἰς τὰς φροντίδας τῆς Πολιτείας, εἶναι ἀσφαλής. Τοιαύτη δὲ ἀπώλεια τῆς ἐπὶ τὴν Πολιτείαν πεποιθήσεως τῶν πολιτῶν θὰ εἶχε δεινὰ ἐπακόλουθα. Ἕκαστος θὰ προσεπάθει νὰ προστατευθῇ καὶ νὰ ἐκδικηθῇ διὰ τῶν ἰδίων του δυνάμεων καὶ τότε θὰ ἐσημειοῦτο ὀπισθοχώρησις κατὰ αἰῶνας πολλούς, πρὸς τὴν ἐποχὴν ἐκείνην καθ' ἣν τὸ ἄτομον, μόνον ἢ μετὰ τῶν συγγενῶν του, ἐπεχείρει νὰ ἱκανοποιηθῇ δι' οἱουδήποτε τρόπου. Δικαίως πολλοὶ παρατηροῦν, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ Θανατικὴ Ποινὴ ἐπιβάλλεται ἐπὶ ἀνθρωποκτονιῶν δι' εἰδεχθοῦς τρόπου ἐκτελεσθεισῶν, ὅτι ἀρχὴν παύσεως τῶν ὑπὸ τῆς Πολιτείας ἐνεργουμένων κατὰ νόμον ἀνθρωποκτονιῶν, τῆς ἐκτελέσεως δηλαδὴ τῶν εἰς θάνατον καταδικασθέντων, ἔπρεπε νὰ κάμουν οἱ ἐγκληματίαι. Ὅταν αὐτοὶ παύσουν

Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ ΩΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ)ντοῦ Α'

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ ΤΗΣ Ε.Σ.Σ.Δ.

I. Διοικητικὴ διαίρεσις.
II. Ὄργανα τοῦ Κράτους.
III. Δικαιοσύνη.
IV. Ἐκλογικὸν σύστημα.—Ἡ πρᾶξις.

Ἡ διοικητικὴ διαίρεσις καὶ ἡ πολιτικὴ συγκρότησις τοῦ Ρωσσικοῦ Κράτους καθορίζεται στὸ τελευταῖο Σύνταγμα τοῦ 1936.

I. Διοικητικὴ διαίρεσις

Ἡ Ἕνωσις Σοσιαλιστικῶν Σοβιετικῶν Δημοκρατιῶν (συντετμημένα Ε.Σ. Σ.Δ. καὶ Ρωσσιστὶ Σογιούζ Σοτσιαλιτσέσκιγι Σοβιέτσιγι Ρεσπούμπλικ. συντετμ. S.S.S.R.), εἶναι κράτος ὁμοσπονδιακόν.

Περιλαμβάνει ἑπτὰ Κράτη τὰ ἑξῆς :

1) Τὴν Σοσιαλιστικὴν Ὁμοσπονδιακὴν Σοβιετικὴν Δημοκρατίαν Ρωσσίας (Σ.Ο.Σ.Δ.Ρ.).

2) Τὴν Σοσιαλιστικὴν Σοβιετικὴν Δημοκρατίαν τῆς Λευκῆς Ρωσσίας (Σ. Σ.Δ.Λ.Ρ.).

3) Τὴν Σοσιαλιστικὴν Σοβιετικὴν Δημοκρατίαν τῆς Οὐκρανίας (Σ.Σ.Δ.Ο.).

4) Τὴν Σοσιαλιστικὴν Ὁμοσπονδιακὴν Σοβιετικὴν Δημοκρατίαν τῆς Ὑπερκαυκασίας (Σ.Ο.Σ.Δ.Υ.).

5) Τὴν Σοσιαλιστικὴν Σοβιετικὴν Δημοκρατίαν τοῦ Τουρκμενιστὰν (Σ.Σ.Δ. Τουρκμ.).

6) Τὴν Σοσιαλιστικὴν Σοβιετικὴν Δημοκρατίαν τοῦ Οὐζμπεκιστὰν (Σ.Σ.Δ. Οὐζ.) καί

7) Τὴν Σοσιαλιστικὴν Σοβιετικὴν Δημοκρατίαν τοῦ Ταντζικιστὰν (Σ.Σ.Δ. Ταντζ.).

Οἱ λαοί, ποὺ εἶναι λιγώτερο ἀνεπτυγμένοι ἀπὸ πολιτικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἀπόψεως ἀποτελοῦν α ὐ τ ο ν ό μ ο υ ς δ η μ ο κ ρ α τ ί α ς ἐντὸς τῶν κόλπων τῆς Ε.Σ.Σ.Δ.

νὰ διαπράττουν εἰδεχθῆ ἐγκλήματα τότε βεβαίως ἡ Πολιτεία θὰ παύσῃ ἐφαρμόζουσα τὴν θανατικὴν ποινήν. Ὁ μακαρίτης Καθηγητὴς Ἀνδροῦτσος (1) λέγει :

«Ὁ ἰσχυρότατος ὑπὲρ τῆς Θανατικῆς Ποινῆς λόγος εἶναι ἡ σοβαρότης μεθ' » ἧς τὸ Κράτος ἐμφαίνει κατὰ τῶν κακούργων τὸ ἀπαραβίαστον τῆς ἀνθρωπίνης » ζωῆς ἢ τῶν ὑψίστων τῆς Πολιτείας ἀγαθῶν καὶ ὅτι ἡ Θανατικὴ Ποινὴ εἶναι δικαία » ἀντιπληρωμή».

Σχετικῶς πρὸς τὴν ἀνάγκην ὑπάρξεως ποινῶν, ἀνεφέραμεν ἀνωτέρω ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐξεδηλώθη καθ' ἡμᾶς κατὰ τῆς Θανατικῆς Ποινῆς, δὲν ὤκνησεν ὅμως νὰ λάβῃ τὸ φραγγέλιον καὶ νὰ ἐκδιώξῃ ἐκ τοῦ Ναοῦ τοὺς ποιήσαντας τὸν οἶκον τοῦ Πατρός του οἶκον ἐμπορίου.

(Συνεχίζεται)

---

(1) Ἀνδρούτσου. Σύστημα Ἠθικῆς 1925.

Ἄλλοι λαοί οἱ ὁποῖοι εὑρίσκονται ἀκόμη στὰ πρῶτα βήματα τῆς ἐθνικῆς των ἀναπτύξεως ἀπολαμβάνουν μικροτέρας αὐτονομίας καὶ ἀποτελοῦν αὐτονόμους περιοχάς.

Τὸ πρόβλημα τῶν ἐθνοτήτων ἔχει λυθῆ, ὅπως βλέπουμε μὲ τὸ σύστημα τῆς αὐτονομίας, ποὺ ἔχει παρασχεθῆ στοὺς διαφόρους λαούς, καὶ μὲ τὴν ἐλευθερία τῆς προσχωρήσεως ἢ μὴ στὴν Ε.Σ.Σ.Δ.

Κάθε Κράτος δηλαδὴ μπορεῖ νὰ γίνῃ μέλος τῆς Ἑνώσεως, τῆς ὁποίας τὰ ὅρια ἐπιδέχονται ἀπεριόριστη ἐπέκτασι γιατὶ ἡ Ὁμοσπονδιακὴ μορφὴ ἐπιτρέπει πάντοτε τὴν προσθήκη νέων χωρῶν.

Ἀλλὰ ὅπως ἡ προσχώρησις εἶναι ἐλευθέρα, ἔτσι καὶ ὁ ἀποχωρισμός. Σὲ κάθε Δημοκρατία ἐπιτρέπεται ἐλευθέρα ἔξοδος ἀπὸ τὴν Ε.Σ.Σ.Δ. σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 17 τοῦ Συντάγματος.

Ἔτσι ἂν π.χ. τὸ κομμουνιστικὸ κόμμα μιᾶς χώρας κατορθώσῃ νὰ καταλάβῃ τὴν ἀρχή, μπορεῖ νὰ ζητήσῃ νὰ γίνῃ μέλος τῆς Ε.Σ.Σ.Δ.

Γιαυτὸ οἱ κομμουνισταὶ ἀποκαλοῦν τὴν Ε.Σ.Σ.Δ. κοινὴ Πατρίδα.

Κάθε ἕνα λοιπὸν ἀπὸ τὰ ἑπτὰ Κράτη, ποὺ ἀναφέραμε ὅτι ἀποτελοῦν τὴν Ε.Σ.Σ.Δ. περιλαμβάνει Δημοκρατίας, αὐτονόμους Δημοκρατίας, Περιφερείας, Περιοχὰς καὶ Αὐτονόμους Περιοχάς, ὡς ἑξῆς :

1) Ἡ Σοσιαλιστικὴ Ὁμοσπονδιακὴ Σοβιετικὴ Δημοκρατία Ρωσσίας περιλαμβάνει :

α) Ἕνδεκα αὐτονόμους Σοσιαλιστικὰς Σοβιετικὰς Δημοκρατίας.

β) Ὀκτὼ περιφέρειες.

γ) Πέντε περιοχὲς καί

δ) Δέκα πέντε Αὐτόνομες Περιοχές.

2) Ἡ Σοσιαλιστικὴ Σοβιετικὴ Δημοκρατία τῆς Οὐκρανίας περιλαμβάνει μίαν αὐτόνομον Σοσιαλιστικὴν Σοβιετικὴν Δημοκρατίαν.

3) Ἡ Σοσιαλιστικὴ ὁμόσπονδος Σοβιετικὴ Δημοκρατία τῆς Ὑπερκαυκασίας περιλαμβάνει :

α) Πέντε Σοσιαλιστικὰς Σοβιετικὰς Δημοκρατίας.

β) Μίαν Αὐτόνομον Σοσιαλιστικὴν Σοβιετικὴν Δημοκρατίαν καί

γ) Δύο Αὐτονόμους Περιοχάς.

4) Ἡ Σοσιαλιστικὴ Σοβιετικὴ Δημοκρατία τοῦ Ταντζικιστὰν περιλαμβάνει μιὰ Αὐτόνομο περιοχή.

Στὴ δικαιοδοσία τῆς Ε.Σ.Σ.Δ. τὴν ὁποίαν ἐκπροσωποῦν τὰ ἀνώτατα ὄργανα τῆς κρατικῆς διοικήσεως ὑπάγονται τὰ ἀκόλουθα ζητήματα σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρ. 14 τοῦ Συντάγματος :

α) Ἡ ἀντιπροσώπευσις τῆς ἑνώσεως στὶς διεθνεῖς σχέσεις, ἡ συνομολόγησις καὶ ἡ κύρωσις συνθηκῶν μὲ τὰ ἄλλα Κράτη.

β) Τὰ ζητήματα τοῦ πολέμου καὶ τῆς εἰρήνης.

γ) Ἡ παραδοχὴ στὴν ἕνωσι νέων Δημοκρατιῶν.

δ) Ὁ ἔλεγχος γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ Συν)τος τῆς Ε.Σ.Σ.Δ. καὶ ἡ ἐξασφάλισις τῆς συμφωνίας τῶν Συνταγμάτων τῶν χωρῶν τῆς ἑνώσεως μὲ τὸ Σύνταγμα τῆς Ε.Σ.Σ.Δ.

ε) Ἡ ἐπικύρωσις τῶν μεταβολῶν τῶν συνόρων τῆς Ἑνώσεως Σ.Σ.Δ.

στ) Ἡ ὀργάνωσις τῆς ἀμύνης τῆς Ε.Σ.Σ.Δ. καὶ ἡ καθοδήγησις ὅλων τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τῆς Ε.Σ.Σ.Δ.

ζ) Τὸ ἐξωτερικὸ ἐμπόριο ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κρατικοῦ μονοπωλίου.

η) 'Η διαφύλαξις καὶ ὀργάνωσις τῆς Κρατικῆς 'Ασφαλείας καὶ περιουσίας.

θ) 'Ο καθορισμὸς τῶν σχεδίων τῆς λαϊκῆς οἰκονομίας τῆς Ε.Σ.Σ.Δ.

ι) 'Ο καταρτισμὸς 'Ενιαίου Κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Ε.Σ.Σ.Δ. καὶ ὁ καθορισμὸς τῶν φόρων καὶ τῶν ἐσόδων, ποὺ σχηματίζουν τὸν προϋπολογισμὸ τῆς 'Ενώσεως τῶν Δημοκρατιῶν καὶ τῶν τοπικῶν προϋπολογισμῶν.

ια) 'Η διεύθυνσις τῶν Τραπεζῶν, τῶν βιομηχανιῶν καὶ ἀγροτικῶν ἱδρυμάτων καὶ ἐπιχειρήσεων, καθὼς καὶ τῶν ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων γενικῆς σημασίας.

ιβ) 'Η διεύθυνσις τῆς συγκοινωνίας καὶ τῶν Τ.Τ.Τ.

ιγ) 'Η καθοδήγησις τοῦ χρηματικοῦ καὶ πιστωτικοῦ συστήματος.

ιδ) 'Η συνομολόγησις καὶ ἡ παροχὴ δανείων.

ιε) 'Ο καθορισμὸς τῶν βασικῶν ἀρχῶν γιὰ τὴν ἐκμετάλλευσι τῆς γῆς, τοῦ ὑπεδάφους, τῶν δασῶν καὶ τῶν ὑδάτων.

ιστ) 'Ο καθορισμὸς τῶν βασικῶν ἀρχῶν τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τῆς ὑγιεινῆς.

ιζ) 'Η ὀργάνωσις ἐνιαίου συστήματος στατιστικῆς τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας.

ιη) 'Ο καθορισμὸς τῶν βάσεων τῆς νομοθεσίας.

ιθ) 'Η νομοθεσία γιὰ τὸ δικαστικὸ σύστημα καὶ ἡ ἀπονομὴ τῆς δικαιοσύνης. 'Ο ποινικὸς καὶ ὁ πολιτικὸς κῶδιξ.

κ) Οἱ νόμοι γιὰ τὴν ὑπηκοότητα καὶ γιὰ τὰ δικαιώματα τῶν ξένων.

κα) 'Η ἔκδοσις ἀποφάσεων περὶ ἀμνηστείας.

Τὰ κυριαρχικὰ δικαιώματα τῶν Δημοκρατιῶν τῆς 'Ενώσεως περιορίζονται μόνον ἀπὸ τ' ἀνωτέρω ὅρια τοῦ Συντάγματος τῆς Ε.Σ.Σ.Δ.

"Εξω ἀπὸ τὰ ὅρια αὐτὰ κάθε Δημοκρατία ἐξασκεῖ τὴν κρατικὴν ἐξουσία ἀνεξάρτητα.

'Η Ε.Σ.Σ.Δ. ὑπερασπίζεται τὰ κυριαρχικὰ δικαιώματα τῶν 'Ομοσπόνδων Δημοκρατιῶν.

Κάθε 'Ομόσπονδος Δημοκρατία ἔχει τὸ δικό της Σύνταγμα, ποὺ συντάσσεται σύμφωνα μὲ τὸ Σύνταγμα τῆς Ε.Σ.Σ.Δ., λαμβάνει ὅμως ὑπ' ὄψιν του καὶ τὶς ἰδιομορφίες τῆς Δημοκρατίας.

Κάθε Δημοκρατία τῆς 'Ενώσεως ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθέρας ἐξόδου ἀπὸ τὴν Ε.Σ.Σ.Δ.

Αὐτὰ φθέγγεται τὸ Σύνταγμα τῆς Ε.Σ.Σ.Δ. εἰς τὸ δεύτερο αὐτὸ κεφάλαιο.

Ποιὰ ὅμως εἶναι ἡ πραγματικότης;

"Οτι ὅλα αὐτὰ ἔχουν γραφῆ γιὰ τὴν κατανάλωσι, γιατὶ τὰ γεγονότα ἀποδεικνύουν ὅτι ἡ Ε.Σ.Σ.Δ. ἀποτελεῖ Κράτος ἀπολυταρχικόν, τὸ ὁποῖον μάλιστα ἀσκεῖ ἱμπεριαλιστικὴν πολιτικὴν καὶ ὄχι μόνον ἐλευθερία δὲν ἀφήνει στὶς ἐθνότητες, ἀλλὰ καὶ προσπαθεῖ νὰ ὑποδουλώσῃ καὶ Κράτη, τὰ ὁποῖα εἶναι ἐλεύθερα καὶ δὲν ἔχουν καμμιὰ ἐπιθυμία νὰ ὑπαχθοῦν στὴν Ε.Σ.Σ.Δ.

Σήμερα στὴ Ρωσσία ὑπάρχουν 150 ἐθνότητες, ποὺ μιλοῦν ἀνάλογες γλῶσσες καὶ διαλέκτους.

Κυριώτερες ἐθνότητες εἶναι: Ρῶσσοι 53 ο)ο ἐπὶ τοῦ συνόλου, Οὐκρανοὶ 21 ο)ο, Λευκορῶσσοι 3 καὶ 1)4 ο)ο, Κοζάκοι τοῦ Κοζακιστάν, 2, 7)10 ο)ο, Οὐζμέκοι Κεντρικῆς 'Ασίας 2, 6ο)ο, Τάταροι τοῦ μεσαίου Βόλγα καὶ τῆς Κριμαίας 2 ο)ο, 'Εβραῖοι 1,8 ο)ο κλπ.

"Ας σκεφθῆτε τώρα, μιὰ ἀπὸ τὶς ἐθνότητες αὐτὲς π.χ. τὴν Σ.Σ.Δ. τῆς 'Αρμενίας, ὅτι ζητᾶ σύμφωνα μὲ τὸ Σύνταγμα τῆς Ε.Σ.Σ.Δ. τὴν ἔξοδό της ἀπὸ τὴν Ε.Σ.Σ.Δ. καὶ τὴν δημιουργία ἀνεξαρτήτου 'Αρμενικοῦ Κράτους μὲ ἀστικὸ καθεστώς.

Δὲν πιστεύω νὰ φαντάζεται κανεὶς ὅτι τοῦτο εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ.

'Η προλεταρικὴ δικτατορία τοῦ Στάλιν ἔχει προνοήσει ὥστε νὰ παρουσιάζεται ὅτι ἀφήνει τὴν ἐλευθερία στὶς 'Εθνότητες ν' ἀναπτύσσωνται σύμφωνα μὲ τὸν ἐθνικό τους πολιτισμό, ἔχει ὅμως προνοήσει ν' ἀσχολοῦνται αὐτὲς μόνον μὲ τὸ κα-

θεστωτικό, διοικητικό, τὸ κοινωνικὸ καὶ τὸ οἰκονομικὸ ζήτημα, τιμωρεῖ δὲ ἐκ παραλλήλου κάθε ἐκδήλωσι ἐθνικιστικοῦ χαρακτῆρος.

Σχετικῶς μὲ τὸ ζήτημα αὐτὸ μᾶς λέγει τὰ ἑξῆς ἐνδιαφέροντα ὁ ἄλλοτε Πρεσβευτὴς τῆς Ε.Σ.Σ.Δ. στὸ Βουκουρέστι Μπουτιέγκο, ποὺ κατώρθωσε νὰ διαφύγῃ ἀπὸ τὴ Ρωσσία, καὶ νὰ ζῇ σὲ μιὰ Εὐρωπαϊκὴ πόλι.

«Οἱ μπολσεβῖκοι ὑποσχέθησαν εἰς τοὺς λαοὺς τῆς παλαιᾶς Ρωσσίας πλήρη » ἐλευθερίαν, αὐτονομίαν καὶ διεκήρυξαν «τὸ ἀπόλυτον δικαίωμα τῶν διαφόρων » ἐθνοτήτων ν' ἀποχωρισθοῦν τῆς Σοβιετικῆς Ὁμοσπονδίας».

» Χωρὶς νὰ ἐκταθῶ θὰ ἐκθέσω μόνον τὴν κατάστασι τῆς Οὐκρανίας.

»Ὅλη ἡ διοίκησις εὑρίσκεται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων τῆς ἀπολύτου ἐμπιστο- » σύνης τοῦ Στάλιν, ποὺ στέλλονται ἐκ Μόσχας.

» Βιομηχανικῶς ἡ Οὐκρανία ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ἕνα εἶδος ἀποικίας τῆς » Μόσχας.

» Δεκάδες χιλιάδων κατοίκων τῆς Οὐκρανίας ἐτυφεκίσθησαν ἢ ἐφυλακίσθησαν.

»Ὁμοία εἶναι ἡ κατάστασις τῆς Γεωργίας, τῆς Ἀρμενίας, τῆς Λευκορωσσίας » καὶ τῶν Ἀσιατικῶν πληθυσμῶν».

Ἀπὸ αὐτὰ ἀντιλαμβανόμεθα ἀσφαλῶς τὶ εἶδος ἐλευθερία παρέχεται στὶς ἐθνότητες, οἱ ὁποῖες συγκροτοῦνται ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν καὶ τὴν τρομοκρατίαν τῆς Γκεπεοῦ τῆς Ε.Σ.Σ.Δ.

II. Ὄργανα τοῦ Κράτους

Ἂς δοῦμε τώρα ποῖα εἶναι κατὰ τὸ Σύνταγμα τῆς Ε.Σ.Σ.Δ. τ' ἀνώτατα ὄργανα τοῦ Κράτους.

1. Ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ὅλης Σοβιετικῆς ὀργανώσεως καὶ ὑπέρτατον ὄργανον τῆς Ε.Σ.Σ.Δ. εἶναι τὸ ἀνώτατον Σοβιὲτ (συμβούλιον), τὸ ὁποῖον ἐκλέγεται ἀπὸ τοὺς πολίτες γιὰ 4 χρόνια, καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο σώματα, ἤτοι :

Τὸ Σοβιὲτ (συμβούλιο) τῆς Ἑνώσεως, ποὺ συγκροτεῖται ἀπὸ ἀντιπροσώπους σὲ ἀναλογία 1 πρὸς 300.000 κατοίκους καὶ τὸ Σοβιὲτ (συμβούλιο) τῶν ἐθνοτήτων ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀντιπροσώπους, ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁποίων καθορίζεται ἀπὸ τὰ Ἀνώτατα Σοβιὲτ (συμβούλια) τῶν Δημοκρατιῶν καὶ Αὐτονόμων Περιφερειῶν σὲ ἀναλογία : Δέκα ἀντιπρόσωποι ἀπὸ κάθε Δημοκρατία τῆς Ἑνώσεως, πέντε ἀπὸ κάθε Αὐτόνομο Δημοκρατία καὶ δύο ἀπὸ κάθε Αὐτόνομο Περιφέρεια.

Τὸ Ἀνώτατο αὐτὸ Σοβιὲτ (συμβούλιο) ἔχει νομοθετικὴ ἐξουσία καὶ συνέρχεται δυὸ φορὲς τὸ χρόνο τακτικῶς, ἐκτάκτως δὲ ὁσάκις καλεῖται ἀπὸ τὸ Προεδρεῖο ἢ τὸ ζητήσῃ μιὰ Δημοκρατία τῆς Ε.Σ.Σ.Δ.

Δηλαδὴ γιὰ νὰ ἐννοήσουμε καλλίτερα, τὸ Ἀνώτατο αὐτὸ Σοβιὲτ (συμβούλιο) εἶναι ἕνα εἶδος διπλῆς Βουλῆς.

Τὰ δύο αὐτὰ σώματα τοῦ Ἀνωτάτου Σοβιὲτ (συμβουλίου) συνερχόμενα εἰς κοινὴν συνεδρίασιν ἐκλέγουν τὸν Πρόεδρο τοῦ Ἀνωτάτου Σοβιὲτ (συμβουλίου) τῆς Ε.Σ.Σ.Δ., τέσσαρας ἀντιπροέδρους, τὸν Γραμματέα καὶ 31 μέλη.

Τὸ Προεδρεῖο αὐτὸ τοῦ Α.Σ. εἶναι ὑπεύθυνο γιὰ τὴ δρᾶσι τοῦ Ἀνωτέρω Συμβουλίου καὶ ἔχει τὰ ἑξῆς δικαιώματα :

α) Συγκαλεῖ συνόδους Α.Σ. τῆς Ε.Σ.Σ.Δ.

β) Ἑρμηνεύει νόμους καὶ ἐκδίδει διατάγματα.

γ) Διαλύει τὸ Α.Σ. τῆς Ε.Σ.Σ.Δ. ἐφόσον συντρέχουν ὅροι τοῦ ἄρθρου 47 τοῦ Συντάγματος καὶ προκηρύσσει ἐκλογάς.

δ) Διενεργεῖ λαϊκὰ δημοψηφίσματα.

ε) Ἀκυρώνει ἀποφάσεις καὶ τὶς διαταγὲς τῶν Ἐπιτρόπων τοῦ Λαοῦ τῆς Ε.Σ.Σ.Δ. σὲ περίπτωσι ποὺ εἶναι παράνομες.

στ) 'Απονέμει παράσημα.
ζ) 'Εξασκεῖ δικαίωμα χάριτος.
η) Διορίζει τὴν 'Ανωτάτη Διοίκησι τῶν ἐνόπλων δυνάμεων.
θ) Κηρύσσει τὴν γενικὴν ἢ μερικὴν ἐπιστράτευσιν.
ι) Κυρώνει διεθνεῖς συνθήκας.
ια) Διορίζει τοὺς διπλωματικοὺς ἀντιπροσώπους.
ιβ) Δέχεται διαπιστευτήρια ἀντιπροσώπων.
ιγ) Στὴν περίοδο μεταξὺ συνόδων τὸ Α.Σ., κηρύσσει τὴν χώρα σὲ κατάστασι πολιορκίας καὶ παύει ἢ διορίζει τοὺς λαϊκοὺς ἐπιτρόπους τῆς Ε.Σ.Σ.Δ. δηλαδὴ τὴν Κυβέρνησι.

"Ωστε ὁ πρόεδρος τοῦ προεδρείου τοῦ Α.Σ. εἶναι ὁ 'Ανώτατος ἄρχων, (ὁ πρόεδρος) δηλαδὴ τῆς Ε.Σ.Σ.Δ.

Τὴ θέσι αὐτὴ κατεῖχε συνεχῶς ἀπὸ τὸ ἔτος 1919 ὁ Καλίνιν, ὁ ὁποῖος ἐθεωρεῖτο δημοφιλὴς καὶ χαρακτὴρ ἤπιος, μολονότι καὶ αὐτὸς ὑπῆρξε ἀπὸ τοὺς ἐπαναστάτας, ποὺ ἐσημείωσαν ἀξιολογοτάτη δρᾶσι.

Μετὰ τὸν θάνατό του τὸν διεδέχθη ὁ Σβέρνικ καὶ τοῦτον ὁ Βοροσίλωφ.

Πανομοιότυπα πρὸς τὸ 'Ανώτατο αὐτὸ Σοβιὲτ (Συμβούλιο) τῆς Ε.Σ.Σ.Δ. ἐκλέγονται καὶ λειτουργοῦν τὰ 'Ανώτατα Σοβιὲτ (Συμβούλια) τῶν Δημοκρατιῶν τῆς ἑνώσεως.

2) Κ υ β έ ρ ν η σ ι ς.

'Η ἐκτελεστικὴ ἐξουσία ἔχει ἀνατεθῆ στὸ Σοβιὲτ (Συμβούλιο) τῶν ἐπιτρόπων τοῦ Λαοῦ (τὴν Κυβέρνησι δηλαδή), ποὺ εἶναι ὑπεύθυνο ἀπέναντι τοῦ 'Ανωτάτου Σοβιὲτ (συμβουλίου) τῆς Ε.Σ.Σ.Δ.

Τοὺς ἐπιτρόπους τοῦ Λαοῦ (ὑπουργοὺς) διορίζει τὸ 'Ανώτατο Σοβιὲτ (συμβούλιο).

Κατὰ τὸ ἰσχῦον Συν)μα στὴν Ε.Σ.Σ.Δ. ὑπάρχουν τὰ ἑξῆς ἐπιτροπᾶτα ('Υπουργεῖα).

α) Τῆς 'Εθνικῆς 'Αμύνης.
β) Τῶν 'Εξωτερικῶν.
γ) Τοῦ 'Εξωτερικοῦ 'Εμπορίου.
δ) Τῆς Συγκοινωνίας.
ε) Τῶν Τ.Τ.Τ.
στ) Τῶν Μεταφορῶν διὰ θαλάσσης, ποταμῶν καὶ λιμνῶν.
ζ) Τῆς Βαρειᾶς Βιομηχανίας.

Σ τ ὶ ς Δ η μ ο κ ρ α τ ί ε ς ποὺ ὑπάγονται εἰς τὴν Ε.Σ.Σ.Δ. ὑπάρχουν ἀνάλογες ἀπὸ τὸ Σύνταγμα Κυβερνήσεις, τὰ δὲ ἐπιτροπᾶτα ('Υπουργεῖα) ποὺ ἔχουν ἱδρυθῆ σ' αὐτὲς εἶναι:

α) Τῆς 'Επισιτιστικῆς Βιομηχανίας.
β) Τῆς 'Ελαφρᾶς Βιομηχανίας.
γ) Τῆς Δασικῆς Βιομηχανίας.
δ) Τῆς Γεωργίας.
ε) Τῶν 'Αγροτικῶν καὶ Κτηνοτροφικῶν Σοβχόζ.
στ) Τῶν Οἰκονομικῶν.
ζ) Τοῦ 'Εσωτερικοῦ 'Εμπορίου.
η) Τῶν 'Εσωτερικῶν.
θ) Τῆς Δικαιοσύνης.
ι) Τῆς 'Υγιεινῆς.

Τοὺς λαϊκοὺς αὐτοὺς ἐπιτρόπους τοὺς διορίζει τὸ οἰκεῖο 'Ανώτατο Σοβιὲτ (Συμβούλιο) τῆς ἀντιστοίχου Δημοκρατίας.

3) Τοπικὰ ὄργανα τῆς Κρατικῆς ἐξουσίας.

Στὶς περιφέρειες, στὶς αὐτόνομες περιφέρειες, στὶς ἐπαρχίες, στὶς περιοχές, στὶς ἀκτίδες, στὶς πόλεις καὶ στὰ χωριά, ὄργανα κρατικῆς ἐξουσίας εἶναι τὰ Σοβιὲτ (Συμβούλια) τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐργαζομένων, τὰ ὁποῖα ἐκλέγονται γιὰ μία διετία ἀπὸ τοὺς ἐργαζομένους κάθε περιφερείας, πόλεως ἢ χωρίου.

Τὰ τοπικὰ πάλι αὐτὰ Σοβιὲτ (συμβούλια) ἐκλέγουν τὶς ἐκτελεστικὲς ἐπιτροπές τους, ποὺ ἀποτελοῦνται ἀπὸ τὸν πρόεδρο τὸν ἀντιπρόεδρο καὶ τὰ μέλη.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τῶν τοπικῶν Σοβιὲτ (συμβουλίων) καθορίζεται ἀπὸ τὰ Συν)ματα τῶν ἀντιστοίχων Δημοκρατιῶν στὶς ὁποῖες ὑπάγονται.

Τὰ τοπικὰ Σοβιὲτ (συμβούλια) μποροῦμε νὰ τὰ παρομοιάσουμε λίγο πρὸς τὰ κοινοτικὰ ἢ δημοτικὰ συμβούλια.

Ἔτσι βλέπετε τὴ διοικητικὴ διαρίθμησι τῆς Ε.Σ.Σ.Δ., ποὺ σχηματίζει μιὰ πυραμίδα μὲ βάσι τὰ τοπικὰ Σοβιὲτ (συμβούλια), τὰ ὁποῖα φθάνουν μέχρι τοῦ Ἀνωτάτου Σοβιὲτ (συμβουλίου) τῆς Ε.Σ.Σ.Δ., εἶναι δὲ πανομοιότυπα ὅλα καὶ κατὰ τὴν σύνθεσι καὶ κατὰ τὴ λειτουργία καὶ κατὰ τὴν ἐξάσκησι τῆς ἐξουσίας ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεως ἑκάστου.

III. Δικαιοσύνη

Ἡ δικαιοσύνη ἀπονέμεται στὴν Ε.Σ.Σ.Δ., ἀπὸ τὰ δικαστήρια τὰ ὁποῖα εἶναι τὰ ἑξῆς :

1) Τὸ Ἀνώτατο δικαστήριο τῆς Ε.Σ.Σ.Δ.

Τοῦτο ἐκλέγεται ἀπὸ τὸ Α.Σ. αὐτῆς γιὰ 5 ἔτη.

2) Τὰ εἰδικὰ δικαστήρια τῆς Ε.Σ.Σ.Δ.

Ταῦτα ἐκλέγονται ἀπὸ τὸ Α.Σ. αὐτῆς γιὰ 5 ἐπίσης χρόνια.

3) Τὰ Ἀνώτατα δικαστήρια τῶν δημοκρατιῶν τῆς Ε.Σ.Σ.Δ.

Ταῦτα ἐκλέγονται ἀπὸ τὰ Α.Σ. τούτων γιὰ 5 χρόνια.

4) Τὰ Ἀνώτατα δικαστήρια τῶν Αὐτονόμων Δημοκρατιῶν, τὰ ὁποῖα ἐκλέγονται ἀπὸ τὰ Α.Σ. τούτων γιὰ 5 χρόνια.

5) Τὰ δικαστήρια τῶν περιφερειῶν, τῶν ἐπαρχιῶν καὶ αὐτονόμων περιφερειῶν, τὰ ὁποῖα ἐκλέγονται ἀπὸ τὰ περιφερειακὰ ἢ ἐπαρχιακὰ Σοβιὲτ (συμβούλια) τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐργαζομένων ἢ ἀπὸ τὰ Σοβιὲτ (συμβούλια) τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐργαζομένων τῶν αὐτονόμων περιφερειῶν γιὰ περίοδο 5 χρόνων.

6) Τὰ Λαϊκὰ τέλος δικαστήρια, τὰ ὁποῖα ἐκλέγονται ἀπὸ τοὺς ἐργαζομένους τῶν πόλεων ἢ τῶν χωρίων γιὰ περίοδο τριῶν ἐτῶν.

Ὁ ἔλεγχος γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν νόμων ἀνατίθεται στοὺς Εἰσαγγελεῖς, οἱ ὁποῖοι εἶναι :

α) Ὁ Εἰσαγγελεὺς τῆς Ε.Σ.Σ.Δ. ποὺ διορίζεται ἀπὸ τὸ Α.Σ. αὐτῆς γιὰ ἑπτὰ χρόνια.

β) Οἱ Εἰσαγγελεῖς τῶν δημοκρατιῶν, περιφερειῶν, ἐπαρχιῶν, καὶ αὐτονόμων δημοκρατιῶν, καὶ ἐπαρχιῶν, ποὺ διορίζονται ἀπὸ τὸν Εἰσαγγελέα τῆς Ε.Σ.Σ.Δ. γιὰ 5 χρόνια.

γ) Οἱ Εἰσαγγελεῖς τῶν πόλεων καὶ χωρίων, ποὺ διορίζονται ἀπὸ τὸν Εἰσαγγελέα τῶν Δημοκρατιῶν γιὰ 5 χρόνια κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Εἰσαγγελέως τῆς Ε.Σ.Σ.Δ.

IV. Ἐκλογικὸ σύστημα

Ἡ ἐκλογὴ τῶν ἀντιπροσώπων σ' ὅλα τὰ Σοβιὲτ (συμβούλια), δηλαδὴ στὸ Α.Σ. τῆς Ε.Σ.Σ.Δ., στὰ Α.Σ. τῶν Δημοκρατιῶν τῆς Ἑνώσεως, στὰ Σοβιὲτ (συμβούλια) τῶν περιφερειῶν καὶ τῶν ἐπαρχιῶν καθὼς καὶ στὰ Α.Σ. τῶν Αὐτονόμων Δημοκρατιῶν, Αὐτονόμων ἐπαρχιῶν, ἐπαρχιακῶν πόλεων καὶ χωρίων διεξάγονται μὲ βάσι τὴ γενική, ἴση, ἄμεσο καὶ μυστικὴ ψηφοφορία.

Ἔτσι καθορίζονται τὰ τῶν ἐκλογῶν στὸ ἄρθρο 134 τοῦ Συντάγματος τῆς Ε.Σ.Σ.Δ. τοῦ 1936.

Ἡ Πρᾶξις

Τώρα τὸ τί γίνεται στὴν πραγματικότητα θὰ κατανοήσῃ κανεὶς ὅταν λάβῃ ὑπ' ὄψιν του ὅτι στὴ Ρωσσία ὁ οὐσιαστικὸς κυβερνήτης καὶ ρυθμιστὴς τῶν πάντων εἶναι τὸ κομμουνιστικὸ κόμμα.

Τὸ κόμμα αὐτὸ συγκεντρώνει τὰ ἔμπιστα καὶ δοκιμασμένα κομμουνιστικὰ στελέχη, εἶναι ὠργανωμένο μὲ αὐστηρὴ πειθαρχία καὶ συγκεντρώνει στὰ χέρια του οὐσιαστικῶς ὅλη τὴν ἐξουσία.

Καμμιὰ κυβερνητικὴ πρᾶξις δὲν μπορεῖ νὰ θεωρηθῇ ὅτι ἔχει πραγματικὴ ἰσχύ, ἂν δὲν ἔχει ἐγκριθῇ προηγουμένως ἀπὸ τὴν ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος.

Ἐπίσης καμμιὰ ἐνέργεια κρατικοῦ ὑπαλλήλου δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ, χωρὶς νὰ παρίσταται καὶ νὰ τὴν ἐγκρίνῃ ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ κόμματος, ποὺ ἀπαραίτητα θὰ ἐποπτεύῃ τὴν ὑπηρεσία τοῦ ὑπαλλήλου αὐτοῦ.

Τὸ κομμουνιστικὸ κόμμα ἔχει δίκτυο τέλεια ὠργανωμένο σ' ὅλη τὴν Κρατικὴ μηχανὴ καὶ κατορθώνει νὰ διαχειρίζεται αὐτὸ τὰ πάντα, ὅπως νομίζει συμφερώτερο.

Ἡ πλειονότης τῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν ἐργατῶν, ποὺ ὑποτίθεται ὅτι αὐτοὶ μὲ τὰ Σοβιὲτ ἀσκοῦν τὴν ἐξουσία, δὲν ἀποτελοῦν παρὰ ἀνδρείκελα πειθήνια εἰς τὰ κελεύσματα τῶν πολιτικῶν ἀντιπροσώπων τοῦ κόμματος καὶ ἐὰν τυχὸν δώσουν δείγματα ἀνυπακοῆς ἢ καὶ ἁπλῆς δυσαρεσκείας. τότε ἐμφανίζεται ἡ Γκεπεοῦ, ἡ ὁποία γνωρίζῃ νὰ ἐπιβάλλῃ τὰς θελήσεις τοῦ κόμματος κατὰ τὸν πλέον ἀθόρυβον, ἀλλὰ καὶ πειστικὸν τρόπον.

Θὰ ἐρωτηθῇ ὅμως καὶ οἱ ἐκλογὲς τῶν Σοβιέτ;

Δὲν γίνονται μυστικές; Δὲν μπορεῖ σ' αὐτὲς νὰ ἐκφράζῃ τὴ θέλησί του ὁ κάθε πολίτης;

Γι' αὐτὸ τὸ ζήτημα, θ' ἀναφέρω τὴν ἀφήγησι τοῦ Ἐρρίκου Μπερρώ, Γάλλου ἐργάτου, σοσιαλιστοῦ ἐκ πεποιθήσεως, ὁ ὁποῖος ἐπεσκέφθη τὴ Ρωσσία καὶ ὅταν ἐπέστρεψε ἔγραψε ἕνα βιβλίον ὅπου περιγράφει ὡς ἑξῆς τὰ τῶν ἐκλογῶν.

«Παρέστην εἰς ἕνα συμβούλιο (σοβιὲτ) ζωγράφων καὶ ἀμαξηλατῶν, οἱ ὁ-» ποῖοι ἀποτελοῦν ἕνα σωματεῖο.

»Ὥρα συγκεντρώσεως εἶχε ὡρισθῇ ἡ 7η ἑσπερινὴ ἀκριβῶς, ἀλλὰ ἡ ἀκρίβεια » δὲν ὑπῆρξε ποτὲ Σλαυϊκὴ ἀρετή.

» Στὶς 7.30 ἄρχισαν νὰ προσέρχωνται τὰ μέλη ἀνὰ δύο-τρία καὶ στὰς 9 παρὰ » τέταρτο προσῆλθε ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος, ὁ ὁποῖος προ-» χώρησε πρὸς τὴν τράπεζα.

»Ἡ αἴθουσα ἦτο χωρητικότητος 2.000 ἀτόμων, ἀλλὰ οἱ προσελθόντες ἦσαν » ἐλάχιστοι.

»Ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος εἶπε:

» Σύντροφοι, γνωρίζετε ὅτι ὁ σύντροφος Βλαδιμήροβιτς ἀπέθανε.

»Ἡ κυβέρνησις τοῦ ἔκαμε κηδεία ἀξίαν αὐτοῦ καὶ τοῦ προλεταριάτου. Πρό-» κειται τώρα ν' ἀντικατασταθῇ.

» Στὸ σημεῖο αὐτὸ ἔπαυσε νὰ ὁμιλῇ καὶ ἄρχισε νὰ βηματίζῃ παράλληλα πρὸς » τὸ τραπέζι.

»Ἔξαφνα σταμάτησε καὶ ἐστράφη πρὸς τὸ ἀκροατήριο, πρὸς τὸ ὁποῖον εἶπε:

» Σύντροφοι, τὸ κόμμα ὑπόδειξε ὡς διάδοχον τοῦ Βλαδιμήροβιτς τὸν σύν-» τροφον Ἀροζέφ.

»Ὁ σύντροφος Ἀροζὲφ εἶναι δοκιμασμένος κομμουνιστὴς καὶ ἔχει ὅλη τὴν » ἐμπιστοσύνη τοῦ κόμματος.

» Ἐὰν ὑπάρχουν μεταξύ σας σύντροφοι, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἀντίρρησι στὴν ἐκ-» λογὴ τοῦ Ἀροζὲφ νὰ σηκώσουν τὸ χέρι τους.

»Ἐνῷ ἔλεγε αὐτὸ ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος ἔρριξε » πρὸς τὴ συνέλευσι βλέμμα παρόμοιο πρὸς ἐκεῖνο ποὺ ρίπτει πρὸς νεοσυλλέ-» κτους ὁ ἀντισυνταγματάρχης, ὅταν τοὺς ρωτᾶ ἂν τὸ συσσίτιο εἶναι καλό.

»Ἡ σιγὴ τῶν ζωγράφων καὶ ἁμαξηλατῶν ἔλαβε ἀξία συγκατανεύσεως. Δὲν » ἐκινήθη οὔτε μία τρίχα. Τίποτε, οὔτε θόρυβος, οὔτε κίνησις τάρασσε τὴν ἀσύγ-» κριτο νομιμότητα τοῦ συμβουλίου.

» Λοιπὸν σύντροφοι, ἐσυνέχισε ὁ ρήτωρ μὲ ὕφος μαλακώτερο, κανεὶς δὲν δια-» μαρτύρεται κατὰ τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ κόμματος;

» Καλά, πολὺ καλά! Τώρα ἐκεῖνοι ποὺ συγκατατίθενται στὴν ἐκλογή του νὰ » σηκώσουν τὸ χέρι.

» Εἴδαμε στ' ἀλήθεια μιὰ ὡραία κίνησι νὰ ἐκτελῆται μὲ στρατιωτικὸ ρυθμό. »Ὁ Ἀροζὲφ ἐξελέγη παμψηφεί.

»Ὅλοι οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Προλεταριάτου ἐκλέγονται παμψηφεί».

Βλέπουμε πὼς ἔγινε ἔτσι ἡ ἐκλογὴ τοῦ Προέδρου τοῦ Σοβιὲτ αὐτοῦ τῶν ἁμαξηλατῶν καὶ ζωγράφων μὲ ἀπόλυτο ἐλευθερία καὶ μυστικότητα στὴν ἐκδήλωσι τῆς ἐπιθυμίας τῶν ἐκλογέων!!

Κατὰ τὸν ἴδιο ἀκριβῶς τρόπο, ἴσως καὶ κάπως εὐγενέστερα, γιὰ τὰ ἀνώτερα Σοβιέτ, γίνονται οἱ ἐκλογὲς τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐργαζομένων.

Τὸ κομμουνιστικὸ κόμμα μὲ τὸ 1.045.000 μέλη (ἐπίσημος στατιστικὴ Ἀπριλίου 1926) καὶ μὲ συμπαραστάτην τὸ ἐπίσημο ὄργανό του τὴν Γκεπεοῦ, κατορθώνει νὰ ἐπιβάλλεται ἀπολυταρχικῶς σὲ 170.000.000 ἀνθρώπων ποικίλων ἐθνοτήτων μὲ τὴν τρομοκρατία, ποὺ ἀσκεῖ.

Οἱ σκιὲς τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ κόμματος καὶ τῆς Γκεπεοῦ πλανῶνται σὲ κάθε Σοβιὲτ (συμβούλιο) χωριοῦ, πόλεως, περιοχῆς, περιφερείας, Δημοκρατίας, καὶ Ὁμοσπόνδου Δημοκρατίας καὶ ἐπιβάλλουν τὰς θελήσεις τοῦ κόμματος καὶ γιὰ νὰ κυριολεκτοῦμε ἐπιβάλλουν τὶς θελήσεις τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, τοῦ Ἀρχηγοῦ δηλαδή, τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος.

Ἡ τρομοκρατία ἀπετέλεσε καὶ ἀποτελεῖ τὴν κυριωτέρα μέθοδο τῆς ὑποδουλώσεως τῶν 170.000.000 ἀνθρώπων σ' ἕνα κόμμα πολιτικό, τὸ ὁποῖο κατώρθωσε νὰ ἔχῃ τὴν ἐξουσία στὰ χέρια του ἀποκλειστικῶς καὶ νὰ παίζῃ κάθε μέρα διάφορες κωμῳδίες ἐκλογικές, κυβερνητικές, καὶ διπλωματικές.

Ἀλλὰ γιὰ τὴ μέθοδο αὐτὴ τῆς τρομοκρατίας θ' ἀσχοληθοῦμε ἄλλοτε.

Τώρα ἀφήνω καὶ πάλι τὸν τέως κομμουνιστὴν διπλωμάτην στὸ Βουκουρέστι Μπουτιέγκο νὰ μᾶς εἰπῇ ὁ ἴδιος μερικὰ σχετικὰ διασαφιστικὰ πράγματα.

«Ἐχωρίσθην, λέγει, διὰ παντὸς καὶ μὲ φρίκην ἀπὸ τοὺς μπολσεβίκους καὶ » ρίπτω ἓν βλέμμα ἀνασκοπήσεως εἰς τὰ ἐφιαλτικὰ ἔτη, ποὺ ἔζησα εἰς τὴν χώραν » αὐτὴν τὴν ὁποίαν οἱ μπολσεβῖκοι ἐπιδιώκουν νὰ παρουσιάσουν ὡς Μέκκαν τῆς » κοινωνικῆς εὐτυχίας, τῆς ἀποτελεσματικῆς ἐργασίας καὶ τῆς δικαιοσύνης.

»Ἀπὸ τὴν παιδικὴν καὶ ἐφηβικὴν ἡλικίαν διατηρῶ συμπαθεστάτας ἀναμνή-» σεις ἀπὸ τὴν παλαιὰν Ρωσσίαν, τὴν ὁποίαν οἱ μπολσεβῖκοι περιγράφουν ὡς «βα-» σιλείαν τοῦ πλούτου καὶ τῆς βίας».

»Ἦτο ἡ Ρωσσία, ποὺ ἔδωσεν εἰς τὸν κόσμον ἕνα Πούσκιν, ἕνα Τολστόϊ, ἕνα » Ντοστογιέφσκυ, ἕνα Τσαϊκόφσκυ καὶ ἕνα Ρίμσκι Κορσακώφ.

» Εἰς τὴν Ρωσσίαν αὐτήν, τὴν ὁποίαν ὁ Στάλιν μὲ τὸ δῆθεν ἀλάνθαστόν του » χαρακτηρίζει ὡς τὴν πλέον «σκοτεινὴν ἀστυνομικὴν τρομο-» κρατίαν», ἠδύνατο νὰ λέγῃ καὶ νὰ γράφῃ τὰς ἀθανάτους σατύρας του ἕναν-» τίον τοῦ Τσαρισμοῦ ὁ μέγας Ρῶσσος συγγραφεὺς Σολτίκωφ—Σέμπριν.

»Ὁ Ρωσσικὸς Τσαρισμός, ἀκόμη καὶ κατὰ τὴν περίοδο τῆς ἀγριωτέρας πά-

» λης ἐναντίον τῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων, δὲν ὕψωσε τὰς χεῖρας ἐναντίον τῶν » σφοδροτέρων πολεμίων του Γκόγκολ, Τολστόϊ, Σολτίκωφ, Σέμπριν, Γκόρκι.

»Ἡ παλαιὰ Ρωσσία, παρὰ τὰ ἐλαττώματα τοῦ καθεστῶτός της μένει μέχρι » σήμερον εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ Ρωσσικοῦ λαοῦ ὡς ἐποχὴ τῆς γενικῆς ἀφθονίας, » τῆς εὐδαιμονίας, τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἰσορροπίας τῆς ἀνθρωπίνης ἐργασίας καὶ τῆς » ἀτομικῆς πρωτοβουλίας.

»Τὴν ἱστορικὴ καὶ πνευματικὴ καθυστέρησί της ἔναντι τοῦ πολιτισμοῦ τῆς » Δυτικῆς Εὐρώπης αὐτὴ ἡ Ρωσσία προσεπάθει νὰ ὑπερνικήσῃ διὰ διαρκῶς στενω- » τέρας ἐπαφῆς μὲ τὰς πλέον προωδευμένας καὶ πλέον πολιτισμένας χώρας τῆς Εὐ- » ρώπης.

»Ἀλλὰ τότε ἐνεφανίσθη ὁ μπολσεβικισμός.

» Οἱ μπολσεβῖκοι προσπαθοῦν νὰ παρουσιάσουν τὸ Σοβιετικὸν καθεστὼς ὡς » τὴν ἰδεώδη Δημοκρατία.

» Ὁποία εἰρωνεία! Εἰς τὴν Ρωσσίαν τῶν Σοβιὲτ δὲν ὑπάρχει οὔτε μιά, μὴ » κομμουνιστικὴ ἐφημερὶς ἢ κἂν οὐδετέρα. Εἰς τὴν χώραν αὐτὴν ἡ παραμικρὰ λέ- »ξις ἐναντίον τοῦ Στάλιν θεωρεῖται μέγα ἔγκλημα ἐσχάτης προδοσίας καὶ ἂν δὲν » προκαλέσῃ ἀσφαλῶς τὸν τυφεκισμόν, θὰ ἐπιφέρῃ τουλάχιστον πολυετῆ φυλάκισιν.

» Εἰς τὴν Ρωσσίαν ἔχει δημιουργηθῆ ἕνα ἀνυπόφορον καθεστὼς στρατῶνος, » ὄχι μόνον εἰς τὸ πεδίον τῆς πολιτικῆς, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ πεδίον τῆς ἐπιστήμης καὶ » τῆς τεχνικῆς.

» Πρὸ ὀλίγου οἱ μπολσεβῖκοι συνέλαβον καὶ φυλάκισαν τὸν περίφημον κα- » θηγητὴν Τουπόλεφ, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε ὁ κατασκευαστὴς σχεδὸν ὅλων τῶν τύπων » τῶν Σοβιετικῶν ἀεροπλάνων, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἀποτελεῖται ἡ μπολσεβικικὴ ἀεροπο- » ρία καὶ αὐτῶν ἀκόμη, μὲ τὰ ὁποῖα ἐπραγματοποιήθη ἡ ὑπὲρ τὸν Πόλον πτῆσις » πρὸς τὴν Ἀμερικήν.

»Ὁ Καθηγητὴς Τουπόλεφ δὲν ἠσχολεῖτο μὲ τὴν πολιτικήν, ἦτο ἀφιερωμένος » εἰς τὴν ἐπιστήμην του.

»Ἑκατοντάδες ἄλλων ἐπιστημόνων, καθηγητῶν, μηχανικῶν, ὑπέστησαν ἢ » θὰ ὑποστοῦν τὴν αὐτὴν τύχην.

» Εἰς τὴν χώραν τοῦ μπολσεβικισμοῦ βασιλεύει ἡ φοβερωτέρα τρομοκρατία. »Ἐθανάτωσαν τοὺς Στρατηγούς των, δεκάδας ἐκ τῶν γνωστοτέρων διπλωματῶν » των, ὁλόκληρον σειρὰν τῶν διαπρεπεστέρων ὁμοφρόνων των κομμουνιστῶν ἡ- » γετῶν.

»Ἐγώ, ὁ ὁποῖος παρέστην προσωπικῶς εἰς πολλὰς δίκας, γνωρίζω καλλί- » τερα ἀπὸ κάθε ἄλλον πόσοι ἄνθρωποι ἔντιμοι καὶ ἀπολύτως ἀθῷοι κατεδικάσθη- » σαν εἰς θάνατον.

»Ἤδη ἀπεφάσισα ν' ἀπαλλαγῶ ὁριστικῶς ἀπὸ τὸν μπολσεβικισμόν.

»Ἔζησα τὸ 1937, τὸ 1938 εἰς χώρας τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης καὶ ἠδυνήθην » ν' ἀντιληφθῶ καθαρὰ ὅλην τὴν κατάπτωσιν τῆς σημερινῆς Ρωσσίας.

»Ἀντελήφθην ὅτι δὲν μοῦ ἐπιτρέπεται πλέον νὰ διστάζω οὐδὲ ἐπὶ στιγμὴν » καὶ νὰ μένω ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ μπολσεβικικοῦ ψευδοσοσιαλισμοῦ, ὁ ὁποῖος » κατέστρεψε τὰ πολυτιμότερα ἰδανικὰ καὶ ἔφερε εἰς τὸν κόσμο τὴν βασιλεία τῆς » βαρβαρότητος, τοῦ πολέμου καὶ τῆς καταστροφῆς.

»Τὸ πείραμα τῆς μπολσεβικικῆς ἐπαναστάσεως ἐν Ρωσσία τὸ ὁποῖον παρη- » κολούθησα ἐπὶ 25 ἔτη, μὲ ἔπεισε περὶ τῶν σφαλμάτων τῆς σοσιαλιστικῆς ἰδεολο- » γίας ἐφαρμοζομένης εἰς τὴν καθημερινὴν ζωὴν καὶ προσεχώρησα εἰς τὸν κόσμον » τοῦ ἀληθοῦς πολιτισμοῦ καὶ τῆς δικαιοσύνης, ἀποφασισμένος ν' ἀφιερώσω ὅλας » τὰς δυνάμεις μου εἰς τὴν ὑπεράσπισιν τῆς ἀνθρωπίνης προόδου».

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΟΣ (1)

«Μήπως κτυπήσατε κύριε;»

«Ἡ ὁμορφιὰ τέρπει, τὸ πνεῦμα διασκεδάζει, ἡ εὐαισθησία ἐνθουσιάζει, ἀλλὰ μονάχα ἡ καλωσύνη συνδέει τοὺς ἀνθρώπους».

«Λαροσφουκώ»

«Μάϊος 195...

«....Εἶναι ἀπόψε ἕνα ἀπὸ τὰ ὡραιότερα βράδυα τῆς Ἀθήνας... ἕνα βράδυ φωτεινό, σιγαλό, πονεμένο... μιὰ νύχτα ταπεινὴ ποὺ στὴν ἀγκαλιά της μπορεῖς νὰ ξεχαστῇς ἀτέλειωτες ὧρες μὲ ὁλόχρυσα ὄνειρα καὶ ἀγαπημένες ἀναμνήσεις.

Εἶμαι μονάχος στὸ σπίτι μου καὶ δὲν ἔχω διάθεση γιὰ ὕπνο.

Μπορεῖ νὰ φταίῃ αὐτὴ ἡ πλανεύτρα βραδυὰ ποὺ ἀνοίγει γεμάτη χάρη τὴν ἀγκαλιά της καὶ μὲ καλεῖ σ' ἕνα γλυκὸ καὶ μακρυνὸ ταξείδι στὸ ἄγνωστο.

Δὲν ξέρω τί μοῦ συμβαίνει, μὰ στάθηκε ἀδύνατον νὰ κοιμηθῶ.

Ἔτσι πρὶν λίγη ὥρα κάθησα νὰ μελετήσω, μὰ κάποιες φωνὲς ἀκαθόριστες μοῦ φλυαροῦσαν μ' ἐπιμονὴ καὶ ἔδιωχναν τὴ σκέψη μου μακρυὰ ἀπὸ τὰ βιβλία μου.

Βγῆκα ὕστερα λίγο στὸ παράθυρο νὰ καμαρώσω, σὰν πάντα, τὴν Ἀθήνα...

Καὶ ξεχάστηκα...

Μέσα ἀπὸ τὴν κάθε γωνιά της μοῦ φάνηκε πὼς ἄκουσα ἕνα κελάδημα. Κι' ἔμοιαζε σὰν ἐκεῖνο τὸ γαλάζιο «Ἀνοιξιάτικο κελάδημα, τοῦ Cinding... κάτι σὰν βαλσάκι ποὺ τὸ συνόδευαν ὁλόγυρα ἀόρατες σκιὲς καὶ τὸ χόρευαν τ' ἀστέρια καθὼς γλυστροῦσαν ἀγαπημένα στὴ γαλανὴ πίστα τ' Οὐρανοῦ...

Τότε συλλογίστηκα:

Ὑπάρχουν συνάδελφοί μου ποὺ ἔχουν πολὺ περίεργες ἰδέες γιὰ τὴ ζωή. Τὴν νοιώθουν σὰν μιὰ ἀπέραντη πολιτεία δίχως σύνορα καὶ θέλουν νὰ τὴν μικρίνουν καὶ νὰ τὴν δοῦν ταπεινωμένη στὰ πόδια τους.

Μὰ εἶναι ἀνόητο νὰ ζητᾶμε νὰ ὑποτάξουμε τὸν κόσμο καὶ νὰ γίνουμε ἀφέντες του. Ὑπάρχουν βασίλεια καὶ γιὰ μᾶς... βασίλεια ὄμορφα καὶ λαμπερὰ ποὺ εἶναι γεμᾶτα ἀπὸ ζωὴ καὶ ἀφοσίωση... βασίλεια ἀληθινὰ καὶ πανίσχυρα ποὺ δὲν εἶναι χτισμένα πάνω στὴν ἄμμο, ἀλλὰ ἐκτείνονται σὲ χῶρες παράξενης ὁμορφιᾶς καὶ ὀνειρεμένης εὐτυχίας.

Καθένας ἀπὸ μᾶς ἔχει ἕνα παμμέγιστο σκοπὸ στὴ ζωή. Κι' αὐτὸς ὁ πολύτιμος σκοπός, μπορεῖ νὰ κρύβεται μονάχα σὲ «μιὰ στιγμὴ ἀγάπης»...

Ναί! Ναί! Αὐτὴν τὴν στιγμὴ ἀγάπης, τὴν πιστεύω... γίνεται χρόνος, γίνεται ζωὴ ὅταν θελήσουμε νὰ ζήσουμε γιὰ κάποιο Ἰδανικό.

Αὐτὸ τὸ Ἰδανικὸ δὲν εἶναι μονάχα μιὰ ὑψηλὴ θεωρία. Ἴσως κάποτε κάποτε

---

(1) Πρῶτος ὁ ἀστυφύλαξ Σπυρίδων Κ. Πηλὸς ἔδωσε εἰς τὸ Περιοδικό μας ἐξαίρετα λογοτεχνικὰ δημιουργήματά του παρμένα ἀπὸ τὴν Ἀστυνομικὴν ζωήν, μὲ τὸ γενικὸ τίτλο, ἀποσπάσματα ἀπὸ τὸ «ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΟΣ». Τοῦτον συγχαίρομεν διὰ τὰ λογοτεχνικά του σκίτσα καὶ γιὰ τὸν τίτλο «**ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΟΣ**», τὸν ὁποῖον τὸ Περιοδικό μας χρησιμοποιεῖ πλέον γενικώτερα γιὰ κάθε τί, ποὺ ἀστυνομικοὶ λογοτέχναι, θὰ μπορέσουν νὰ δώσουν γύρω ἀπὸ τὴ ζωὴ καὶ τὴ δουλειά τους στὴν Ἀστυνομία Πόλεων.

νὰ εἶναι μιὰ ἁπλῆ, καλὴ κουβέντα... μιὰ ὄμορφη, αὐθόρμητη πράξη... ποὺ τραντάζει τὴν ψυχὴ καὶ τοῦ πιὸ σκληρόκαρδου.

Δὲν ἔχει σημασία ἂν μᾶς ἐπαινέσουν καὶ ἂν μᾶς ἀναγνωρίσουν τὴν ὑπηρεσία μας. Σημασία ἔχει νὰ βροῦμε τὸ ἰδανικό, νὰ τὸ κατακτήσουμε, νὰ τὸ κάνουμε ζωή μας. Γιατὶ ἂν ζοῦμε ἔτσι στὴν τύχη, γιὰ νὰ κάνουμε μονάχα τὴν ὑπηρεσία μας τυπικά, μοιάζουμε μ' ἕνα ὄμορφο πλοῖο ποὺ ταξειδεύει σ' ἕνα ἄγνωστο ὠκεανὸ δίχως πυξίδα. Κι' αὐτὴ ἡ πολύτιμη πυξίδα δὲν βρίσκω νᾶναι ἄλλη ἀπὸ τὴν χιλιοτραγουδισμένη ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ: «'Αγαπᾶτε ἀλλήλους»

'Εκεῖ ἐπάνω στηρίζεται ὁλόκληρο τὸ 'Αστυνομικὸ Οἰκοδόμημα—ἔστω κι' ἂν οἱ πολῖτες ἀγνοοῦν συνήθως πόσο ἀπέραντη εἶναι ἡ ἀγάπη μας γι' αὐτοὺς καὶ πόσο πονᾶμε στὸν πόνο τους καὶ χαιρόμαστε στὴ χαρά τους.

«Δὲν ξέρει κανεὶς νὰ ζῇ, ὅταν δὲν ξέρει ν' ἀγαπᾶ» ἔγραψε κάποτε ἡ Γεωργία Σάνδη.

'Εμεῖς ἐμάθαμε ν' ἀγαπᾶμε... Ν' ἀγαπᾶμε ὅλους—ἀκόμη καὶ τὸν λωποδύτη τοῦ 'Αστυνομικοῦ Δελτίου—Καὶ ἡ ἀγάπη ὁδηγεῖ τὰ βήματά μας εὐσυνείδητα μέσα στὶς ἄγριες νύχτες τοῦ χειμῶνα γιὰ τὴν ζωή, τὴν τιμὴ καὶ τὴν περιουσία τῶν ἄλλων.

'Ο τρόπος ὅμως ποὺ ἐκδηλώνουμε τὴν ἀγάπη μας δὲν φαίνεται. Μπερδεύεται μέσα σὲ ὡρισμένα δικαιώματα ποὺ μᾶς παρέχει ἡ Πολιτεία, σκαλώνει πάνω σὲ κοινωνικὲς ἀνωμαλίες, ἀγωνίζεται νυχθημερὸν μὲ τὶς προκαταλήψεις, μὲ τὸ ψέμμα, μὲ τὴν κακόπιστη περιφρόνηση.

Γράφω σὰν ἀστυφύλακας—γιατὶ ἀστυφύλακας εἶμαι—ἀλλὰ γράφω καὶ σὰν ἄθρωπος. Γιατί πιὸ πολὺ ἀπ' ὅλους τοὺς ἄλλους μᾶς ταιριάζει αὐτὴ ἡ λέξη. 'Υπάρχουν ὅμως καὶ κάποιες στιγμὲς (ἐλάχιστες δυστυχῶς), ποὺ τὰ γεγονότα καὶ οἱ περιπτώσεις τῆς ζωῆς μᾶς κάνουν ν' ἀνοίγουμε διάπλατα τὴν καρδιά μας στὰ κατάπληκτα μάτια τῶν ἄλλων. Τότε ἀποκαλύπτουμε τὴν ἀλήθεια. Καὶ τὰ ἀποτελέσματα εἶναι ἀνέλπιστα.

"Ακουσα πολλὲς φορὲς συνανθρώπους μου νὰ λένε «δὲν ἤξερα ὅτι ἡ 'Αστυνομία εἶναι ἔτσι. Διαφορετικὴ τὴν φανταζόμουν. Τώρα ὅμως ποὺ τὴν γνώρισα τὴν ἀγάπησα πολύ, μὲ ὅλη μου τὴν καρδιά».

"Εφτασε ἴσως γι' αὐτοὺς μονάχα μιὰ νοικοκυρεμένη κουβέντα, μιὰ εὐγενικὴ πράξη, ἕνα ἄδολο ἐνδιαφέρον ἀπὸ ἕνα ἀστυφύλακα γιὰ νὰ γίνουν φίλοι θερμοὶ τοῦ Σώματός μας.

Σὲ κάτι τέτοιες στιγμὲς καταλαβαίνω πόσο λεπτὴ εἶναι ἡ δουλειά μας καὶ πόσο τεράστια εἶναι ἡ εὐθύνη μας.

'Ο Κικέρων ἔλεγε κάποτε «ἕνα καλὸ παράδειγμα εἶναι χίλιες φορὲς ἀνώτερο ἀπὸ μιὰ καλὴ πράξη». Αὐτὸ καταλαβαίνετε τί σημαίνει; Σημαίνει ὅτι καθένας μας κρατᾶ στὰ χέρια του τὴν 'Ιστορία τῆς 'Αστυνομίας καὶ ἔχει τὴν δύναμη νὰ τῆς προσθέσῃ φίλους εἰλικρινεῖς ἄπειρους **μονάχα μὲ μία καλή του πράξη, ἢ καὶ μονάχα μὲ μία καλή του λέξη...**

Αὐτὸ εἶναι τὸ «'Ιδανικὸ» ποὺ συνδέει τοὺς ἀνθρώπους. Καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ ἄξονας γύρω ἀπὸ τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ κινούμεθα σὰν ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι.

. . . . . .

Αὐτὰ συλλογίστηκα, κοιτάζοντας ὁλόγυρά τὴν ἥσυχη φύση ἀπὸ τὸ ἀνοιχτὸ παράθυρο... Καὶ μ' αὐτὲς τὶς σκέψεις στὸ μυαλὸ κάθησα νὰ συνεχίσω ὅπως κάθε βράδυ τὸ 'Ημερολόγιό μου.

Καὶ οἱ ἀποψινὲς γραμμές μου εἶναι ἀφιερωμένες σὲ κάποιον παληὸ διώκτη

μας πού γίνηκε σήμερα, σάν τόν 'Απόστολο Παῦλο, θερμός φίλος μας γιατί ἕνας εὐσυνείδητος ἀστυφύλακας τῆς Τροχαίας τόν κατήχησε σιωπηλά στήν 'Αστυνομική 'Αλήθεια.

Λυπᾶμαι πού τό 'Ημερολόγιό μου εἶναι τόσο αὐστηρά προσωπικό ὥστε ἀποκλείει ὀνόματα καί πρόσωπα, ἀλλοιῶς μέ εὐχαρίστηση θά ἐμνημόνευα τά ὀνόματα καί τῶν δύο, γιά παράδειγμα καί σέ μᾶς καί στούς ἄλλους.

'Αλλά δέν ἔχει σημασία ἄν αὐτός πού ἄξαφνα μᾶς ἀγάπησε λεγόταν ἔτσι ἤ ἀλλοιῶς. Σημασία ἔχει αὐτό πού ἔγινε...

Καί αὐτό ἔγινε ἀκριβῶς σήμερα μπροστά στά μάτια μου καί στά μάτια πολλῶν ἄλλων πού μαζεύτηκαν καί πού τό διαλάλησαν ὕστερα καί σ' ἐχθρούς καί σέ φίλους . . . . . .

"Ενας πλούσιος ἦταν κάποτε ἐχθρός τῆς 'Αστυνομίας. "Ετσι ἀρχίζει αὐτή ἡ ἱστορία. Καί ἦταν ἕνας μεγαλοβιομήχανος πού πέρασε καί ἀρκετό καιρό στό ἐξωτερικό.

Μήν προσπαθήσετε νά τόν μαντεύσετε. Εἶναι ἀνώφελο. Προσπαθῆστε μονάχα νά μαντεύσετε πόσο μεγάλη ἦταν ἡ ἀγάπη τοῦ συναδέλφου μας πρός ὅλους ἀνεξαιρέτως τούς συνανθρώπους του, καί πρός τούς ἐχθρούς καί πρός τούς φίλους.

'Ανώνυμος θά μείνῃ καί ὁ ἀστυφύλακας. "Ετσι πρέπει. Γιατί ἡ διαφήμηση δέν ἔχει καμμιά σχέση μέ μᾶς καί μέ τό ἄχαρι ἔργο μας . . . . . .

'Ο Κουρσάρος—δέν εἶναι αὐτό τό ὄνομα—Εἶναι παρατσούκλι—Καί τόχει δόσει τό λαϊκό πνεῦμα σ' ἕναν ἀρωματισμένο βιομήχανο. Τόν λένε ἔτσι γιά δυό λόγους: Πρῶτα—πρῶτα γιατί ἔχει μιά πελώρια ἰδιωτική κούρσα, περήφανη κι' ἀγέρωχη σάν τά παληά κουρσάρικα καί δεύτερον γιατί ὅπου πέσῃ μέ τήν κούρσα του τά κάνει γυαλιά—καρφιά. Τίποτε δέν φαίνεται νά σέβεται αὐτός ὁ ἄνθρωπος. Καί τό πρῶτο πρᾶγμα πού περιφρονεῖ εἶναι ἡ 'Αστυνομία. 'Επιδεικτικά, σχεδόν χαιρέκακα, παραβαίνει τίς 'Αστυνομικές Διατάξεις καί κυνικά, δίχως οἶκτο, συμπεριφέρεται στούς ἀστυφύλακες, πληγή ἔχει καταντήσει γιά τήν 'Αστυνομία. 'Αλλά ἡ πρώτη ὑπηρεσία πού πληρώνει τίς συνέπειες τῆς ἰδιοτροπίας αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡ Τροχαία.

Μιά 'Αστυνομική Διάταξις ὁρίζει: «Μή κορνάρετε». 'Αλλ' αὐτός χαλάει τόν κόσμο στούς δρόμους χωρίς νά σέβεται τήν ἡσυχία τῶν ἄλλων. Καί μέ περισσότερο πεῖσμα κορνάρει κάθε φορά πού περνᾶ ἔξω ἀπό 'Αστυνομικό κατάστημα.

Κι' ἄν τολμήσῃ κανείς νά τοῦ κάνῃ τήν παρατήρηση τόν περιφρονεῖ δίχως καθόλου εὐγένεια.

Μιά ἄλλη πάλι 'Αστυνομική Διάταξη προστάζει: «Μήν τρέχετε». 'Αλλ' αὐτός διασχίζει πάντα τούς δρόμους μέ δαιμονισμένη ταχύτητα, ἀδιαφορῶντας γιά τούς ἄλλους.

"Ενα βράδυ κάποιος ἀστυφύλακας τόν πῆγε στήν Τροχαία γιά μιά σοβαρή παράβαση. Καί τό τί εἶπε ἐκεῖ δέν λέγεται. Φεύγοντας δέ δήλωσε ὅτι εἴμαστε «ἄχρηστοι γιά τό Κράτος», εὐχήθηκε δέ στόν ἀστυφύλακα νά τόν φυλάῃ ὁ Θεός νά μήν ξανασυναντηθοῦνε γιατί ἀλλοίμονό του . . . . . .

'Αλλά ὁ Θεός δέν τόν ἄκουσε. Καί ξανασυναντήθηκαν ἀπόψε πάλι μέ τόν ἀστυφύλακα. 'Αλλ' αὐτή ἡ συνάντηση δέν ἦταν ὅπως τήν περίμενε. "Ηταν ὅπως τήν ἤθελε ὁ συνάδελφός μου: μιά εὐκαιρία γιά νά τοῦ ἀποδείξῃ ὅτι θάδινε καί τήν ζωή του ἀκόμη γιά νά τόν κάνῃ νά νοιώσῃ ὅτι τόν ἀγαπᾶμε, ὅπως ὅλους τούς συνανθρώπους μας καί πῶς ἄν τό σκληρό καθῆκον μας μᾶς ἀναγκάζει καμμιά φορά νά τόν ἐνοχλοῦμε μέ τίς ἀπαγορεύσεις μας, ἡ καρδιά μας χτυπᾶ μονάχα γιά τοῦ πολίτου τήν εὐτυχία, τήν ζωή καί τήν χαρά . . . . . .

Ἕνα γλυκὸ δειλινὸ ἦταν τ' ἀποψινὸ καθὼς τὰ πρῶτα ἀστέρια ἄρχισαν κι' ὅλας τὴν βάρδια τους στὸν Οὐρανὸ ἀνοιγοκλείνοντας νυσταγμένα τὰ φωτερὰ μικρούτσικα ματάκια τους.

Κι' ἀπόψε, μέσα στὴν γλυκειὰ μυστικοπάθεια τῆς πολυθόρυβης πόλης, βρέθηκεν ὁ ἀστυφύλακας, σὲ μιὰ κεντρικὴ λεωφόρο, ἀνεβασμένος πάνω στὴν ξύλινη βάση νὰ κατευθύνῃ τὴν κίνηση. Μὲ τὴν προσοχὴ συγκεντρωμένη στὴν δουλειά του ἐργάζεται μὲ θαυμαστὴ ἁρμονία κινήσεων νὰ ὑποτάξῃ τὶς μηχανὲς ποὺ τὸν περιτριγυρίζουν.

Ἄξαφνα ὅμως συνέβη κάτι ἀπροσδόκητο. Ἕνα αὐτοκίνητο, μουγκρίζοντας ἀπειλητικά, περνᾶ μὲ ἀστραπιαία ταχύτητα τὰ ἄλλα ποὺ ἦταν σταματημένα, κάνει μιὰ παράλογη καὶ πολὺ ἄσχημα ὑπολογισμένη στροφὴ καὶ παρασύρει τὴν ξύλινη βάση καὶ τὸν σκοπὸ ἀστυφύλακα μακρυά, στὸ ἀπέναντι πεζοδρόμιο. Οἱ περίεργοι συγκεντρώνονται ἀγανακτισμένοι, οἱ ὁδηγοὶ τῶν αὐτοκινήτων ἀνήσυχοι πετάγονται ἔξω καὶ σπεύδουν πρὸς τὸν ἀστυφύλακα, καθὼς τὸ ἀτίθασσο αὐτοκίνητο σφηνώνεται μὲ τὴν ἴδια παράνομη ταχύτητα σ' ἕναν ἠλεκτρικὸ στύλο.

Ἡ σύγκρουσις ἦταν μοιραία, τὰ τζάμια θρυμματίζονται . . . . . .

Ὁ ἀστυφύλακας σηκώνεται, ξεσκονίζεται καὶ τρέχει πρὸς τὸ σφηνωμένο αὐτοκίνητο. Ὁ κόσμος προτρέπει τὸν ἀστυφύλακα νὰ ξυλοκοπήσῃ τὸν δράστη, ἕνας πιτσιρῖκος δίπλα μου ἑτοιμάζεται νὰ ἀπολαύσῃ μπουνιές... Ἀλλὰ μπροστὰ στὰ κατάπληκτα μάτια αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων λαβαίνει χώρα μιὰ ἀπίθανη σκηνή. Ὁ ἀστυφύλακας σκύβει μπροστὰ στὸ κτυπημένο αὐτοκίνητο, ἀνασύρει τὸν δράστη μαλακά, τὸν παίρνει στὴν ἀγκαλιά του, τὸν τοποθετεῖ προσεκτικὰ στὸ πεζοδρόμιο καὶ τὸν ρωτᾶ ὅσο παίρνει πιὸ γλυκά: **«Μήπως κτυπήσατε κύριε;»**. Ἐκεῖνος τινάζεται. Αὐτὴ ἡ ἐρώτηση μοιάζει μὲ μαστίγωμα στὴν ψυχή του, ὁ κόσμος κρατᾶ τὴν ἀναπνοή του, ἕνα γεροντάκι σκουπίζει κάποιο δάκρυ, καθὼς ὁ λεβέντης ἀστυφύλακας τῆς Τροχαίας τοποθετεῖ τὴν βάση στὴ θέση του καὶ συνεχίζει τὸ ἔργο του.

Θέλετε συνέχεια; Δὲν χρειάζεται. Σᾶς εἶπα πάρα πάνω τί ἐπηκολούθησεν. Αὐτὸς ὁ μεγαλοβιομήχανος ὁρκίζεται, στὸ ὄνομα τῆς Ἀστυνομίας σήμερα... τρεῖς ἁπλὲς λέξεις βρῆκαν κάποια σπίθα μέσα στὴ στάχτη τῆς ψυχῆς του κι' ἀνάψανε πυρκαγιά . . . . . .

Κι' ὁ Κουρσάρος ἐγίνηκε ὁ καλλίτερος φίλος μας...

Ἕνας Ἀστυφύλακας
Σ. Κ. Π.

ΠΑΡΑΙΝΕΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΒΑΘΜΟΦΟΡΟΥΣ [1]

Ὑπὸ κ. **Π. ΜΠΑΡΔΟΠΟΥΛΟΥ** Ἀστυν. Δ)ντοῦ Β΄

Πρὸς τοὺς κ.κ. Βαθμοφόρους

Ἐν συνεχείᾳ τῶν ὅσων ἀπηύθυνα πρὸς ὑμᾶς, κατὰ τὴν πρώτην ἑβδομαδιαίαν συγκέντρωσιν τῶν βαθμοφόρων τῆς Ὑποδ)νσεως τῆς 3-9-54, ἐπιθυμῶ ν' ἀπευθύνω καὶ τὴν παροῦσαν μου διὰ νὰ χαράξω τὰς γενικὰς ἀρχὰς καὶ τὰ συναισθήματα, ὑφ' ὧν δέον νὰ διαπνέεται ὁ βαθμοφόρος τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος καὶ ἔτι μᾶλλον ὁ βαθμοφόρος τῆς Ἀγορανομίας.

Σᾶς εἶναι γνωστὸν, ὅτι ὁ βαθμοφόρος ἀνελισσόμενος ἐν τῇ ἱεραρχίᾳ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Ὀργανισμοῦ, δὲν ἀποκτᾶ μόνον μείζονα ἐξουσίαν καὶ βαρύτερα καθήκοντα καὶ βαρυτέρας ὑποχρεώσεις καὶ δὲν ἐπωμίζεται μόνον μεγαλυτέρας εὐθύνας. Ἀλλὰ ἐπὶ πλέον ὑφίσταται καὶ πρέπει νὰ ὑφίσταται καὶ μίαν συναισθηματικὴν ἀλλαγήν. Ἀποκτᾶ αὐτομάτως τὴν ἰδέαν, τὴν ἔννοιαν ἢ μᾶλλον τὴν ἀρετὴν τῆς **ὑψηλοφροσύνης.**

Ἡ ἀρετὴ τῆς ὑψηλοφροσύνης δημιουργεῖ αὐτομάτως τὴν γενναιότητα καὶ ἡ γενναιότης τὴν **αὐτοθυσίαν.**

Ἀποκτᾶ ἐν συνεχείᾳ ὁ βαθμοφόρος τὸ συναίσθημα, τὸ ὁποῖον συνίσταται εἰς τὸν ἰδεολογικὸν σύνδεσμον ὁ ὁποῖος ἀναπτύσσεται μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἀσκουμένου ἔργου. Δηλαδὴ διὰ τὸν βαθμοφόρον τὸ Ἀστυνομικὸν ἔργον παύει νὰ ἔχῃ τὴν μορφὴν ἢ τὴν θέσιν τοῦ βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος καὶ λαμβάνει τὴν θέσιν τῆς πνευματικῆς συνθέσεως καὶ συνδέσεως.

Ἡ συναισθηματικὴ αὐτὴ ἀλλαγὴ ἐπέρχεται αὐτομάτως ὅταν ὁ βαθμοφόρος τῆς Ἀστυνομίας ἔχει ἀντιληφθῆ καὶ πλήρως γνωρίζει, ὅτι οἱ διεξαγόμενοι σήμερον ἀγῶνες μεταξὺ τῶν κοινωνιῶν, μεταξὺ τῶν λαῶν καὶ τῶν ἐθνῶν, εἶναι ἀγῶνες τοῦ πνεύματος ἐναντίον τῆς ὕλης. Εἶναι ἀγῶνες τοῦ πολιτισμοῦ ἐναντίον τῆς βαρβαρότητος.

Εἰς τοὺς καλοὺς αὐτοὺς ἀγῶνας, εἰς τοὺς πνευματικοὺς αὐτοὺς ἀγῶνας ἡ Ἑλλὰς εἶχε πάντοτε, ἔχει καὶ θὰ ἔχῃ πάντοτε τὴν πρωτοπορείαν. Καὶ εἶναι ἐκτὸς ἀμφιβολίας ὅτι μεταξὺ τῶν Ἑλληνικῶν ἀγωνιστῶν τοῦ πνεύματος ἐναντίον τῆς ὕλης, πρωτεύουσαν θέσιν κατέχει τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

Καὶ ἐντεῦθεν ἡ μεγάλη τοῦ βαθμοφόρου τῆς Ἀστυνομίας ἀποστολή.

Εἶναι ὁ καλλιεργητὴς τῶν ὑψηλῶν αὐτῶν πνευματικῶν ἰδεῶν τὰς ὁποίας ὀφείλει νὰ ἐμφυσήσῃ εἰς τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἄνδρας. Ὀφείλει νὰ τοὺς διαπλάσῃ καὶ τοὺς καταστήσῃ ἱκανοὺς ἀγωνιστὰς τοῦ καλοῦ αὐτοῦ ἀγῶνος.

---

(1) Εἰς γνῶσιν τῆς Δ)νσεως τοῦ Περιοδικοῦ περιῆλθεν ἡ ὑπ' ἀριθ. 22 τῆς 9)9)54 Ἡμερησία Δ)γὴ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ὑποδ)νσεως Ἀγορανομίας κ. Π. Μπαρδοπούλου, ἡ ὁποία ἐκρίθη σκόπιμον νὰ δημοσιευθῇ, ὄχι μόνον διὰ τὸ ἐξαίρετον περιεχόμενόν της, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ ἀποτελέσῃ δεῖγμα τοῦ τρόπου κατὰ τὸν ὁποῖον πρέπει οἱ ἀνώτεροι Ἀξ)κοί, οἱ διοικοῦντες μονάδας, ἀναδεικνυόμενοι ἄξιοι τῆς ἀποστολῆς των, νὰ ἐμπνέουν καὶ διδάσκουν τοὺς κατωτέρους των, ἐν παντὶ καὶ πάντοτε. Ὁ τίτλος ἐδόθη ὑπὸ τῆς Δ)νσεως τοῦ Περιοδικοῦ.

Ὀφείλει ἐπίσης ὁ βαθμοφόρος νὰ εἶναι ἀκριβὴς διερμηνευτὴς τῶν πνευματικῶν αὐτῶν ἰδεωδῶν εἰς τοὺς πολίτας, εἰς τρόπον ὥστε νὰ κατανοήσωσι πλήρως οὗτοι ὅτι τὰ Ἀστυνομικὰ Καταστήματα καὶ Ἀστυνομικὰ Γραφεῖα ἀποτελοῦν δι' αὐτοὺς πνευματικοὺς σταθμούς.

Ἀσκοῦμεν κατὰ συνέπειαν ἔργον καθαρῶς ἐθνικόν, κοινωνικὸν καὶ ἐκπολιτιστικόν.

Ἀποτελοῦμεν τὴν θέσιν καὶ ἀποκρούομεν τὴν ἄρνησιν.

Ὑπηρετοῦμεν τὸ πνεῦμα καὶ ἀρνούμεθα τὴν ὕλην, ἡ ὁποία ἀπεργάζεται τὴν στασιμότητα, τὸ τέλμα, τὴν καταστροφήν.

Διατηροῦμεν μὲ βαθεῖαν πίστιν καὶ Ἑλληνικὸν ἐνθουσιασμὸν τὰς πνευματικάς μας ἐπάλξεις, ἀγωνιζόμεθα ἐπ' αὐτῶν καὶ παρέχομεν τὰ ὡραιότερα παραδείγματα· παραδείγματα εἰς τοὺς ὑφ' ἡμᾶς καὶ παραδείγματα εἰς τοὺς πολίτας.

Ὡς προμετωπίδα τῶν σκέψεών μας, τῶν ἐκδηλώσεών μας καὶ τῶν πράξεών μας εἷς τε τὰς ὑπηρεσιακὰς καὶ τὰς ἰδιωτικάς μας ἐμφανίσεις ἔχομεν τὰ ὡραῖα ἐκεῖνα συναισθήματα, τὰ ὁποῖα ἀναδεικνύουν τὸν βαθμοφόρον καὶ τὸν εἰς ὃν ἀνήκει οὗτος ὑπηρεσιακὸν ὀργανισμόν, καὶ τὸν καθιστοῦν ἄξιον τῆς μεγάλης του ἀποστολῆς.

Ἔχομεν τὴν πίστιν καὶ τὴν πλήρη προσήλωσίν μας ἐπὶ τὸ ἐπιτελούμενον ἔργον μας.

Ἔχομεν τὴν εὐγενῆ μας συμπεριφορὰν πρὸς πάντας τοὺς πολίτας ἀνεξαρτήτως τάξεως καὶ κοινωνικῆς θέσεως καὶ τὴν δύναμιν νὰ ἐμφυσήσωμεν τὸ ἔξοχον αὐτὸ συναίσθημα εἰς τοὺς ὑποδεεστέρους μας. Εἶναι ὁ ἀσφαλέστερος παράγων τῆς ἐπιτυχίας κατὰ τὰς ἑκάστοτε ἐνεργείας μας. Οἱ εὐγενεῖς τρόποι, ἡ σύνεσις, ἡ μετ' ἀταραξίας ἀντιμετώπισις τῶν ὑπηρεσιακῶν μας ζητημάτων, ἀφοπλίζουν καὶ τὸν πλέον δύστροπον καὶ τὸν πλέον κακόβουλον.

Εἶναι ἡ ὡραιοτέρα παράδοσις διὰ τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα καὶ ἐπὶ τοῦ ὡραίου αὐτοῦ συναισθήματος συνέγραψαν οἱ προγενέστεροι ἡμῶν τὴν ὡραιοτάτην καὶ ἀπέραντον ἱστορίαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ θεσμοῦ.

Φανῶμεν ἀντάξιοι συνεχισταὶ τῆς ἀπεράντου καὶ ἐνδόξου αὐτῆς ἱστορίας.

Ἔχομεν τὸ συναίσθημα τῆς ἀπονομῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἴσης μεταχειρίσεως τῶν πολιτῶν ὑφ' οἱανδήποτε μορφὴν καὶ ἂν ἐπικοινωνῶμεν μετ' αὐτῶν.

Ἔχομεν τὴν μεταξύ μας ἀγάπην, τὴν συναδελφικὴν ἀλληλεγγύην καὶ τὴν ἁρμονικὴν συνεργασίαν, ὅρων ἀπαραιτήτων διὰ τὴν ἐπιτυχῆ διεξαγωγὴν τοῦ ἔργου μας.

Μὲ τὰ συναισθήματα αὐτὰ καὶ μὲ τὴν συνεχῆ καθοδήγησιν καὶ κατεύθυνσιν τῶν ὑπαλλήλων μας θὰ προχωρήσωμεν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἐπιμόνου ἀλλ' εὐγενοῦς καὶ ἰδεώδους ἔργου μας, μὲ πλήρη τὴν πεποίθησιν τῆς ἀσφαλοῦς ἐπιτυχίας.

Οὕτω καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς θὰ ἀναδείξωμεν καὶ πολυτίμους ὑπηρεσίας θὰ προσφέρωμεν εἰς τὴν πατρίδα καὶ τὴν κοινωνίαν.

Π. ΜΠΑΡΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΡΕΑΛΙΣΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

— ΣΤ —

«Δὲν ξέρω ἂν ἔχουν περάσει πολλὰ χρόνια ἀπὸ τότε ποὺ γίνηκαν ὅσα θὰ σοῦ » πῶ τώρα, ἀλλὰ τὰ θυμᾶμαι ὅλα τόσο καλά, ποὺ νομίζω πὼς μία στιγμὴ μονάχα » ἔχει περάσει. Εἶχα τὴν ἡλικία κείνη, ποὺ οἱ ποιὸ εὐγενικὲς καὶ μεγάλες ἰδέες » γεννιῶνται καὶ φουντώνουν στὴν ψυχή μας καὶ πίστευα, πὼς ὁ ἄνθρωπος γεν- » νήθηκε μονάχα γιὰ τὴν εὐτυχία, μονάχα γιὰ τὸ καλό. Εἶναι ἀλήθεια, πὼς στὴν » ἐπαρχία ὅπου ἔζησα, μὲ τὸ αὐστηρὸ ἀλλὰ ἠθικὸ περιβάλλον καὶ μὲ τὶς ξεχωριστὲς » φροντίδες τῆς οἰκογενείας μου ἤμουνα εὐτυχισμένος, καὶ θεωροῦσα ὑποχρέωσι » νὰ μοιράζω ἕνα μέρος ἀπὸ τὴν εὐτυχία μου, ἐκεῖ ποὺ νόμιζα πὼς κάποιο σύννεφο » δυστυχίας εἶχε πέσει. Μὲ αὐτὰ τὰ αἰσθήματα, μὲ αὐτὲς τὶς ἰδέες καὶ μὲ μιὰ πίστι » γιὰ τὴ δύναμι τοῦ ἑαυτοῦ μου βρέθηκα φοιτητὴς στὸ Πανεπιστήμιο τῆς Ἀθήνας. » Τὸ καινούργιο περιβάλλον καὶ τὰ μαθήματα δυνάμωσαν περισσότερο τὴν πίστι » μου στὶς ἰδέες ποὺ εἶχα γιὰ τὶς ὑποχρεώσεις τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος εἶναι εὐτυ- » χισμένος καὶ μὲ λαχτάρα περίμενα καὶ γὼ νὰ βρεθῇ μιὰ περίπτωσι, ὅπου θὰ » πραγματοποιοῦσα τὶς ἰδέες μου, δείχνοντας στὸν ἑαυτό μου, πὼς ὁ ἄνθρωπος » πρέπει νὰ εἶναι καλὸς καὶ πρέπει νὰ μοιράζεται τὴν εὐτυχία του μὲ τοὺς ἄλλους.

« Φοιτοῦσα στὸ τρίτο ἔτος τοῦ Πανεπιστημίου καὶ εἶχα πάρει τὴ συνήθεια » ν' ἀνεβαίνω συχνὰ στὴν Ἀκρόπολι καὶ νὰ κάθουμαι στὸν ἀνατολικὸ βράχο πολλὲς » ὧρες, συγκεντρωμένος στὶς δικές μου σκέψεις, ποὺ τώρα ἄρχισαν νὰ φουντώ- » νουν μέσα στὴ φαντασία καὶ νὰ πλάθουν ὄνειρα γιὰ τὸ μέλλον, γιὰ τὴν ζωὴ καὶ » γιὰ τὴν εὐτυχία. Καὶ ὅπως κάθε νέος ἄφηνα τὴ φαντασία μου νὰ παίρνῃ μακρυνὸ » δρόμο, καὶ νὰ πλάθῃ ὄνειρα ὄχι μονάχα γιὰ τὴν εὐτυχία τὴ δική μου, ἀλλὰ καὶ » γιὰ τὸ κοινωνικὸ σύνολο ὁλόκληρο, ποὺ τὸ ἔβλεπα σὰν κάτι ἑνωμένο, μονοκόματο, » ποὺ νόμιζα πὼς κλείνεται μέσα στὴν ψυχὴ τοῦ κάθε ἀνθρώπου καὶ πὼς τὸ αἰστα- » νόμαστε ὅλοι μας κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο.

« Οἱ μελέτες μου καὶ μιὰ ἰδιαίτερη κλίσι, ποὺ εἶχα στὴ λογοτεχνία, μοῦ εἶχαν » δόσει μιὰ πολὺ καλὴ θέσι στὴν φιλολογικὴ κίνησι τῆς ἐποχῆς καὶ κάθε τι ὅπου » ἔγραφα διαβάζονταν μὲ εὐχαρίστησι ἀπὸ πολλοὺς καὶ διαλεχτοὺς ἀνθρώπους, » ποὺ μ' ἔκριναν μὲ ἐνθουσιασμό. Τὸ περιοδικὸ ὅπου ἔγραφα τότε, μὲ ψευδώνυμο » πάντα, εἶχε πάρει τὴν πρώτη κυκλοφορία. Εἶναι ἀλήθεια ποὺ δὲν μὲ κούραζε κα- » θόλου νὰ γράφω, ἀφοῦ δὲν ἔκανα τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ ρίχνω στὸ χαρτὶ κάθε » σκέψι ποὺ ἔφτανε στὸ νοῦ μου καὶ μάλιστα ὅπως ἀκριβῶς παρουσιάζονταν. Γε- » λοῦσα μάλιστα πολλὲς φορές, ὅταν διάβαζα κριτικὲς ποὺ μοῦ ἀνεγνώριζαν ταλέντο » ἐξαιρετικὸ καὶ πολυμάθεια, ἐνῷ ἐγὼ τὴν περισσότερη ὕλη τὴν ἔπερνα ἀπὸ τὸ » δικό μου τὸν ἐσωτερικὸ κόσμο. Ἡ ἀγάπη αὐτή, ποὺ ἔδειχνε ὁ κόσμος γιὰ ὅ,τι

» ἔγραφα ἐκτὸς ποὺ μοῦ ἔδινε μεγάλο θάρρος, ἄφηνε καὶ ἀρκετὰ κέρδη, τὰ ὁποῖα » ἐπέτρεπαν νὰ μὴ γίνουμαι βάρος στοὺς γονεῖς μου γιὰ τὶς σπουδές.

«Κάθε χρόνο ποὺ τελείωνα τὰ μαθήματά μου, πήγαινα στὴν ἐπαρχία, στὴν » ἰδιαίτερη πατρίδα μου. 'Απὸ ἐκεῖ, τὸ ἀγνὸ καὶ ὁλοκάθαρο περιβάλλον ἔπαιρνα » καινούργιο κουράγιο καὶ πίστευα πὼς δὲν ὑπάρχει στὸν κόσμο δυστυχία.

— Ζ —

«Κάθε ἄνθρωπος ἔχει ὡρισμένες μέρες στὴ ζωή του, ποὺ ὅσος χρόνος κι' » ἂν περάσει πάντα μένουν πολὺ σιμά του, γιατὶ κρατοῦν ζωγραφιστὲς ὡρισμένες » εἰκόνες ποὺ ἔπαιξαν τὸν κυριώτερο ρόλο γιὰ τὸ μέλλον του, γιὰ ἕνα φτερούγισμα » στὰ ὕψη ἢ γιὰ νὰ ἕνα γκρέμισμα στὰ σκοτάδια.

«Ἦταν Μάϊος, ἐποχὴ δηλαδὴ ποὺ ἡ 'Αθήνα παρουσιάζει ὅλη της τὴ φυσι- » κὴ γοητεία. Ὅπως ἔκανα συχνὰ ὕστερα ἀπὸ τὰ ἀπογευματινὰ μαθήματά μου, » πῆρα τὴ Λεωφόρο Πανεπιστημίου καὶ προχωρῶντας πρὸς τὸν 'Εθνικὸ κῆπο » ἔφθασα στὴν 'Ακρόπολι καὶ ἀνέβηκα στὸ βράχο μου εὐχαριστημένος, γιατὶ θ' ἀ- » πολάμβανα ὕστερα ἀπὸ λίγο τὴ δύσι τοῦ ἥλιου, ποὺ παίρνει ἐξαιρετικὴ μεγαλοπρέ- » πεια ὅταν φαντάζῃ ὁλόχρυσος μέσα ἀπὸ τὸν Παρθενῶνα. 'Εκεῖ νοιώθει κανεὶς » μιὰ ἀπέραντη γοητεία, ὅπου κρατεῖ μέχρι τὴ στιγμή, ποὺ καὶ οἱ τελευταῖες ἀπο- » χρώσεις σβύνουν ἀνάλαφρα καὶ τὸ σκοτάδι ἁπλώνεται σιγὰ σιγά, ὁπόταν ἄθελα » ἔρχεται στὸν καθένα ἡ σκέψι, ἂν θὰ πρέπῃ νὰ φύγῃ ἢ νὰ μείνῃ ἐκεῖ γιὰ νὰ περι- » μένῃ τὴν ἀνατολή.

« Κατὰ τὶς νυχτερινὲς αὐτὲς ὧρες εἶναι πολὺ λίγοι κεῖνοι ποὺ ἀπομένουν » πάνω στὸ βράχο τῆς 'Ακροπόλεως γιὰ νὰ περάσουν τὴ νύχτα τους. 'Εγὼ πολλὲς » φορὲς ἀπόμεινα ὁλομόναχος καὶ αὐτὸ μοῦ ἔκαμε ἐξαιρετικὴ εὐχαρίστησι γιατὶ συλ- » λογιζόμουν, πὼς οἱ σκέψεις μου καὶ οἱ ἰδέες ποὺ μοῦ ἐρχόταν τὶς ὧρες αὐτὲς παίρ- » νουν μὲ τὴ φαντασία τέτοια ἔκτασι ποὺ ἀγκαλιάζουν ὁλόκληρο τὸν κόσμο.

« Ἔτσι τὸ ἀπόγευμα κεῖνο, κάθησα ὁλομόναχος στὸ δυτικὸ βράχο καὶ συγ- » κεντρωμένος στὸν ἑαυτό μου παρακολουθοῦσα τὴν ἐξαίρετη ἀλλαγὴ τῶν χρωμα- » τισμῶν τοῦ Οὐρανοῦ, ποὺ σὲ κάθε στιγμὴ ἔδινε καινούργιο φόντο στὸν Παρθε- » νῶνα, τὸ μνημεῖο αὐτὸ ποὺ σεβάστηκεν ὁ χρόνος καὶ ἡ ἀνθρώπινη ὀργή. Πλησί- » αζε νὰ χαθῇ καί ἡ τελευταία ἀπόχρωσι, ὅταν ἔννοιωσα παλὺ κοντά μου σὰν μιὰ » σκιὰ νὰ στέκῃ στὴν ἄκρη τοῦ βράχου. Γύρισα ἀπότομα πρὸς τὰ ἐκεῖ καὶ εἶδα μία » νέα ποὺ ὀλόρθια κυττοῦσε πρὸς τὸν Οὐρανό· μοῦ ἐφάνη μάλιστα περίεργο πὼς » κρατοῦσε τὴν ἰσορροπία της, γιατὶ φάνταζε πῶς ἔστεκε στὸν ἀέρα καὶ μόνο οἱ ἄ- » κρες ἀπὸ τὰ δάκτυλα τῶν ποδιῶν της ἄγγιζαν τὸ βράχο κατάνακρα.

« Δὲν ἔκανα καμμιὰ ἄλλη σκέψι ἀλλὰ ἔτρεξα καὶ τὴν κράτησα ἀπὸ τὸ μπρά- » τσο. Κείνη σὰν νὰ ταράχτηκε γύρισε φοβισμένη καὶ ἔκαμε μιὰ κίνησι νὰ λευτε- » ρώσῃ τὸ χέρι της. Κατάλαβα πὼς εἶχε σκοπὸ νὰ πέσῃ ἀπὸ τὸ βράχο αὐτὸ στὸν » γκρεμνὸ καὶ τὴν τράβηξα πρὸς τὰ πίσω. Δὲν μίλησε ἀλλὰ μούριξε ἕνα βλέμμα, » ποὺ ἀκόμη δὲν μπορῶ νὰ ἐξηγήσω ἂν ἦταν βλέμμα ποὺ ἔδειχνε εὐγνωμοσύνη ἢ μῖ- » σος, γιατὶ τὴν ἐμπόδισα νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ἀπόφασί της. Ὁ ἄνθρωπος εἶναι » πάντοτε ἐγωϊστὴς καὶ στενοχωριέται ὅταν ἔρχεται κάποιος καὶ στὶς πιὸ παράλογες » σκέψεις του νὰ τὸν ἐμποδίσῃ ἀπὸ πράξεις ποὺ εἶναι φανερὸ ὅτι ἀποτελοῦν τρέλλα.

« Ἐμεινα καὶ γὼ γιὰ λίγη στιγμὴ σκεπτικὸς γιατὶ δὲν μποροῦσα νὰ κατα- » λάβω πῶς μιὰ νέα εἶχε ἀποφασίσει νὰ στερηθῇ γιὰ πάντα τὴν ἀπόλαυσι τῆς ζωῆς » καὶ μάλιστα στὸ μέρος ὅπου ἡ φύσις τῆς ἔδειχνε ὅλες τὶς καλλονές της. Νόμιζα » πὼς δὲν ὑπάρχει δυστυχία στὸν κόσμο καὶ πὼς ἐκεῖνο, ποὺ οἱ ἄνθρωποι νομίζουν » δυστυχία εἶναι κάποια ἀόρατη δυναμικὴ ἀχτίνα ποὺ πρέπει κανεὶς νὰ τὴν ζοντα- » νέψῃ καὶ νὰ τὴν κάνῃ νὰ φανερώσῃ τὴν ὠφελιμότητά της.

« Ἔτσι, ὅταν κατώρθωσα σὲ λίγο νὰ τακτοποιήσω τὶς σκέψεις μου ἐπίστεψα

» πὼς αὐτὴ ἦταν ἡ στιγμή, ποὺ ἔπρεπε νὰ ἐνεργήσω, νὰ μεταγγίσω δηλαδὴ τὴν εὐτυ-
»χία ποὺ ἔννοιωθα ἐγώ, στὴν
»ψυχὴ κάποιου ποὺ φανταζόταν
»τὸν ἑαυτό του δυστυχισμένο.

« Πῆρα ἀπὸ τὸ χέρι τὴ
»νέα καὶ σχεδὸν ἀμίλητα τὴν
»τράβηξα πρὸς τὴν ἔξοδο.

« — Πρέπει νάχετε ἀη-
»διάση τὴ ζωὴ ψιθύρισα....

« Δὲν πῆρα καμμιὰ ἀ-
»πάντησι καὶ μόνο ἕνα πικρὸ
»χαμόγελο πέρασε ἀπὸ τὰ
»χείλη της καὶ ἀργότερα ἐ-
»στάθη λίγο καὶ μὲ σβυσμένη
»φωνὴ καὶ κατεβασμένα μά-
»τια μοῦ λέγει:

« — Νομίζετε πῶς κά-
»ματε καλό; Καὶ μειδίασε ἔτσι
»ποὺ ἔδινε μονάχη στὸ ἐρώ-
»τημά της μιὰ εἰρωνικὴ ἀ-
»πάντησι. Κύριε... συνέχισε,
»σᾶς εὐχαριστῶ, ἀλλὰ ἡ ζωὴ
»εἶναι τὸ ἴδιο εὐχάριστη ὅπως
»καὶ ὁ θάνατος.

«Ἔννοιωσα τότε σὰν
»νὰ σύρθηκε ἀπότομα κάποιο
»σκοτεινὸ παραπέτασμα ποὺ
»σκέπαζε τὴ ψυχὴ τῆς νέας καὶ
»πέρασαν ἀπὸ τὸ μυαλό μου
»σκέψεις περίεργες.

Ἔτρεξα καὶ τὴν κράτησα ἀπὸ τὸ μπράτσο

« Φαίνεται πὼς ἔμεινα ἀρκετὰ σὰν ἀφηρημένος, γιατὶ ἀναγκάστηκε ἡ νέα νὰ
» μὲ τραβήξῃ αὐτὴ τώρα γιὰ νὰ προχωρήσουμε πρὸς τὴ λεωφόρο ἀφήνοντας πίσω
» μας τὸν κῆπο τῆς Ἀκροπόλεως.

« Βλέπετε πὼς εἶναι τὸ ἴδιο εὐχάριστη ἡ ζωή, ὅπως καὶ ὁ θάνατος, ξαναεῖπε
» τώρα, μὲ κάποια ὑπεροχὴ ἡ νέα.

« — Ὄχι! κατώρθωσα ν' ἀπαντήσω. Ἡ εὐτυχία βρίσκεται μονάχα στὴ ζωή.
» Δὲν ξέρω τί τόνο εἶχε ἡ φωνή μου, ἀλλὰ αὐτὸ τὸ πίστευα καὶ φαίνεται πὼς ἡ
» πίστι μου αὐτὴ ἐπηρέασε τὴ νέα, γιατὶ ἔννοιωσα τὴν παλάμη νὰ σφίγγεται ἀπό-
» τομα στὸ μπράτσο μου. Κάτι μᾶς ἔφερε πολὺ κοντὰ τὸν ἕνα πρὸς τὸν ἄλλο καὶ βα-
» δίζαμε σιγὰ σιγά, χωρὶς ν' ἀλλάζουμε καμμιὰ λέξι.

« Ὅποιος ἔζησε στὴν Ἀθήνα ἔχει πάντα μπροστά του τὶς φεγγαρόλουστες
» νύχτες της, ποὺ τὸ καθάριο χρῶμα τ' οὐρανοῦ παίρνει μιὰ ἀσημένια ἀπόχρωσι
» καὶ ρίχνει στὰ πρόσωπα καὶ τὰ πράγματα ἕνα τέτοιο φῶς, ὅπου νομίζει κανεὶς
» πὼς εἶναι φωσφόρισμα ποὺ βγαίνει ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸ τῶν πραγμάτων. Δὲν ξαί-
» ρω ἂν ἡ λαμπρότης αὐτὴ τῆς Ἀθηναϊκῆς ἀτμόσφαιρας μ' ἔκανε νὰ βρῶ ἁρμο-
» νικὴ ὁμορφιὰ στὴν ἀπροσδόκητη νέα, ποὺ καθὼς περπατοῦσε πλάϊ μου ἀμί-
» λητη καὶ συγκεντρωμένη σὲ κάποια ἰδέα, ἔρριξα πάνω της πλάγιες ματιὲς καὶ
» εἶδα πὼς μὲ τὸ ψηλὸ ἀνάστημά της, τὸ ὠχροκίτρινο πρόσωπό της καὶ τὰ σκια-
» σμένα ἀπὸ κάποιο πόνο βλέφαρά της ἔδιναν τὴν ἐντύπωσι πὼς ἦταν μία ἀπὸ
» τὶς μαρμάρινες νέες τῆς Ἀκροπόλεως, ποὺ κατέβηκε ἀπὸ τὴ θέσι της γιὰ νὰ ζήσῃ

» καὶ πάλι στὴν ἀγαπημένη πόλι τῶν Θεῶν. Τὰ μαλλιά της μὲ καστανόχρυσο χρῶμα, » κάπως φυσικὰ ριγμένα πρὸς τὰ πίσω, πλαισίωναν κατὰ τρόπο χαρακτηριστικὸ τὸ » πρόσωπο τῆς νέας αὐτῆς, πού, ὅπως κατάλαβα εἶχε τὴν ἰδέα πὼς ἡ εὐτυχία βρί- » σκεται στὸ θάνατο, ἀλλὰ πού ἀκόμη δὲν τὸ πίστευε καλὰ καλά. Ἔτσι ἀμίλητοι » εἴχαμε κατεβῆ ἀπὸ τὸ βράχο καὶ εἴχαμε περιπατήσει ἀρκετὰ στὴ Λεωφόρο, ὡς » πού φθάσαμε στὶς στῆλες τοῦ 'Ολυμπίου Διὸς καὶ σὰν νὰ εἴχαμε συννενοηθῆ καὶ » οἱ δυὸ καθίσαμε πάνω σ' ἕνα μάρμαρο, λείψανο κι' αὐτὸ μιᾶς παληᾶς δόξας, πού » μᾶς ἄφησε τὰ ἐρείπιά της μὲ κάποια εἰρωνεία, καὶ σαρκασμὸ γιὰ τοὺς καινούρ- » γιους ρυθμοὺς καὶ ἰδέες.

« — Βλέπεις πόσο ὄμορφα εἶναι αὐτὰ τὰ μάρμαρα ἔτσι ἐρειπωμένα, μοῦ λέ- » γει ἡ νέα. Εἶναι ὁ θάνατος πού τοὺς ἔδωσε τὴν ὁμορφιὰ αὐτή.

« 'Απὸ κείνη τὴ στιγμὴ ἄρχισε νὰ μοῦ μιλῆ στὸν ἑνικὸ σὰν νὰ εἴχαμε γνω- » ρισθῆ ἀπὸ πολλὰ χρόνια καὶ αὐτὸ μὲ κολάκευε περισσότερο, γιατὶ εὕρισκα πὼς » εἶχα κάποια εὐχάριστη ἐπίδρασι στὴ νέα αὐτή, αἰσθανόμουνα δὲ καὶ ἕναν ἐγωϊ- » σμὸ γιατὶ θὰ κατώρθωνα νὰ δώσω μέρος ἀπὸ τὴν εὐτυχία τὴ δική μου σ' ἕνα ἄλλο » πρόσωπο.

« — Ἔχεις δίκηο ἀπάντησα. Τὰ ἐρείπια αὐτὰ εἶναι ὄμορφα, ἀλλὰ πρέπει » νὰ ὁμολογήσῃς πὼς καὶ αὐτὰ κλείνουν ἀκόμη μέσα τους ἕνα πνεῦμα, πὼς δὲν εἶ- » ναι τελείως πεθαμένα. Τὸ πνεῦμα τοῦ ἰδανικοῦ, τὸ πνεῦμα τῆς εὐτυχίας τους τὰ » κάνει νὰ μᾶς παρουσιάζωνται τόσο ὄμορφα.

« Αὐτὰ μάλιστα ἔχουν ζωὴ αἰώνια. Καὶ ἡ ζωὴ εἶναι ὡραία. Πρέπει νὰ μὲ πι- » στέψῃς.

« Ὅταν ἐγὼ ἔλεγα αὐτά, ἐκείνη εἶχε ῥίξει τὸ κεφάλι πάνω στὸ στῆθος της » καὶ μοῦ ἐφάνη πὼς κάποιο δάκρυ κύλισε ἀπὸ τὰ βλέφαρά της.

« Ἐννοιωσα πόνο, γιατὶ νόμισα πὼς ἐγὼ ἔγινα αἰτία νὰ ταραχθῆ καὶ τρέμον- » τας σχεδὸν πῆρα στὶς παλάμες μου τὸ χέρι της καὶ τὸ σκέπασα ἀπαλά, ἐνῶ ἔν- » νοιωθα ὅτι τὰ δάκτυλά της ἔτρεμαν.

« — Σοῦ ἔκαμα κακὸ πρόσθεσα. Πᾶμε νὰ φύγουμε, νὰ σᾶς πάω στὸ σπίτι » σας. Ἡ νέα δὲν σηκώθηκε ἀλλὰ φάνηκε περισσότερο ταραγμένη μὲ τὴ πρότασί » μου αὐτὴ καὶ ἔστρεψε πάλι τὸ βλέμμα της ἐρωτηματικὰ πρὸς τὸ βράχο τῆς 'Α- » κροπόλεως.

« Αὐτὸ μὲ τρόμαξε καὶ προσπάθησα νὰ μπῶ στὴ σκέψι της. Θεώρησα ὑποχρέ- » ωσί μου πιὰ νὰ μὴ τὴν ἀφήσω καθόλου, γιατὶ εἶδα καθαρά, πὼς μιὰ ἔμμονη ἰδέα » εἶχε κυριέψει τὴν ψυχή της, ὁ θ ά ν α τ ο ς.

« — Σ' εὐχαριστῶ, μοῦ λέγει, ἀλλὰ ἄφησέ με μόνη, πήγαινε καὶ ξέχασε ὅτι » εἴπαμε, εἶναι εὐχάριστο νὰ ζῇ κανεὶς εὐτυχισμένος, ὅπως εἶναι εὐχάριστο καὶ νὰ » πεθαίνῃ κανεὶς γιὰ νὰ εὐτυχήσῃ.

« Τὰ τελευταῖα αὐτὰ λόγια της χτύπησαν βαθειὰ στὴν ψυχή μου καὶ σκεπτό- » μουν πὼς ἡ δική μου εὐτυχία εἶχε πιὰ μοιρασθῆ. Δὲν ἦτο δυνατὸ ν' ἀφήσω τὴ νέα αὐ- » τὴ νὰ παραδοθῆ στὸ θάνατο, γιατὶ ἔγινε πιὰ ἕνα κομμάτι τῆς δικῆς μου εὐτυχίας.

« — Εἶσαι πολὺ στενοχωρημένη, λέγω κάπως ἐπιτακτικὰ καὶ εἶμαι ὑποχρε- » ωμένος νὰ σὲ πάω στὸ δωμάτιό μου....

« — Πρέπει ὅμως νὰ σκεφθῆς, μοῦ ἀπαντᾶ, πὼς χάνεις πιὰ τὴν εὐτυχία σου » καὶ φοβᾶμαι μήπως κάποτε τὸ μετανοιώσῃς.

« Αὐτὸ ἐγὼ δὲν μποροῦσα νὰ τὸ καταλάβω καὶ χωρὶς νὰ δώσω ἀπάντησι τὴν » πῆρα ἀπὸ τὸ μπράτσο καὶ βαδίζοντας φθάσαμε στὴν ὁδὸν Λυκαβηττοῦ, ὅπου ἔμε- » να τότε κρατῶντας δύο δωμάτια μέσα σὲ μιὰ ἐπαρχιακὴ οἰκογένεια. Ἡ ὥρα ἦταν » κοντὰ μεσάνυχτα καὶ χωρὶς νὰ χάσω καιρὸ ἔδειξα στὴ νέα τὸ δωμάτιό μου, ἐγὼ » δὲ πέρασα στὸ γραφεῖο μου καὶ ἔπεσα νὰ κοιμηθῶ πάνω σ' ἕνα καναπέ.

(Συνεχίζεται)

ΤΟ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΜΑΤΙ[1]

ΜΙΑ ΥΠΕΡΟΧΗ ΣΥΣΚΕΥΗ ΕΡΕΥΝΗΣ ΥΠΟΠΤΩΝ ΑΤΟΜΩΝ ΚΑΙ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΩΝ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Νέας Ὑόρκης ἕνας ρομπὸτ τελωνειακὸς ἐπιθεωρητὴς ὡπλισμένος μὲ ἕνα μαγικὸ μάτι ἀκτίνων Χ, ἐματαίωσε τὴν προσπάθειαν λαθραίας εἰσαγωγῆς διαμαντιῶν ἀξίας 200.000 δολλαρίων εἰς τὴν Ἀμερικήν. Τὰ διαμάντια ἦταν κρυμμένα μέσα σὲ ἕνα ξύλινο ἀεροπορικὸ κιβώτιο μὲ γυαλικά. Μέσα σ' αὐτὸ τὸ κιβώτιο ἦταν τοποθετημένα 20 μικρὰ σακκουλάκια μὲ διαμάντια τῶν 2.000 καρατιῶν. Ἐπρόκειτο γιὰ τὴν μεγαλύτερη ἀπόπειρα λαθραίας εἰσαγωγῆς πολυτίμων λίθων εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Νέας Ὑόρκης. Τέσσαρα πρόπωσα ποὺ ἐπέβαινον τοῦ ἀεροπλάνου συνελήφθησαν.

Ἡ ἀνακάλυψις τῶν κρυμμένων διαμαντιῶν ἔκαμε ζωηροτάτην ἐντύπωσιν εἰς τοὺς τελωνειακούς, ποὺ δὲν ἐφαντάζοντο ὅτι ἡ περίεργη αὐτὴ ἠλεκτρικὴ συσκευὴ θὰ ἦταν τόσον ἀποτελεσματική. Κατόπιν αὐτοῦ ἀναμένεται ὅτι σὲ ὅλα τὰ λιμάνια καὶ τὰ ἀεροδρόμια τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν θὰ ἐγκατασταθοῦν οἱ παράξενοι αὐτοὶ ἠλεκτρονικοὶ τελωνειακοὶ ἐπιθεωρηταὶ πρὸς ἔλεγχον τῶν ὑπόπτων ἀποσκευῶν καὶ δεμάτων ἐμπορευμάτων. Τὰ διαμάντια μετεφέροντο μὲ ἕνα ἀεροπλάνο τῆς Ἑταιρίας Σκανδιναβικῶν ἀεραερίων συγκοινωνιῶν. Ὅταν οἱ ἐκφορτωταὶ ἐξεφόρτωναν τὸ ἀερασκάφος, οἱ τελωνειακοὶ ἐξεχώρισαν ἕνα κιβώτιο μήκους 2 μέτρων καὶ πλάτους ἑνός, ἐντὸς τοῦ ὁποίου εὑρίσκοντο διάφορα γυαλικά. Εἰς τὸ κιβώτιον ὑπῆρχαν οἱ λέξεις «Προσοχή, εὔθραυστον». Ὁ ἠλεκτρονικὸς ἐπιθεωρητὴς μὲ τὸ μαγικόν του μάτι ἐσημείωσε ἀμέσως τὴν παρουσίαν τῶν διαμαντιῶν μέσα στὸ κιβώτιο. Ὅταν τὸ κιβώτιο ἀνοίχτηκε τὰ διαμάντια ἄστραφαν εἰς τὰ ἔκπληκτα μάτια τῶν τελωνειακῶν. Εἶχαν σταλῆ, ὅπως ἀπεδείχθη ὕστερα, ἀπὸ τὸ Φρεϊντμπεργκ τῆς Γερμανίας καὶ ἐπρόκειτο νὰ διατελοῦν εἰς τὰ κοσμηματοπωλεῖα. Ἐπάνω στὸ κουτὶ ὑπῆρχαν τὰ ὀνόματα τῶν παραληπτῶν, τοῦ κυρίου καὶ τῆς κυρίας Μύλλερ.

Ὁ ἐπιθεωρητὴς ρομπὸτ ζυγίζει ἕνα τόννον καὶ στοιχίζει 7.000 δολλάρια. Εἶναι τετράγωνος καὶ ἔχει ἕνα μάτι εἰς τὴν κορυφήν. Μέσῳ τοῦ ματιοῦ αὐτοῦ βλέπει ὁ τελωνειακὸς τὸ ἐξεταζόμενον ἀντικείμενον.

Κατὰ τὴν ἀνακοίνωσιν τῶν ἀμερικανικῶν τελωνειακῶν ἀρχῶν ὁ ἀδυσώπητος αὐτὸς ἐλεγκτὴς ἀνεκάλυψε μέχρι τώρα πολυτίμους λίθους, λαθραίως εἰσαγομένους, συνολικῆς ἀξίας 350.000 δολλαρίων ἀπὸ τῆς 1ης Φεβρουαρίου ,ἐντὸς ἑνὸς ἑξαμήνου δηλαδή. Εἰς τὸ ἑξῆς ἡ λαθραία εἰσαγωγὴ πολυτίμων λίθων θὰ εἶναι ἐξαιρετικὰ δύσκολη, ἂν ὄχι ἀδύνατη. Καὶ τοῦτο διότι κανεὶς δὲν θὰ τολμᾷ νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐπικίνδυνη αὐτὴ προσπάθεια ἐξαπατήσεως τῶν τελωνειακῶν ἀρχῶν.

---

1. Ἀναδημοσίευσις ἐκ τῆς ἐφημερίδος «Τὰ Νέα» τῆς 6-3-1954 ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁ Ρομπὸτ—τελώνης θριαμβεύει μὲ τὸ ἠλεκτρονικό του μάτι».

ΛΗΣΤΕΙΑ ΣΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟ[1]

ΣΕ ΔΕΥΤΕΡΟΛΕΠΤΑ ΑΝΗΡΠΑΓΗ ΧΡΥΣΟΣ ΑΞΙΑΣ 46.000 ΛΙΡΩΝ

Στὶς 21 Σ)βρίου 1954 ἔγινε μιὰ ἀπὸ τὶς μοναδικὲς σὲ τελειότητα ὀργανώσεως λῃστεία μέσα στὸ Λονδῖνο. Τὸ χαρακτηριστικὸ εἶναι ὅτι σὲ ἕναν πολυσύχναστο δρόμο τοῦ Κεντρικοῦ Λονδίνου ἔγινε σὲ διάστημα δευτερολέπτων τῆς ὥρας ἁρπαγὴ χρυσοῦ ἀξίας 46.000 λιρῶν στερλινῶν, χωρὶς νὰ ῥιφθῇ οὔτε ἕνας πυροβολισμὸς καὶ χωρὶς νὰ σημειωθῇ ἡ παραμικρὰ ἀντίστασις.

Σχετικῶς ἀνεγράφησαν εἰς τὸν τύπον αἱ ἑξῆς λεπτομέρειαι:

Οἱ λῃσταί, ἐπιβαίνοντες φορτηγοῦ αὐτοκινήτου, ἐπλησίασαν μὲ μεγάλην ταχύτητα ἄλλο φορτηγόν, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐφορτώνετο ὁ χρυσός, ἐκ τῶν ἀποθηκῶν τῆς ὁλλανδικῆς ἑταιρίας ΚΛΜ, εἰς τὴν θέσιν Χόλμπορν τοῦ Λονδίνου.

Ἐνῷ ὁ μεταφέρων τὸν χρυσὸν ὑπάλληλος παρεμέριζε ταχέως διὰ νὰ σωθῇ ἀπὸ τοὺς τροχοὺς τοῦ φορτηγοῦ, οἱ λῃσταί, μὲ ἀστραπιαίαν ταχύτητα, μετέφερον εἰς τὸ αὐτοκίνητόν των δύο μικρὰ ἀλλὰ βαρέα κιβώτια καὶ ἐπιβαίνοντες ἐκ νέου τοῦ φορτηγοῦ των ἐξηφανίσθησαν. Ἀκολούθως, ἓν ἐπιβατικὸν αὐτοκίνητον ἐσταμάτησε διαγωνίως ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, διὰ νὰ ἐμποδίσῃ πιθανὴν καταδίωξιν τοῦ φορτηγοῦ. Ὁ ὁδηγὸς καὶ τοῦ αὐτοκινήτου αὐτοῦ ἐξηφανίσθη. Ἑκατοντάδες ἀνθρώπων τῆς πολυσυχνάστου αὐτῆς περιοχῆς, παρηκολούθησαν ἄναυδοι τὴν λῃστείαν, ἥτις διενηργήθη μὲ καταπληκτικὴν ἀκρίβειαν, εἰς χρονικὸν διάστημα εἴκοσι δευτερολέπτων.

Ὁ ὑπάλληλος τῆς ΚΛΜ, ἀφοῦ συνῆλθεν ἀπὸ τὴν ἔκπληξίν του, ἐτηλεφώνησεν εἰς τὴν Σκώτλαντ Γυάρντ, ἥτις κατὲφθασεν ἀμέσως καὶ ἤρχισεν ἀνακρίσεις.

Σημειωτέον, ὅτι ἡ οἰκία τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Μάξουελ Φάϊφ, εὑρίσκεται πλησίον τῶν ἀποθηκῶν τῆς ΚΛΜ, ὁσάκις δὲ ὁ ὑπουργὸς εὑρίσκεται ἐκεῖ, εἷς ἀστυνομικὸς εἶναι πάντοτε ἔξω τῆς οἰκίας. Ἀλλὰ σήμερον, οὐδεὶς ἀστυνομικὸς ὑπῆρχεν ἐκεῖ.

Ἀργότερον, ἡ ἀσφαλιστικὴ ἑταιρία, εἰς τὴν ὁποίαν ἦτο ἠσφαλισμένος ὁ χρυσός, προσέφερεν ἀμοιβὴν 4.500 λιρῶν διὰ πᾶσαν πληροφορίαν, δυναμένην νὰ ὁδηγήσῃ εἰς τὴν ἀνεύρεσιν αὐτοῦ.

Ἡ λῃστεία αὕτη, εἶναι ἡ μεγαλυτέρα καὶ θρασυτέρα ἐξ ὅσων ἐγνώρισε ποτὲ τὸ Λονδῖνον. Ἡ μεγαλυτέρα τῶν τελευταίων ἐτῶν, ἥτις ὅμως ὠχριᾷ ἐνώπιον τῆς σημερινῆς, ἔλαβε χώραν τὸ 1935 εἰς τὸ ἀεροδρόμιον Κρόϋντον, ὅπου ἐξηφανίσθη χρυσὸς ἀξίας 21.000 στερλινῶν.

Ἡ Σκώτλαντ Γυάρντ κινεῖται δραστηρίως διὰ τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τῶν δραστῶν.

---

1. Ἀναδημοσίευσις ἐκ τῆς ἐφημερίδος «Ἀπογευματινὴ» τῆς 22-9-54.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 53

«Περὶ πιστοποιητικῶν διαγωγῆς»

Ὁ Κανονισμὸς οὗτος χαρακτηρισθεὶς ἀπόρρητος δὲν δημοσιεύεται. Οἱ κ.κ. Ἀξιωματικοὶ δύνανται νὰ λαμβάνουν γνῶσιν τούτου διὰ τὴν ἐφαρμογήν του ἐκ τοῦ παρὰ τῇ Ὑπηρεσίᾳ των τηρουμένου φακέλλου Κανονισμῶν τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 54

«Περὶ ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας γραφείων κινήσεως τῶν Μηχανοκινήτων Ὑπηρεσιῶν».

Ι. Σύστασις γραφείων κινήσεως.

Ἄρθρον 1. Εἰς ἑκάστην τῶν Μηχανοκινήτων ὑπηρεσιῶν τῶν Ἀστυνομικῶν Δ)νσεων Ἀθηνῶν Πειραιῶς καὶ Πατρῶν συνιστᾶται γραφεῖον κινήσεως μὲ προϊστάμενον βαθμοφόρον καὶ προσωπικὸν ἀνάλογον πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀχημάτων τούτων.

Εἰς Ἀστυνομικὴν Δ)νσιν Κερκύρας λόγῳ τοῦ μικροῦ ἀριθμοῦ τῶν ὀχημάτων τὴν ἐργασίαν τοῦ γραφείου τούτου δύναται νὰ ἐκτελῇ εἷς τῶν βαθμοφόρων τῆς Μηχανοκινήτου Ὑπηρεσίας ἐν συνδυασμῷ μὲ τὰ λοιπὰ καθήκοντά του.

ΙΙ. Βιβλία καὶ ἔντυπα γραφείου κινήσεως.

Ἄρθρον 2. Παρ' ἑκάστῳ γραφείῳ κινήσεως τηροῦνται τὰ κάτωθι βιβλία καὶ ἔντυπα.

1. Μητρῷον ὀχημάτων.

Εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο ἀναγράφεται πᾶν ὄχημα ἀνῆκον εἰς τὴν δύναμιν τοῦ Μηχανοκινήτου Τμήματος διηρημένον εἰς τὰς ἑξῆς στήλας:

α) αὔξων ἀριθμός. Ὁ αὔξων ἀριθμὸς μητρῴου εἶναι καὶ ὁ ἀστυνομικὸς ἀριθμὸς κυκλοφορίας τοῦ ὀχήματος.

β) ἀριθμὸς κυκλοφορίας. Ὁ ἀριθμὸς οὗτος εἶναι ὁ γενικὸς ἀριθμὸς κυκλοφορίας ὅστις δύναται νὰ εἶναι στρατιωτικὸς ἢ πολιτικός, ἀναλόγως τῆς προελεύσεως τοῦ ὀχήματος.

γ) Τύπος ὀχήματος καὶ χωρητικότης. Ἀναγράφεται ἂν εἶναι π.χ. ἐπιβατικόν, φορτηγὸν κλπ. πέντε θέσεων ἢ τριῶν τόννων κλπ.

δ) Ἐργοστάσιον κατασκευῆς.

ε) Ὑπηρεσία ἐξ ἧς παρελήφθη καὶ χρονολογία παραλαβῆς.

στ) Ὑπηρεσία εἰς ἣν ἀνήκει. Εἰς τὴν στήλην ταύτην θ' ἀναγράφηται ἡ ὑπηρεσία εἰς ἣν ἀνήκει. Ὅταν μετατίθεται εἰς ἄλλην ὑπηρεσίαν θὰ γίνεται σχετικὴ μεταβολὴ ἀναγραφομένης καὶ τῆς χρονολογίας τῆς μεταβολῆς π.χ. Ἀρχηγεῖον Ἀστυνομίας ἀπὸ 5-3-46. Ἀστυν. Δ)νσις Ἀθηνῶν ἀπὸ 10-6-46 κ.ο.κ.

ζ) Διαγραφή. Θ' ἀναγράφηται πότε διεγράφη, διὰ ποίαν αἰτίαν, δυνάμει ποίας διαταγῆς.

η) Παρατηρήσεις.

Κατὰ τὴν καταχώρησιν τῶν ὀχημάτων εἰς τὸ μητρῷον θὰ ἀφίεται μεθ' ἑκάστην ἐγγραφὴν χῶρος ἐκ δέκα στίχων ἵνα ἀναγράφωνται αἱ κατὰ τ' ἀνωτέρω μεταβολαί. Εἰς τὰ Μηχανοκίνητα Τμήματα ἢ Ὑπηρεσίας ὅπου ἡ δύναμις τῶν ὀχημάτων εἶναι μεγάλη, θὰ δύναται νὰ καταρτίζηται καὶ εἰδικὸν βοηθητικὸν ἀρχεῖον διὰ καρτελῶν, ταξινομισμένων κατὰ κατηγορίας ὀχημάτων, τύπους, χωρητικότητα κλπ. ὥστε νὰ εὐχεραίνηται ἡ ὑπηρεσία.

2. Βιβλίον ἐλαστικῶν

Εἰς ἑκάστην σελίδα τοῦ βιβλίου τούτου ἀναγράφονται τὰ ἐλαστικὰ ἑνὸς μόνου ὀχήματος. Ἕκαστον δὲ ἐλαστικὸν καταχωρεῖται εἰς ἰδιαίτερον στῖχον μὲ πλήρη περιγραφὴν αὐτοῦ, συμφώνως πρὸς τὰς στήλας αἵτινες εἶναι αἱ ἑξῆς :

α) Ἀριθμὸς ἐλαστικοῦ.

β) Ἐνδείξεις τύπου αὐτοῦ.

γ) Διαστάσεις.

δ) Χρονολογία παραλαβῆς.

ε) Διαγραφή. Αἰτία καὶ χρονολογία διαγραφῆς π.χ. ἄχρηστα λόγῳ χρήσεως, ἀνταλλαγὴ κλπ.

στ) Παρατηρήσεις. Εἰς τὴν στήλην τῶν παρατηρήσεων ἥτις θὰ εἶναι καὶ ἡ εὐρυχωροτέρα, θ' ἀναγράφωνται διὰ μολυβδίδος διάφοροι προσωριναὶ μεταβολαί, αἵτινες θὰ σβύνωνται εὐθὺς ὡς γίνει τακτοποίησις π.χ. τὴν 15-10-46 ἐστάλη πρὸς ἐπισκευήν.

Βάσει τοῦ βιβλίου τούτου καθὼς καὶ τοῦ Μητρώου τῶν ὀχημάτων δύνανται οἱ ἁρμόδιοι ἀξιωματικοὶ κινήσεως νὰ ἐλέγχουν ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν τὰ ὀχήματα καὶ τὰ ἐπ' αὐτῶν ἐλαστικά.

3. Βιβλιάριον ὀχήματος

Τὸ βιβλιάριον τοῦτο εἶναι ἔντυπον κατὰ τὸ ὑπόδειγμα στρατιωτικοῦ ἐντύπου ὑπ' ἀριθ. 412, ἀποτελεῖ δὲ τὸ οὐσιωδέστερον ἔγγραφον ἐκ τῶν καθιερωμένων διὰ τὸν ἔλεγχον τῶν ὑπηρεσιακῶν ὀχημάτων.

Παραδίδεται εἰς τὸν ὁδηγὸν ὁμοῦ μετὰ τοῦ ὀχήματος καὶ ἀκολουθεῖ τοῦτο ἐν παντί, ἐπιδεικνυόμενον εἰς κάθε ἔλεγχον τακτικὸν ἢ ἔκτακτον. Εἶναι ταξινομημένον κατὰ τρόπον ὥστε ἐν αὐτῷ νὰ ἐμφαίνηται ὁ βίος τοῦ ὀχήματος, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐξόδου του ἀπὸ τοῦ ἐργοστασίου μέχρι τῆς καταστροφῆς του. Αἱ ἐν αὐτῷ ἐνδείξεις εἶναι σαφῶς διατυπωμέναι, ἐμφαίνουσαι πλήρη στοιχεῖα ἤτοι τὰ ἀκολουθοῦντα τὸ ὄχημα ἐργαλεῖα καὶ ἀνταλλακτικὰ καὶ μεταβολὰς τοῦ ὀχήματος (παραλαβή, μεταθέσεις, παραλαβόντες ὁδηγοί, ἀκινησίαι ἐκ βλαβῶν ἢ εἶδος γενομένων ἐπεσκευῶν, χρονικὰ διαστήματα καθ' ἃ διετέλεσεν ἐκτὸς ὑπηρεσίας κλπ.) τὰς ἐπιθεωρήσεις, τὰς ἡμέρας συντηρήσεως, τὰ διανυθέντα μίλλια, τὰ καταναλωθέντα καύσιμα κλπ. Τοῦτο δέον νὰ εἶναι ἐνημερωμένον καὶ νὰ παραδίδηται καθ' ἑσπέραν εἰς τὸ Γραφεῖον Κινήσεως δι' ἔλεγχον καὶ ἐγγραφὴν ἐν αὐτῷ τῶν χορηγουμένων καυσίμων καὶ τῶν διανυθέντων μιλλίων. Ἐὰν δὲν καθίσταται δυνατὴ ὑπηρεσιακῶς καθ' ἑσπέραν ἡ προσαγωγὴ τούτου εἰς τὸ Γραφεῖον Κινήσεως (ἀπασχόλησις τοῦ ὀχήματος πέραν τῶν ἐργασίμων ὡρῶν τοῦ Γραφείου) ὑποχρεοῦται ὁ ὁδηγὸς ν' ἀναγράφῃ μόνος του τὰς διανυομένας ἡμερησίως ἀποστάσεις εἰς μίλλια, ὁπότε τὸ Γραφεῖον τὸ ταχύτερον ἐκ τῶν ὑστέρων τακτοποιεῖ τὰς ἐγγραφάς του.

Σκοπὸς τοῦ 412 βιβλιαρίου εἶναι ἡ ὑπηρεσιακὴ δικαιολόγησις τοῦ ὁδηγοῦντος ἕκαστον ὄχημα ἔναντι παντὸς ἔχοντος δικαίωμα ἐλέγχου, ὡς εἶναι ὁ ἔλεγχος συντηρήσεως τοῦ ὀχήματος, ἡ κατάστασις γενικῶς τοῦ κινητῆρος τούτου κλπ.

Ἐφ' ὅσον ἤθελε συμπληρωθῇ τὸ 412 βιβλιάριον ἀνανεοῦται δι' ἑτέρου χορηγουμένου ὑπὸ τοῦ Γραφείου Κινήσεως, εἰς τὸ ὁποῖον καὶ παραδίδεται τὸ παλαιὸν φυλασσόμενον ἀκολούθως εἰς τὸ Ἀρχεῖον ἐφ' ὅσον χρόνον τὸ ὄχημα ὑφίσταται.

4. Μητρῶον ἐπιθεωρήσεως Μηχανοκινήτων ὀχημάτων

Τὸ βιβλίον τοῦτο εἶναι ἔντυπον κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τοῦ στρατιωτικοῦ ἐντύπου ὑπ' ἀριθ. 406, καὶ τηρεῖται ἰδιαίτερον δι' ἕκαστον ὄχημα, ἀκολουθοῦν τοῦτο εἰς κάθε ἐπιθεώρησιν αὐτοῦ μηνιαίαν ἢ ἔκτακτον.

Εἶναι ὑποδιηρημένον εἰς στήλας φερούσας ἐπὶ κεφαλῆς ἐνδείξεις τοῦ προορισμοῦ των. Κατὰ τὴν ἐπιθεώρησιν ἀναγράφονται ἐν ταῖς οἰκείαις στήλαις αἱ διαπιστούμεναι ἐλλείψεις καὶ ἀκολούθως μετὰ τὰς γενομένας ἐπισκευὰς συμπληροῦνται οἱ ἀντίστοιχοι στῆλαι, ἵνα οὕτω εἰς ἐπομένην ἐπιθεώρησιν βεβαιωθῇ ὁ ἐνεργῶν ταύτην, ὅτι τὸ ὄχημα παρακολουθεῖται ἐπιμελῶς καὶ αἱ ἀνάγκαι του θεραπεύονται ἐγκαίρως.

Τουλάχιστον ἅπαξ τοῦ μηνὸς ἐνεργεῖται ἐπιθεώρησις ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας εἰς τὰ ὀχήματα. Ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Πειραιεῖ καθιερώθη ἡ ἀπὸ μέρους τεχνικῆς στρατιωτικῆς μονάδος ἐπιθεώρησις τῶν ὑπηρεσιακῶν ὀχημάτων, ἣν ἀκολουθεῖ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παρατηρήσεων τῆς ἐπιθεωρούσης μονάδος σχετικὴ ἀναφορὰ τοῦ μηχανοκινήτου τμήματος πρὸς τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον Στρατοῦ (Διεύθυνσις Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν).

Αἱ Διευθύνσεις Πατρῶν καὶ Κερκύρας δέον ἀφ' ἑαυτῶν νὰ προέρχωνται εἰς τὴν μηνιαίαν ταύτην ἐπιθεώρησιν ἢ συνεννοούμεναι μετὰ τῶν ἐν ταῖς ἕδραις τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν συμμορφούμεναι κατὰ τὰς λοιπὰς ὡς ἀνωτέρω ὁρίζεται.

Σκοπὸς τοῦ βιβλιαρίου 406 ὡς καταφαίνεται ἐκ τῶν ἀνωτέρω, εἶναι ἡ παρακολούθησις ἀφ' ἑνὸς μὲν τῆς καταστάσεως τοῦ ὑπηρεσιακοῦ ὀχήματος, ἀφ' ἑτέρου δὲ τῶν γενομένων ἐπ' αὐτοῦ ἐργασιῶν καὶ τοῦ ἐπιδεικνυομένου ἐνδιαφέροντος ἐκ μέρους τῶν ὑπευθύνων ὁδηγῶν καὶ τῆς Ὑπηρεσίας εἰς ἣν τὸ ὄχημα ἀνήκει.

5. Πίναξ καθορισμοῦ χρονολογίας ἐπιθεωρήσεως καὶ συντηρήσεως ὀχημάτων

Τὸ ἔντυπον τοῦτο εἶναι συντεταγμένον κατὰ τὸ στρατιωτικὸν ὑπόδειγμα 810. Καταρτίζεται κατὰ μῆνα ὑπὸ τοῦ Γραφείου Κινήσεως, ὑπὸ τοῦ ὁποίου ἀναγράφονται προκαταβολικῶς αἱ ἡμέραι καθ' ἃς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ μηνός, ἕκαστον ὄχημα ὑποχρεοῦται νὰ παρουσιάζεται πρὸς συντήρησιν ἢ ἐπιθεώρησιν. Ἕκαστον Γραφεῖον Κινήσεως κατανέμει εἰς ὁμάδας τὰ ὀχήματα τῆς δυνάμεώς του, καθορίζει δὲ ἀκολούθως τὴν ἡμερομηνίαν καὶ ὥραν ἑκάστης ὁμάδος διὰ τὰς ἄνω ἐργασίας, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς ὑπηρεσίας τῆς ἐπιθεωρήσεως Μονάδος. Ἡ τακτικὴ ἐπιθεώρησις θὰ γίνεται τουλάχιστον ἅπαξ τοῦ μηνός. Ἡ συντήρησις (ἐκτὸς τῶν ἐκτάκτως καὶ καθημερινῶς ἐνεργουμένων ὑπὸ τῶν ὁδηγῶν) θὰ γίνεται ἅπαξ τουλάχιστον τῆς ἑβδομάδος ἐν τῷ ἐπὶ τούτῳ χώρῳ, βεβαιουμένης ἐν τοῖς οἰκείοις βιβλίοις 406, 412 καὶ 810 διὰ τῶν ὑπογραφῶν τοῦ ὑπευθύνου ἐπόπτου συντηρήσεως. Οὐδεὶς ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος ἐπιτρέπεται νὰ παρεμποδίζῃ ἢ ἀναβάλλῃ τὴν προσκόμισιν τοῦ ὀχήματος εἰς τὸν τόπον καὶ κατὰ τὸν ὁρισθέντα χρόνον τῆς συντηρήσεώς του. Τοῦτο εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ μόνον εἰς ἄκρως ἐπειγούσας ὑπηρεσιακὰς περιπτώσεις καὶ κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Διοικητικοῦ ἑκάστου μηχανοκινήτου Τμήματος ἢ Ὑπηρεσίας.

Ἡ ἔκτακτος συντήρησις τῶν ὀχημάτων ἐπιβάλλεται εἰς πάντα ὁδηγόν, οὕτως ὥστε τὸ ὄχημα νὰ εὑρίσκεται πάντοτε εἰς ἀρίστην κατάστασιν.

Ἀντίγραφα τῆς καταστάσεως ταύτης δι' ἕκαστον μῆνα ἀναρτῶνται εἰς ἐμφανῆ μέρη τοῦ Γραφείου Κινήσεως καὶ τοῦ αὐτοκινητοστασίου.

Ἐπίσης εἰς τὰ αὐτοκίνητα καὶ Γραφεῖα Κινήσεως ἀναρτῶνται πίνακες καὶ χάρται μὲ εἰδικὰς ὁδηγίας διὰ τὰ σημεῖα, ἅτινα χρήζωσι ἰδιαιτέρας προσοχῆς ὅταν τὸ ὄχημα ἔχει διατρέξει μεγάλας ἀποστάσεις ὡς π.χ. α) Καθορισμόν, ἐπιθεώρησιν τροχοπεδῶν, πλήρωσιν συσσωρευτῶν δι' εἰδικοῦ ὑγροῦ, ἐπιθεώρησιν ἐξαεριστῆρος κλπ.

Σκοπὸς τῆς καταστάσεως ταύτης εἶναι ὁ ἔλεγχος τῆς ἀνελλιποῦς προσελεύσεως τῶν ὁδηγῶν πρὸς συντήρησιν καὶ ἐπιθεώρησιν τῶν ὀχημάτων αὐτῶν κατὰ τὰς προκαθωρισμένας ἡμέρας καὶ ὥρας, δεδομένου ὅτι κατὰ γενικὸν καὶ ἀναμφισβήτητον κανόνα ἡ συντήρησις καὶ μόνον αὕτη διατηρεῖ τὸ ὄχημα ἐν ζωῇ, παράλειψις δὲ συντηρήσεως ἢ πλημμελὴς ἐκτέλεσις ταύτης καταδικάζει τὸ ὄχημα καὶ ἀποστερεῖ τοῦτο τῆς ὑπηρεσίας. Ἡ τοιαύτη δὲ παράλειψις ἀποτελεῖ σοβαρώτατον παράπτωμα διὰ πάντα ὁδηγόν.

6. Δελτίον κινήσεως ὀχήματος

Τὸ δελτίον τοῦτο εἶναι ἔντυπον κατὰ τὸ ὑπόδειγμα στρατιωτικοῦ ἐντύπου 3518 Μ. Ε. καὶ χρησιμεύει διὰ τὸν ἔλεγχον τῆς κινήσεως ἑκάστου ὀχήματος καὶ τὴν δικαιολόγησιν τῶν ἀναλωθέντων κατὰ μῆνα καυσίμων καὶ λιπαντικῶν.

Ἕκαστος ὁδηγὸς εὐθὺς ὡς χρεωθῇ ὑπηρεσιακὸν ὄχημα ἐφοδιάζεται μὲ ἀντίτυπον τοῦ δελτίου κινήσεως τὸ ὁποῖον συμπληροῦται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ὑπὸ παντὸς ἑτέρου ἁρμοδίου συμφώνως πρὸς τὰς ἐν τῷ δελτίῳ τούτῳ ἀναγραφομένας ἐνδείξεις.

Τὸ δελτίον τοῦτο κατ' ἀρχὴν προορίζεται διὰ διάρκειαν μιᾶς ἑβδομάδος, δυνατὸν ὅμως νὰ διαρκέσῃ καὶ πέραν ταύτης ἢ ν' ἀπαιτηθῇ χορήγησις καὶ ἑτέρου ἐντὸς τῆς ἰδίας ἑβδομάδος.

Καθ' ἑκάστην ἑσπέραν προσάγονται τὰ δελτία ταῦτα ὑπὸ τῶν ὁδηγῶν εἰς τὸ Γραφεῖον Κινήσεως πρὸς ἔλεγχον καὶ καταχώρησιν ὡρισμένων στοιχείων ἐξ αὐτῶν εἰς ἄλλα βιβλία. Ἐὰν ἐνίοτε δὲν καθίσταται τοῦτο δυνατὸν αὐθημερὸν ἕνεκα ὑπηρεσιακῶν λόγων, τότε ὁ ὁδηγὸς πρέπει καθ' ἑσπέραν νὰ μεταφέρῃ μόνος τὸ σύνολον τῶν διανυθέντων μιλλίων, (τὸ μίλλι ἀντιστοιχεῖ πρὸς 1609 μέτρα), κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας εἰς τὴν οἰκείαν στήλην τῶν ἐπὶ τούτῳ προοριζομένων σελίδων τοῦ ἐντύπου βιβλιαρίου ὑπόδειγμα 412 (περὶ οὗ κατωτέρω), μέχρις ὅτου τὸ Γραφεῖον Κινήσεως ἐπιληφθῇ τὸ ταχύτερον καὶ ἐνεργήσῃ τὰ καθ' ἑαυτό.

Ὅταν τὸ δελτίον συμπληρωθῇ ἐξ ὁλοκλήρου καὶ εἰς τὰς δύο σελίδας του παραδίδεται εἰς τὸ Γραφεῖον κινήσεως καὶ χορηγεῖται νέον εἰς τὸν ὁδηγόν.

Πάντα τὰ δελτία ἑνὸς ὀχήματος φυλάσσονται εἰς ἴδιον φάκελλον τούτου καὶ ἀποτελοῦν τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα τῆς κινήσεως του δι' ἕκαστον μῆνα, μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ ὁποίου ἀφοῦ ληφθοῦν τ' ἀπαιτούμενα στοιχεῖα διὰ τὰς μηνιαίας στατιστικὰς φυλάσσονται εἰς τὸ ἀρχεῖον καὶ διὰ διάστημα οὐχὶ ὀλιγώτερον τοῦ ἔτους.

7. Πινάκια ἐγγραφῆς ἡμερησίως χορηγουμένων καυσίμων

Τὰ πινάκια ταῦτα εἶναι ἔντυπα κατὰ τὸ ὑπόδειγμα στρατιωτικοῦ ἐντύπου 825 ὑποδ. Β. τηροῦνται ὑπὸ τοῦ ὑπευθύνου τῆς διαχειρίσεως τῶν καυσίμων καὶ χρησιμεύουν διὰ τὸν ἔλεγχον καθ' ἑκάστην τῆς ἀποθήκης τῶν καυσίμων. Ταῦτα συμπληροῦνται κατὰ τὰς ὑπαρχούσας ἐνδείξεις καὶ παραδίδονται καθ' ἑκάστην ἑσπέραν εἰς τὸ Γραφεῖον Κινήσεως ὅπου ἀφοῦ γίνῃ σχετικὸς ἔλεγχος τῶν ἐγγραφῶν αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ συμφωνοῦν καὶ μὲ τὰ δελτία κινήσεως καὶ ἀφοῦ καταχωρηθοῦν αἱ ἐν αὐτοῖς ἐγγραφαὶ εἰς τὸ οἰκεῖον βιβλίαον παραβαλῆς καὶ χορηγήσεως καυσίμων λιπαντικῶν κλπ. (ὑπόδειγμα ΣΤ.) ταξινομοῦνται εἰς ἴδιον φάκελλον κατὰ μῆνα, καὶ ἀκολούθως ἀρχειοθετοῦνται καὶ φυλάσσονται τουλάχιστον δι' ἓν ἔτος.

8. Βιβλίον παραλαβῆς καὶ χορηγήσεως καυσίμων λιπαντικῶν κλπ.

Τὸ βιβλίον τοῦτο εἶναι ἔντυπον κατὰ τὸ ὑπόδειγμα στρατιωτικοῦ ἐντύπου ΣΤ. Τηρεῖται ὑπὸ τοῦ διαχειριστοῦ τῶν καυσίμων ὑλῶν συμφώνως πρὸς τὰς ἀναγεγραμμένας ἐνδείξεις καὶ ἀποτελεῖ τὴν μηνιαίαν στατιστικὴν τῆς κινήσεως ἀποθήκης καυσίμων, ἤτοι τῶν εἰσαχθέντων καὶ ἀναλωθέντων μηνιαίως καυσίμων καὶ τῶν ὑπολοίπων κατὰ τὸ κλείσιμον τῆς τελευταίας ἡμέρας ἑκάστου μηνός.

Διὰ τοῦ βιβλίου τούτου καθίσταται δυνατὸς ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ὁ ἔλεγχος τῶν εἰς τὴν ἀποθήκην εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων αὐτῆς ποσοτήτων καυσίμων κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ μηνός. Βάσει δὲ τῶν ἐγγραφῶν ὑπολογίζεται ἡ ἀναγκαιοῦσα κατὰ μέσον ὅρον ποσότης καυσίμων διὰ τὰ ὀχήματα ἑκάστης ὑπηρεσίας καὶ προϋπολογίζεται ἡ ἀπαιτουμένη δαπάνη διὰ τὰ καύσιμα ὁλοκλήρου τοῦ ἔτους.

Πρὸς ἐνημέρωσιν τοῦ ἀρχείου δύναται νὰ τίθεται ἀντίγραφον ἑκάστου φύλλου (κόπια) εἰς ἴδιον φάκελλον τῆς μηνιαίας στατιστικῆς.

9. Ἐργαλεῖα καὶ ὑλικὰ ὀχημάτων καὶ συνεργείων (1)

α) Τὰ ἐργαλεῖα τῶν ἐφεξῆς παραλαμβανομένων ὀχημάτων καταχωροῦνται εἰς κατάστασιν, ἥτις θὰ φυλάσσεται εἰς τὸν φάκελλον ἑκάστου αὐτοκινήτου.

β) Ἅπαντα τὰ ὑλικὰ ἀσχέτως τῆς προελεύσεώς των (ΑΒΥΓΙΙ, ἐλεύθερον ἐμπόριον κ.λ.π.) θὰ καταχωρῶνται εἰς τὰς οἰκείας κάρτας τῆς Ἀποθήκης Ὑλικοῦ, ἐξαιρέσει τῶν ἐκ τοῦ ἐλευθέρου ἐμπορίου προμηθευομένων δι' ὡρισμένον ὄχημα, ἤτοι δι' ἄμεσον χρῆσιν, ἅτινα δὲν θὰ καταχωρῶ-

---

1. Ἡ παράγραφος αὕτη τίθεται ὡς ἀντικατεστάθη δι' ὑπ' ἀριθ. 59)1951 Κανονισμοῦ «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 54)1947 Κανονισμοῦ».

νται εἰς τὰς εἰδικὰς κάρτας τῆς Ἀποθήκης, ἀλλὰ εἰς τὰ σχετικὰ πρωτόκολλα τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐπισκευῶν, ἅτινα ἀκολούθως θ' ἀρχειοθετῶνται εἰς τοὺς οἰκείους φακέλλους τῶν ὀχημάτων.

γ) Ἅπαντα τὰ ἐργαλεῖα τοῦ Συνεργείου ὡς καὶ τὰ μηχανήματα δέον ν' ἀναγράφωνται εἰς τὰς κάρτας τῆς Ἀποθήκης.

10. Ἡμερήσιον δελτίον ἐπισκευαζομένων ὀχημάτων

Τὸ δελτίον τοῦτο εἶναι ὑποδιηρημένον εἰς στήλας ἐμφαινούσας τὸ εἶδος ὀχήματος, ἀριθμὸν κυκλοφορίας, τύπον, χωρητικότητα, λάβην, ἡμερομηνίαν εἰσόδου εἰς Συνεργεῖον καὶ ἡμερομηνίαν ἐξόδου, παντὸς ὀχήματος ὑπηρεσίας τινός, ὅπερ ἀκινητεῖ ἕνεκα βλάβης.

Συντάσσεται ἀφ' ἑσπέρας καὶ καθ' ἑκάστην πρωΐαν ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τὸν ὑπεύθυνον τοῦ Συνεργείου ἐπισκευῶν ἀστυνομικὸν ὑποβάλλεται εἰς τὸν Διοικητὴν ἑκάστου Μηχανοκινήτου Τμήματος, ἀκολούθως δὲ καὶ παρερχομένης τῆς ἡμέρας φυλάσσεται εἰς ἴδιον φάκελλον τηρούμενον ἐν τῷ Γραφείῳ Κινήσεως.

Σκοπὸς τοῦ ἀνωτέρω δελτίου εἶναι ἡ ἀπὸ μέρους τῶν Διοικητῶν ἑκάστου Μηχανοκινήτου τμήματος παρακολούθησις τῆς καταβαλλομένης προσπαθείας ὑπὸ τῶν ὑπευθύνων διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῶν βεβλαμμένων ὀχημάτων ἡ ἀπόδοσις τούτων συντόμως εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.

11. Ἀναφορὰ τροχαίου δυστυχήματος.

Πρόκειται περὶ ἐντύπου κατὰ τὸ ὑπόδειγμα στρατιωτικοῦ ἐντύπου 3676, διηρημένου εἰς στήλας μὲ λεπτομερεστάτας ἐνδείξεις διὰ τὴν συμπλήρωσιν ἑκάστης τούτων εἰς πᾶσαν περίπτωσιν τροχαίου ἀτυχήματος καὶ μὲ ὁδηγίας διὰ τὸν ὁδηγὸν τοῦ ὀχήματος, περὶ ὡρισμένων ἐνεργειῶν εἰς τὰς ὁποίας δέον νὰ προβῇ.

Διὰ τὰς ἐνεργείας εἰς τὰς ὁποίας δέον νὰ προβαίνουν οἱ ἀστυνομικοὶ καὶ τὸν τρόπον συμπληρώσεως τοῦ ἐντύπου τούτου, δέον νὰ γίνωνται σχετικαὶ διδασκαλίαι ὑπὸ βαθμοφόρων.

Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἀναφορᾶς προσκομίζεται εἰς τὸ Γραφεῖον Κινήσεως, ὅπου ἀφοῦ συνταχθῇ σχετικὴ ἀναφορὰ καὶ παραληφθῶσι ἐκ τούτου ὡρισμένα στοιχεῖα διὰ τὸ ἀρχεῖον, ἀκολούθως συμπληροῦται δεόντως ἡ οἰκεία στήλη μὲ ἀπαραίτητον γνωμάτευσιν καὶ ὑπογραφὴν τοῦ Διοικητοῦ ἑκάστου Μηχανοκινήτου τμήματος ἢ ὑπηρεσίας περὶ τῆς εὐθύνης τοῦ ὑπαιτίου καὶ ὑποβάλλεται εἰς τὴν προϊσταμένην ἀρχὴν κατὰ τὰ κεκανονισμένα.

12. Ἀρχεῖον ὀχημάτων

Εἰς τὸ Γραφεῖον Κινήσεως θὰ τηρεῖται εἰδικὸν ἀρχεῖον ὀχημάτων μὲ φακέλλους δι' ἕκαστον ὄχημα, οἱ ὁποῖοι δύνανται νὰ ὑποδιαιρῶνται εἰς ὑποφακέλλους ἀναλόγως τοῦ περιεχομένου.

Βιβλίον ἐλέγχου κινήσεως Ὑπηρεσιακῶν ὀχημάτων

Ἄρθρον 3. Πᾶσαι αἱ ὑπηρεσίαι αἵτινες χρησιμοποιοῦν ὑπηρεσιακὰ ὀχήματα τηρῶσι βιβλίον κατὰ τὸ παραπόδας ὑπόδειγμα, ὑπὸ τὸν τίτλον «βιβλίον ἐλέγχου κινήσεως ὀχημάτων».

Τὸ βιβλίον τοῦτο, ὅπερ θὰ τηρῆται ὑπὸ τοῦ ἀξιωματικοῦ ὑπηρεσίας ἑκάστης ὑπηρεσίας, σκοπὸν ἔχει τὴν ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ἐνημέρωσιν τούτου περὶ τῆς κινήσεως τοῦ ὀχήματος, ὡς καὶ τὸν ἔλεγχον τοῦ ὁδηγοῦ ἢ ὁδηγῶν κυρίως εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἄμεσον κανονικὴν καὶ κεχωρισμένην ἐγγραφὴν διὰ πᾶσαν διαδρομήν.

Ὁ ἀξιωματικὸς τῆς ὑπηρεσίας θὰ μεριμνᾷ διὰ τὴν ἀλλαγὴν τῆς ἡμερομηνίας τὴν 24ην ὥραν, καθ' ἑκάστην, ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ, ὅπερ θὰ θεωρῆται ἀνελλιπῶς μετὰ τῶν ἄλλων ὑπηρεσιακῶν τοιούτων ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ ἑκάστης ὑπηρεσίας.

Ὑπόδειγμα Βιβλίου Ἐλέγχου Κινήσεως Ὀχημάτων.

Ἀριθ. Αὐτοκ.	Ὥρα Ἀναχ.	Εἶδος Ὑπηρεσίας καὶ τόπος μεταβάσεως	Στοιχεῖα Ὀδηγοῦ	Στοιχεῖα Ὑπογρ. Ἐπιβατῶν - Ὀδηγοῦ.	Ὥρα ἐπανόδου

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Σεπτεμβρίου 1947
Ὁ Ἀρχηγὸς Ι. ΣΠΥΡΟΥ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 55

«Περὶ εἰσαγωγῆς πρὸς ἐκπαίδευσιν ἐν τῇ Ἀστυνομικῇ Σχολῇ ὁδηγῶν καὶ προσόντων αὐτῶν».

Ἄρθρον 1. Διὰ τὴν εἰσαγωγὴν Ὑπαρχιφυλάκων καὶ ἀστυφυλάκων εἰς τὴν Σχολὴν Ὁδηγῶν αὐτοκινήτων πρὸς ἐκπαίδευσιν ἀπαιτοῦνται τὰ κάτωθι προσόντα:

α) Ὑπηρεσία ἐν τῷ Σώματι πέντε ἐτῶν καὶ ἄνω.

β) Καταλληλότης διὰ τὰ καθήκοντα ὁδηγοῦ βεβαιουμένη ἰατρικῶς.

γ) Ἐξαίρετον ἦθος καὶ πειθαρχία.

δ) Κατὰ προτίμησιν νὰ εἶναι ἄγαμοι καὶ ἄνευ οἰκογενειακῶν ὑποχρεώσεων διαμένοντες εἰς τὰ Ἀστυνομικὰ οἰκήματα.

Ἄρθρον 2. Ἕνα μῆνα πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκπαιδευτικῆς περιόδου καλοῦνται διὰ διαταγῆς τοῦ Ἀρχηγείου οἱ ἐπιθυμοῦντες ὅπως ἐκπαιδευθῶσιν ὡς ὁδηγοὶ αὐτοκινήτων ἢ βενζινοκινήτων ποδηλάτων, ἵνα ὑποβάλωσιν τῇ ὑπηρεσίᾳ των εἰς διπλοῦν αἰτήσεις, ἐφ' ὅσον κέκτηνται τὰ προσόντα τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος.

Αἱ αἰτήσεις αὗται μετὰ γνώμης τοῦ Διοικητοῦ των, τοῦ ἰατροῦ τοῦ Τήματος ἢ Ὑπηρεσίας καὶ τοῦ ἁρμοδίου Ὑποδ)ντοῦ περὶ τῆς καταλληλότητος αὐτῶν ὑποβάλλονται εἰς τὰς οἰκείας Ἀστυνομικὰς Διευθύνσεις ἐντὸς 10ημέρου ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς Διαταγῆς.

Ἄρθρον 3. α) Παρ' ἑκάστῃ Ἀστυνομικῇ Δ)νσει, συγκροτεῖται Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ Δ)ντοῦ ἢ Ὑποδ)ντοῦ τῆς Ἀστυν. Δ)νσεως, ὡς Προέδρου, τοῦ Διοικητοῦ τῆς Μηχανοκινήτου Ὑποδ)νσεως Τμήματος ἢ Ὑπηρεσίας καὶ ἐκ τοῦ Ὑγειον. Ἀξιωματικοῦ τῆς Ἀστυν. Δ)νσεως.

β) Αἱ Ἐπιτροπαὶ αὗται ἀποφασίζουν δέκα τουλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκπαιδευτικῆς περιόδου τῆς Σχολῆς περὶ τῶν κρινομένων ἱκανῶν διὰ τὴν εἰσαγωγὴν εἰς αὐτὴν πρὸς ἐκπαίδευσιν, καταρτίζουσαι σχετικοὺς πίνακας, ἐξ ὧν εἰσάγονται ἐξ ἑκάστης Δ)νσεως ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν ὅσοι ἤθελον ὁρισθῇ δι' ἑκάστην περίοδον διὰ Δ)γῆς τοῦ Ἀρχηγείου προτιμωμένων τῶν ἐχόντων τὰ περισσότερα προσόντα.

γ) Κατὰ τὴν ἰατρικὴν ἐξέτασιν τόσον παρὰ τοῦ ἰατροῦ τοῦ Τμήματος, ὅσον καὶ παρὰ τοῦ ἰατροῦ τῆς Ἀστυν. Δ)νσεως καταβάλλεται ἰδιαιτέρα προσοχὴ διὰ τὴν ἐξέτασιν τῆς ὁράσεως, τῆς ἀκοῆς καὶ τῆς καρδίας τοῦ αἰτοῦντος.

δ) Ἡ κρίσις ἐπὶ τῶν αἰτήσεων πρέπει νὰ εἶναι ἀντικειμενικὴ ἡ δὲ ἀπόρριψις αἰτήσεως δέον νὰ αἰτιολογῆται πλήρως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Ὀκτωβρίου 1947.
Ὁ Ἀρχηγὸς Ι. ΣΠΥΡΟΥ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 56

«Περὶ συστάσεως Ὑπηρεσίας Σωματικῆς καὶ Πνευματικῆς Ἀγωγῆς».

Ἄρθρον 1. Συνιστῶμεν παρὰ τῷ Ἀρχηγείῳ Ἀστυν. Πόλεων ὑπηρεσίαν ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὑπηρεσία Σωματικῆς καὶ Πνευματικῆς Ἀγωγῆς». Εἰς ταύτην ὑπάγονται: 1) ὁ Ἀθλητικὸς καὶ

Καλλιτεχνικὸς Ὅμιλος τῆς Ἀστυνομίας, 2) ἡ Φιλαρμονικὴ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος καὶ 3) πᾶσα ἄλλη σχετικὴ συσταθησομένη ὑπηρεσία.

Ἄρθρον 2. Σκοπὸς τῆς ὑπηρεσίας ταύτης εἶναι ἡ διάδοσις τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους καὶ ἡ καλλιέργεια καὶ προαγωγὴ ἐν τῷ Ἀστυνομικῷ Σώματι πάσης ἐναρμονιζομένης πρὸς τὸν προορισμὸν αὐτοῦ καλλιτεχνικῆς καὶ πνευματικῆς κινήσεως.

Ἄρθρον 3. Ὁ ὡς ἄνω σκοπὸς ἐπιδιώκεται α) διὰ τῆς ὀργανώσεως καὶ διεξαγωγῆς γυμναστικῶν ἑορτῶν καὶ ἀθλητικῶν συναντήσεων, β) διὰ τῆς ἱδρύσεως καὶ συντηρήσεως εἰδικῶν χώρων σωματικῆς ἀσκήσεως, γ) διὰ τῆς συστάσεως θερινῶν ἐξοχῶν, μορφωτικῶν καὶ ψυχαγωγικῶν αἰθουσῶν, δ) διὰ τῆς διενεργείας ἐκδρομῶν, συναυλιῶν, διαλέξεων, δημοσιευμάτων καὶ ε) διὰ τῆς λειτουργίας καὶ συντηρήσεως μουσικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν τμημάτων.

Ἄρθρον 4. Εἰς τὸν Ἀθλητικὸν καὶ Καλλιτεχνικὸν Ὅμιλον ἀνήκουσιν ἅπαντες οἱ ἐν ἐνεργείᾳ ἀστυνομικοί, οἵτινες θεωροῦνται καὶ ὡς τακτικὰ μέλη αὐτοῦ, καταβάλλουσι δὲ κατὰ μῆνα εἰσφορὰν καθοριζομένην ἑκάστοτε διὰ διαταγῆς τοῦ Ἀρχηγοῦ μετὰ πρότασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὁμίλου. Οἱ ἐκ τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων ἐπιθυμοῦντες δύνανται κατόπιν αἰτήσεώς των νὰ θεωρηθῶσι τακτικὰ μέλη τοῦ Ὁμίλου.

Ἄρθρον 5. Πόροι τῆς Ὑπηρεσίας Σωματικῆς καὶ Πνευματικῆς Ἀγωγῆς εἶναι : 1) Ἡ μηνιαία εἰσφορὰ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 4 μελῶν αὐτοῦ, 2) ἡ τυχὸν χορηγηθησομένη οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις, 3) ἡ ἐξ ἀγώνων ἢ ἄλλων ἑορτῶν προερχομένη εἴσπραξις καὶ 4) πᾶσα ἄλλη εἰσφορὰ ἢ δωρεὰ προερχομένη παρ' οἱουδήποτε φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου.

Ἄρθρον 6. Αἱ ὑπὸ τῶν ταμιακῶν ἐπιτροπῶν τῶν Ἀστυν. Διευθύνσεων εἰσπραττόμεναι εἰσφοραὶ τῶν ἀστυνομικῶν καὶ διοικητικῶν, ὡς καὶ ἅπαντα τὰ ἔσοδα τοῦ Ὁμίλου ἀποστέλλονται εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον Ἀστυν. Πόλεων ἐπ' ὀνόματι τῆς Ταμιακῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ὑπηρεσίας Σωματικῆς καὶ Πνευματικῆς Ἀγωγῆς.

Ἄρθρον 7. Ὁ Ἀθλητικὸς καὶ Καλλιτεχνικὸς Ὅμιλος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων διοικεῖται ὑπὸ ἑπταμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀπαρτιζομένου ἐξ ἑνὸς Προέδρου, ἓξ μελῶν, ἑνὸς ταμίου, ἑνὸς διαχειριστοῦ ὑλικοῦ καὶ ἑνὸς εἰδικοῦ γραμματέως.

Ἄρθρον 8. Χρέη Προέδρου ἐκτελεῖ ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ἀναπληρούμενος ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος, ὑπὸ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τοῦ Σώματος. Ὡς μέλη ὁρίζονται: 1) Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυν. Πόλεων, 2) ὁ Ἀστυν. Διευθυντὴς Ἀθηνῶν, 3) ὁ Ἀστυν. Διευθυντὴς Πειραιῶς, 4) ὁ Διευθυντὴς τῶν Ἀστυν. Σχολῶν, 5) εἷς ἐκ τῶν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐσωτερικῶν Ἀστυν. Διευθυντῶν Α', ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν καὶ 6) ὁ παρὰ τῷ Ἀρχηγείῳ Ἀστυν. Πόλεων Διευθυντὴς Διοικητικοῦ. Χρέη ταμίου καὶ διαχειριστοῦ ὑλικοῦ ἐκτελεῖ ὁ ἑκάστοτε προϊστάμενος τῆς Ὑπηρεσίας Σωματικῆς καὶ Πνευματικῆς Ἀγωγῆς, φέρων τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνόμου Α' ἢ Β' τάξεως, ὅστις καὶ συμμετέχει τῶν συμβουλίων, ὡς εἰδικὸς γραμματεὺς αὐτῶν ἄνευ ψήφου.

Ἄρθρον 9. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον συγκαλεῖ ὁ Πρόεδρος αὐτοῦ εἰς τακτικὴν μὲν συνεδρίασιν ἅπαξ τοῦ μηνός, ἐκτάκτως δὲ ὁσάκις ἤθελεν παρουσιασθῇ ἔκτακτος αἰτία.

Ἄρθρον 10. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τοῦ ἡμίσεως πλέον ἑνὸς τῶν μελῶν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 11. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου λαμβάνονται διὰ σχετικῆς πλειοψηφίας. Ἐν ἰσοψηφίᾳ κρίνει ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

Ἄρθρον 12. Ὁ Προϊστάμενος τῆς Ὑπηρεσίας Σωματικῆς καὶ Πνευματικῆς Ἀγωγῆς (ὅστις θὰ ἐκτελῇ καὶ χρέη εἰδικοῦ γραμματέως παρὰ τῷ Διοικητικῷ Συμβουλίῳ τοῦ Ὁμίλου) διεξάγει ἅπασαν τὴν ἀλληλογραφίαν αὐτῆς, τηρῶν ἅμα καὶ τὰ Πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων τοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 13. Ἡ προμήθεια ἀθλητικοῦ ὑλικοῦ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Ἀθλητικοῦ Ὁμίλου, ὡς καὶ τοῦ τοιούτου τῆς Φιλαρμονικῆς, ἐνεργεῖται ἐκ τοῦ ἐλευθέρου ἐμπορίου παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου τῆς Ὑπηρεσίας Σωματικῆς καὶ Πνευματικῆς Ἀγωγῆς, διὰ προχείρου μειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ κατὰ τὰ ἑκάστοτε, δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, καθοριζόμενα.

Ἄρθρον 14. Διὰ τὰς προβλεπομένας δαπάνας τῆς ὑπηρεσίας ταύτης ἤτοι: 1) διὰ τὴν ἀγορὰν καὶ συντήρησιν ἀθλητικοῦ καὶ καλλιτεχνικοῦ ὑλικοῦ, 2) διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν μισθῶν τῶν ἀρχιμουσικῶν καὶ τῶν προπονητῶν καὶ παντὸς ἄλλου προσώπου, ὅπερ ἤθελεν προσφέρει τὰς ὑπηρεσίας του εἰς τὸν Ἀθλητικὸν καὶ Καλλιτεχνικὸν Ὅμιλον ὡς καὶ τὴν Φιλαρμονικὴν τῆς Ἀστυνομίας καὶ 3) διὰ πᾶσαν ἄλλην δαπάνην ἀφορῶσαν τὴν εὔρυθμον λειτουργίαν της, ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὁμίλου.

Ἄρθρον 15. Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους ὁ προϊστάμενος τῆς Ὑπηρεσίας Σωματικῆς καὶ Πνευματικῆς Ἀγωγῆς, ὑποβάλλει εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ὁμίλου, ἀναλυτικὴν ἀναφορὰν τῶν πεπραγμένων κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους, ἤτοι περὶ τῶν λαβόντων χώραν ἀγώνων, ἑορτῶν, συναυλιῶν, τῶν ὑπαρχόντων ἐν λειτουργίᾳ ἀθλητικῶν ὁμάδων, μουσικῶν συγκροτημάτων κ.λ.π.

Ἄρθρον 16. Τὰ τῆς διαχειρίσεως τῆς Ὑπηρεσίας Σωματικῆς καὶ Πνευματικῆς Ἀγωγῆς κανονίζονται ὡς κάτωθι: Χρέη διαχειριστοῦ χρηματικοῦ καὶ ὑλικοῦ θὰ ἐκτελῇ ἀξιωματικὸς τῆς Ἀστυνομίας φέρων τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνόμου Α' ἢ Β' τάξεως. Τὴν ταμιακὴν Ἐπιτροπὴν καὶ τὸ Οἰκονομικὸν Συμβούλιον θ' ἀποτελοῦν ὁ παρὰ τῷ Ἀρχηγείῳ Ἀστυνομίας Πόλεων Διευθυντὴς καὶ ὁ διαχειριστὴς χρηματικοῦ καὶ ὑλικοῦ τῆς Ὑπηρεσίας Σωματικῆς καὶ Πνευματικῆς Ἀγωγῆς. Ἡ εἰς μετρητὰ περιουσία τῆς ὑπηρεσίας κατατίθεται εἰς μίαν τῶν Τραπεζῶν Ἑλλάδος, Ἐθνικῆς ἢ Ἀγροτικῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος. Εἰς χεῖρας τοῦ ταμίου δύναται νὰ παραμένῃ χρηματικὸν ποσὸν μέχρι δραχ. 5.000.000 χρησιμοποιούμενον ἐγκρίσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διὰ τὰς τρεχούσας ἀνάγκας.

Ἄρθρον 17. Ἡ καλὴ συντήρησις τοῦ ἀθλητικοῦ ὑλικοῦ καὶ ἡ ἀσφαλὴς φύλαξις αὐτοῦ εἰς ἀποθήκην, ἀνήκει εἰς τὸν ἑκάστοτε προϊστάμενον τῶν ἀθλητικῶν ὁμάδων, ὅστις θὰ εἶναι καὶ ὑπεύθυνος διὰ τὰ εἰς χεῖρας τῶν ὑπαλλήλων τῆς μουσικῆς ὄργανα ὑπεύθυνοι τυγχάνουσιν οἱ χειριζόμενοι ταῦτα, οἵτινες ὑποχρεοῦνται ν' ἀναφέρωσιν ἀμελλητὶ πᾶσα βλάβην αὐτῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν των, κατὰ δὲ τὰ λοιπὰ ὁ διαχειριστής.

Ἄρθρον 18. Ἡ στολὴ ἀσκήσεως καὶ ἀγώνων τῶν ἀθλητῶν ὁρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου.

Ἄρθρον 19. Ἐν περιπτώσει διαλύσεως τοῦ Ὁμίλου ἡ περιουσία αὐτοῦ περιέρχεται εἰς τὸ Ε.Τ.Υ.Α.Π.

Ἄρθρον 20. Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας διατάσσει, εἰς τὸ τέλος ἑκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους ὡς καὶ ἐκτάκτως, ὁσάκις κρίνει τοῦτο ὡς ἐπιβεβλημένον, τὸν ἔλεγχον τῆς καθόλου διαχειρίσεως τῆς Ὑπηρεσίας Σωματικῆς καὶ Πνευματικῆς Ἀγωγῆς ἀναθέτων τοῦτο εἰς τὸν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐσωτερικῶν Ἀστυνομικὸν Διευθυντήν, Ἐπιθεωρητὴν τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Ἀστυνομίας.

Ἄρθρον 21. Ὁ ταυτάριθμος τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1949 Κανονισμὸς καταργεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ἰουνίου 1952

Ὁ Ἀρχηγὸς Α.Σ. ΣΑΜΠΑΝΗΣ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Διὰ Β.Δ. ἐγένετο ἀποδεκτὴ ἡ ἐκ τοῦ 'Αστυν. Σώματος παραίτησις τοῦ 'Αστυν. Δ)ντοῦ Β' τάξεως κ. Γερανέα Γεωργίου.

—Παρητήθησαν τοῦ 'Αστυν. Σώματος, οἱ 'Αρχ)κες Καρπούζης Κ., Κρομμύγας Η., οἱ ὑπαρχ)κες Βαρλᾶς Ε., Λουμάκης Γ., Καραγεώργης Δ. καὶ οἱ ἀστ)κες Παναγιωτόπουλος Γ., Παπακωνσταντίνου Α., Παπαδήμας Σπ., Καραμούζης 'Αρ., 'Αλεξιᾶς Τρ.. Δῆμος Α., Καλοφῶνος Γ. καὶ ὁ μαθ. ἀστυφ. 'Ανδριανὸς Μάρκος.

—'Απελύθησαν διὰ λόγους πειθαρχίας, ὁ ὑπαρχ. Σταυρίδης Χρ. καὶ οἱ ἀστ)κες Κόρακας Χαρ., 'Ανεζάκης Μ., Βερδεάκης 'Εμμ., Δεδούλης Α., Κλειώσης Χρ., Σκαλτσῆς Α., Δασκαλάκης Γ., καὶ Μαρούσης Χρῆστος. Διὰ λόγους δὲ ὑγείας, ὁ ὑπαρχ. Μυλωνᾶς 'Εμμ. καὶ ὁ ἀστυφ. Καπλάνης Παναγιώτης.

—Προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ 'Υπαστυνόμου Β' τάξεως, ὁ ἐν μονίμῳ διαθεσιμότητι τελῶν 'Ανθυπαστυνόμος κ. Καραγκούνης Θωμᾶς.

***

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΝ

—Εἰς τοὺς τελεσθέντας τὴν 25-9-1954 εἰς Παναθηναϊκὸν Στάδιον Χ Παναθηναϊκοὺς 'Αγῶνας Στίβου, μετέσχον καὶ οἱ ἀστυφύλακες ἀθληταί, ἐπιτυχόντες ἀξιολόγους ἐπιδόσεις: 1) Παπαγεωργίου 'Ανδρέας εἰς ἀκοντισμὸν 52.50μ., 2) Σύριος 'Ιωάννης, εἰς δρόμον 5.000μ. 16',11'', 4)10, 3) Κόρμαλης Λεωνίδας εἰς δρόμον 100μ 11' 2)10, 4) Ντόντος Κων)νος ἅλμα εἰς μῆκος 6,46μ., 5) Κούκης 'Ηλίας μῆκος 6,29μ., 6) Πολίτης Κων)νος ἅλμα εἰς ὕψος 1.75.

Κατὰ τὴν δευτέραν ἡμέραν 26-9-54 οἱ ἀστυφύλακες ἀθληταὶ ἐπέτυχον τὰς κατωτέρω ἐπιδόσεις: 1) Μαχαίρας Νικόλαος εἰς 110μ. ἐμπόδια 17''4)10, 2) Σύριος 'Ιωάννης εἰς δρόμον 3000μ 10'01'', 3) Τρουλινὸς 'Εμμανουὴλ εἰς Σφυροβολίαν 44.60μ., 4) Κόρμαλης Λεων. 50'' 7)10 εἰς 400μ., 5) Πολυτσέρης Ζαχαρίας εἰς δρόμον 1500 4μ. 22'' 2)10 6) Ντόντος Κων)νος 13,51 εἰς ἅλμα τριπλοῦν.

—Τὴν 29 Σεπτεμβρίου εἰς γήπεδον Π.Α.Ο. ἐγένετο ἡ ἐτησία ἑορτὴ τοῦ ὁμίλου φίλων 'Αστυνομίας 'Αθηνῶν. Εἰς τὸ πρόγραμμα τῆς ἑορτῆς περιελαμβάνετο καὶ ποδοσφαιρικὸς ἀγὼν μεταξὺ τῆς 'Αστυνομικῆς ὁμάδος καὶ τῆς μικτῆς 'Αθηνῶν. Νικήτρια παρὰ τὴν ὑπεροχὴν τῆς 'Αστυνομικῆς ὁμάδος ἀνεδείχθη ἡ ὁμὰς τῆς μικτῆς 'Αθηνῶν μὲ 1—0.

—Τὴν Κυριακὴν 3 'Οκτωβρίου ἐ.ἔ. εἰς Παναθηναϊκὸν Στάδιον παρουσίᾳ τῶν κ.κ. 'Υπουργῶν 'Εθνικῆς 'Αμύνης καὶ Παιδείας καὶ 'Αξιωματικῶν ὅλων τῶν "Οπλων καὶ Σωμάτων, ἐτελέσθησαν οἱ Ζ' Πανελλήνιοι 'Αγῶνες 'Ενόπλων Δυνάμεων.

Μετέσχον οἱ ἀστυφύλακες: 1) Πανίτσας Κων)νος 110μ. ἐμπόδια 5ος εἰς 17'' (Α' κατηγορία), 2) Μαχαίρας Νικόλαος (Β κατηγορία) 110μ ἐμπόδια 1ος εἰς 17'' 3) Γυφτάκης Δημήτριος (Α κατηγορία) ἅλμα εἰς ὕψος 2ος 1.75μ., δισκοβολία 4ος 33.06μ. 4) Παπαδόγιαννης Δημήτριος (Β κατηγορία) 800μ 5ος εἰς 2'06'' 5)10, 5) Παπαγεωργίου 'Ανδρέας (Β κατηγορία) ἀκοντισμὸς 3ος 53,46μ. 6) Σύριος 'Ιωάννης (Α κατηγορία) 5000μ. 4ος εἰς 15'59'' 6)10 7) Μουρᾶς 'Απόστολος (Β κατηγορία) 3000μ 3ος εἰς 9'44'' 5)10, 8) Ντόκος Γεώργιος (Α κατηγορία) ἅλμα ἐπὶ κοντῷ 3ος 3.50μ., 9) Κόρμαλης Λεωνίδας (Α κατηγορία) 400μ 3ος εἰς 50'' 5)10, 10) Πολυτσέρης Ζαχαρίας (Β κατηγορία) 3000μ 1ος εἰς 9'33'' 2)10, 11) Ντόντος Κων)νος (Β κατηγορία) τριπλοῦν ἅλμα 1ος 13,87μ., ἁπλοῦν ἅλμα 2ος 6,24μ., 12) Κούκης 'Ηλίας (Β κατηγορία) ἅλμα εἰς μῆκος 1ος 6.26, 13) Πολίτης Κων)νος (Α κατηγορία) 110μ. ἐμπόδια 1ος 16'' 2)10, ἅλμα εἰς ὕψος 1ος 1.70μ. , 14) Κουμουνδοῦρος Δημήτριος (Β Κατηγορία) τριπλοῦν 2ος 13.75, ἅλμα εἰς ὕψος 2ος 1,70μ. 15) 'Υπαρχ. Βρεττὸς 'Ιωάννης (Β κατηγορία) δισκοβολία 5ος 33 μετρ., 16) Κωτσαύτης Δημήτριος (Β κατηγορία) 800μ 3ος εἰς 2'04'', 17) Παπακωνσταντίνου Προκόπιος (Β κατηγορία) 100μ 1ος εἰς 11'6)10, 18) Δόκιμος ἀστυφ. Διαμαντῆς 'Αθανάσιος (Β κατηγορία) 100 μέτρα 4ος εἰς 11' 7)10.

Κάθε Τετάρτη καὶ ὥρα 7,30—8 μ. μ. ὁ Κεντρικὸς Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων θὰ μεταδίδῃ τὴν ἡμίωρον καθοδηγητικὴν καὶ μουσικὴν ἐκπομπὴν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

Πρέπει νὰ τὴν παρακολουθῆτε ὅλοι καὶ θὰ πεισθῆτε περὶ τῆς ἀξίας καὶ ὠφελιμότητος αὐτῆς.